

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 344



Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

59e jaargang

17 december 2016

Inhoud

I Wetgevingshandelingen

RICHTLIJNEN

- ★ Richtlijn (EU) 2016/2284 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen, tot wijziging van Richtlijn 2003/35/EG en tot intrekking van Richtlijn 2001/81/EG ⁽¹⁾ 1

II Niet-wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ Verordening (EU) 2016/2285 van de Raad van 12 december 2016 tot vaststelling, voor 2017 en 2018, van de vangstmogelijkheden voor vaartuigen van de Unie voor bepaalde bestanden van diepzeevissen en tot wijziging van Verordening (EU) 2016/72 32
- ★ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2286 van de Commissie van 15 december 2016 tot vaststelling van gedetailleerde voorschriften betreffende de toepassing van het beleid inzake redelijk gebruik, betreffende de methodologie voor de beoordeling van de houdbaarheid van de afschaffing van retailroamingtoeslagen en betreffende de ten behoeve van die beoordeling door een roamingaanbieder in te dienen aanvraag ⁽¹⁾ 46
- ★ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2287 van de Commissie van 16 december 2016 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 431/2008 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor de invoer van bevroren rundvlees en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 593/2013 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren buffelvlees 63
- ★ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2288 van de Commissie van 16 december 2016 tot goedkeuring van piperonylbutoxide als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van productsoort 18 ⁽¹⁾ 65

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2289 van de Commissie van 16 december 2016 tot goedkeuring van <i>epsilon</i> -Momfluorothrine als werkzame stof voor gebruik in biociden van productsoort 18 ⁽¹⁾	68
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2290 van de Commissie van 16 december 2016 tot goedkeuring van perazijnzuur als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 11 en 12 ⁽¹⁾	71
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2291 van de Commissie van 16 december 2016 tot goedkeuring van L(+)-melkzuur als werkzame stof voor gebruik in biociden van productsoort 1 ⁽¹⁾	74
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2292 van de Commissie van 16 december 2016 tot vaststelling van het gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie en tot intrekking van Verordening (EU) 2015/2352 ⁽¹⁾	77
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2293 van de Commissie van 16 december 2016 tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief	79
Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2294 van de Commissie van 16 december 2016 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit	81

BESLUITEN

★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2016/2295 van de Commissie van 16 december 2016 tot wijziging van Beschikkingen 2000/518/EG, 2002/2/EG, 2003/490/EG, 2003/821/EG, 2004/411/EG, 2008/393/EG, Besluiten 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU en Uitvoeringsbesluiten 2012/484/EU en 2013/65/EU over de passende bescherming van persoonsgegevens door bepaalde landen, overeenkomstig artikel 25, lid 6, van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad (<i>Kennisgeving geschied onder nummer C(2016) 8353</i>) ⁽¹⁾	83
★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2016/2296 van de Commissie van 16 december 2016 tot oprichting van de onafhankelijke deskundigengroep die wordt aangewezen als prestatiebeoordelingsorgaan van het gemeenschappelijk Europees luchtruim	92
★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2016/2297 van de Commissie van 16 december 2016 tot wijziging van Beschikking 2001/497/EG en Besluit 2010/87/EU betreffende modelcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen en aan in derde landen gevestigde verwerkers, krachtens Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad (<i>Kennisgeving geschied onder nummer C(2016) 8471</i>) ⁽¹⁾	100

RICHTSNOEREN

★ Richtsnoer (EU) 2016/2298 van de Europese Centrale Bank van 2 november 2016 houdende wijziging van Richtsnoer (EU) 2015/510 betreffende de tenuitvoerlegging van het monetairbeleidskader van het Eurosysteem (ECB/2016/31)	102
★ Richtsnoer (EU) 2016/2299 van de Europese Centrale Bank van 2 november 2016 tot wijziging van Richtsnoer (EU) 2016/65 betreffende binnen het kader van de tenuitvoerlegging van het monetairbeleidskader van het Eurosysteem toegepaste surpluspercentages (ECB/2016/32)	117
★ Richtsnoer (EU) 2016/2300 van de Europese Centrale Bank van 2 november 2016 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/31 inzake aanvullende tijdelijke maatregelen betreffende herfinancieringstransacties van het Eurosysteem en de beleenbaarheid van onderpand (ECB/2016/33)	123

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

Rectificaties

- ★ Rectificatie van Besluit (EU) 2016/1877 van de Raad van 17 oktober 2016 inzake het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de deskundigengroep inzake de Europese Overeenkomst nopens de arbeidsvoorwaarden voor de bemanningen van motorrijtuigen in het internationale vervoer over de weg (AETR) en in de werkgroep inzake wegvervoer van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (PB L 288 van 22.10.2016) 126

I

(Wetgevingshandelingen)

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN (EU) 2016/2284 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 14 december 2016****betreffende de vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen, tot wijziging van Richtlijn 2003/35/EG en tot intrekking van Richtlijn 2001/81/EG****(Voor de EER relevante tekst)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De afgelopen twintig jaar is er in de Unie aanzienlijke vooruitgang geboekt op het gebied van antropogene emissies in de lucht en de luchtkwaliteit, met name door een gericht beleid van de Unie, waaronder de mededeling van de Commissie van 21 september 2005 getiteld „Thematische strategie inzake luchtverontreiniging” (Thematic Strategy on Air Pollution — de „TSAP”). Richtlijn 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾, waarin met ingang van 2010 maximumwaarden zijn vastgesteld voor de totale jaarlijkse emissies in de lidstaten van zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x), vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan (NMVOS) en ammoniak (NH₃), was cruciaal voor die vooruitgang. Als gevolg hiervan zijn in de Unie de zwaveldioxide-emissies in de periode tussen 1990 en 2010 verminderd met 82 %, de stikstofoxidenemissies met 47 %, de emissies van vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan met 56 % en de ammoniakemissies met 28 %. Zoals evenwel wordt aangegeven in de mededeling van de Commissie van 18 december 2013 getiteld „Programma Schone lucht voor Europa” (de „herziene TSAP”) worden de menselijke gezondheid en het milieu nog steeds bedreigd door aanzienlijke negatieve effecten en risico's.
- (2) In het zevende milieuactieprogramma ⁽⁵⁾ wordt de langetermijndoelstelling van de Unie voor het beleid inzake luchtkwaliteit bevestigd, te weten het bereiken van luchtkwaliteitsniveaus die geen aanzienlijke negatieve effecten

⁽¹⁾ PB C 451 van 16.12.2014, blz. 134.⁽²⁾ PB C 415 van 20.11.2014, blz. 23.⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 23 november 2016 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 8 december 2016.⁽⁴⁾ Richtlijn 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen (PB L 309 van 27.11.2001, blz. 22).⁽⁵⁾ Besluit nr. 1386/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 inzake een nieuw algemeen milieuactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2020 „Goed leven, binnen de grenzen van onze planeet” (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 171).

op en risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu meebrengen, en wordt om die reden aangedrongen op de volledige naleving van de bestaande Uniewetgeving inzake luchtkwaliteit, strategische doelstellingen en maatregelen voor na 2020, vergroting van de inspanningen in gebieden waar de bevolking en ecosystemen worden blootgesteld aan hoge concentraties luchtverontreinigende stoffen en versterking van de synergieën tussen wetgeving inzake luchtkwaliteit en de, met name op het gebied van klimaatverandering en biodiversiteit, vastgestelde beleidsdoelstellingen van de Unie.

- (3) In de herziene TSAP zijn nieuwe strategische doelstellingen vastgesteld voor de periode tot 2030 om dichterbij de langetermijndoelstelling van de Unie voor de luchtkwaliteit te komen.
- (4) De lidstaten en de Unie zijn bezig met de ratificatie van het binnen het Milieuprogramma van de Verenigde Naties kaderend Verdrag van Minamata inzake kwik van 2013, dat tot doel heeft de menselijke gezondheid en het milieu te beschermen door de kwikemissies afkomstig van bestaande en nieuwe bronnen te verminderen, met het oog op inwerkingtreding ervan in 2017. De Commissie dient de gerapporteerde emissies van die verontreinigende stof te monitoren.
- (5) De lidstaten en de Unie zijn partij bij het Verdrag van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand van 1979 (Long-Range Transboundary Air Pollution — het „LRTAP-verdrag”) en bij verscheidene van de bijbehorende protocollen, waaronder het Protocol inzake vermindering van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau van 1999, dat herzien werd in 2012 (het „herziene Protocol van Göteborg”).
- (6) Wat het jaar 2020 en volgende jaren betreft, worden in het herziene Protocol van Göteborg voor elke partij nieuwe emissiereductieverbintenissen vastgesteld, met als referentiejaar 2005, voor zwaveldioxide, stikstofoxiden, vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan, ammoniak en fijnstof, wordt de reductie van de emissies van zwarte koolstof bepleit en wordt aangedrongen op het verzamelen en bewaren van informatie over de nadelige effecten van de concentratie en afzetting van luchtverontreinigende stoffen op de menselijke gezondheid en het milieu, alsmede op deelname aan de effectgerichte programma's uit hoofde van het LRTAP-verdrag.
- (7) Het stelsel voor nationale emissieplafonds dat in Richtlijn 2001/81/EG is vastgesteld, dient derhalve te worden herzien en in overeenstemming te worden gebracht met de internationale verbintenissen van de Unie en de lidstaten. Daartoe dienen de nationale emissiereductieverbintenissen voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029 in deze richtlijn identiek te zijn aan die welke in het herziene Protocol van Göteborg zijn vastgesteld.
- (8) De lidstaten dienen deze richtlijn zodanig uit te voeren dat op doeltreffende wijze wordt bijgedragen aan de verwezenlijking van de door de richtsnoeren van de Wereldgezondheidsorganisatie ondersteunde langetermijndoelstelling van de Unie voor de luchtkwaliteit en van de doelstellingen van de Unie op het gebied van biodiversiteit en de bescherming van ecosystemen door een vermindering van de afzetting en het niveau van luchtverontreiniging als gevolg van verzuring, eutrofiëring en ozon tot onder de in het LRTAP-verdrag vastgestelde kritische belastingwaarden en niveaus.
- (9) Deze richtlijn dient tevens op kostenefficiënte wijze bij te dragen tot de verwezenlijking van de in de Uniewetgeving vastgestelde luchtkwaliteitsdoelstellingen en tot de mitigatie van de effecten van klimaatverandering, naast de verbetering van de luchtkwaliteit wereldwijd en de verbetering van synergieën met het klimaat- en energiebeleid van de Unie, en daarbij dient overlapping met bestaande Uniewetgeving te worden vermeden.
- (10) Deze richtlijn draagt tevens bij tot het verminderen van de gezondheidsgerelateerde kosten van luchtverontreiniging in de Unie, door het verbeteren van het welzijn van Unieburgers en het begunstigen van de overgang naar een groene economie.
- (11) Deze richtlijn dient bij te dragen tot de geleidelijke vermindering van luchtverontreiniging, door voort te bouwen op de vermindering ten gevolge van brongerelateerde Uniewetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging met betrekking tot emissies van specifieke stoffen.
- (12) Brongerelateerde Uniewetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging moet effectief de verwachte emissiereducties opleveren. Het is van essentieel belang niet-effectieve brongerelateerde Uniewetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging in een vroeg stadium te identificeren en aan te pakken, teneinde bredere luchtkwaliteitsdoelstellingen te bereiken, zoals is aangetoond met de discrepantie tussen de emissies onder reële rijomstandigheden en de testemissies van stikstofoxiden van Euro 6-dieselwagens.
- (13) De lidstaten dienen zich te houden aan de in deze richtlijn vastgestelde emissiereductieverbintenissen vanaf 2020 tot en met 2029 en vanaf 2030 en verder. Om aantoonbare vorderingen op weg naar de verbintenissen voor 2030 te waarborgen, dienen de lidstaten indicatieve emissieniveaus voor 2025 vast te stellen die technisch haalbaar zouden zijn en geen onevenredig hoge kosten met zich mee zouden brengen, en dienen zij zich in te spannen om deze niveaus te halen. Indien zij er niet in slagen de emissies in 2025 te beperken overeenkomstig het vastgestelde reductietraject, moeten de lidstaten de redenen van die afwijking alsook de maatregelen die de lidstaten weer op hun traject moeten brengen toelichten in hun daaropvolgende rapporten die op grond van deze richtlijn dienen te worden opgesteld.

- (14) De in deze richtlijn vastgestelde nationale emissiereductieverbintenissen voor de periode vanaf 2030 en verder zijn gebaseerd op het in het TSAP-rapport nr. 16 van januari 2015 („TSAP 16”) opgenomen geraamde reductiepotentieel van elke lidstaat, op het technisch onderzoek van de verschillen tussen de nationale ramingen en die in TSAP 16 en op de politieke doelstelling om de vermindering van de totale gezondheidsimpact tegen 2030 (vergelijingsgrondslag 2005) zo dicht mogelijk te houden bij die van het Commissievoorstel voor deze richtlijn. Om de transparantie te vergroten dient de Commissie de gebruikte onderliggende aannames in TSAP 16 te publiceren.
- (15) Om te beoordelen in hoeverre de nationale emissiereductieverbintenissen zijn nageleefd, dient te worden uitgegaan van de specifieke methodologische status op het moment waarop de verbintenis is aangegaan.
- (16) De rapportagevoorschriften en de emissiereductieverbintenissen dienen gebaseerd te zijn op het energieverbruik en de hoeveelheid verkochte brandstof in de lidstaat. In het kader van het LRTAP-verdrag kunnen sommige lidstaten er evenwel voor kiezen het op basis van de voor wegvervoer gebruikte hoeveelheid brandstof berekende totaal aan nationale emissies te gebruiken als basis voor naleving. Die keuzemogelijkheid dient in deze richtlijn behouden te blijven met het oog op de samenhang tussen het internationale recht en het Unierecht.
- (17) Als oplossing voor sommige onzekerheden die inherent zijn aan de vaststelling van nationale emissiereductieverbintenissen voorziet het herziene Protocol van Göteborg in vormen van flexibiliteit, die in deze richtlijn dienen te worden opgenomen. Meer bepaald stelt het herziene Protocol van Göteborg een mechanisme vast om de nationale emissie-inventarissen aan te passen en het gemiddelde van de nationale jaarlijkse emissies van ten hoogste drie jaar te gebruiken indien een aantal voorwaarden is vervuld. Voorts dient deze richtlijn te voorzien in vormen van flexibiliteit waar het een reductieverbintenis oplegt die verder gaat dan de kosteneffectieve reductie die is vastgesteld in TSAP 16 en ook om de lidstaten bij te staan in geval van plotse en uitzonderlijke gebeurtenissen in verband met energieopwekking of -voorziening, mits specifieke voorwaarden vervuld zijn. De Commissie dient toe te zien op het gebruik van die vormen van flexibiliteit, rekening houdend met de in het kader van het LRTAP-verdrag vastgestelde richtsnoeren. Met het oog op de beoordeling van verzoeken om aanpassingen dienen de emissiereductieverbintenissen voor de periode tussen 2020 en 2029 te worden geacht te zijn vastgesteld op 4 mei 2012, zijnde de datum waarop het Protocol van Göteborg is herzien.
- (18) Elke lidstaat dient een nationaal programma ter beheersing van de luchtverontreiniging op te stellen, vast te stellen en uit te voeren met het oog op het nakomen van zijn emissiereductieverbintenissen en het leveren van een effectieve bijdrage aan het bereiken van de luchtkwaliteitsdoelstellingen. De lidstaten dienen in verband hiermee rekening te houden met de noodzaak om de emissies te verminderen, met name van stikstofoxiden en fijnstof, in zones en agglomeraties met te hoge concentraties aan luchtverontreinigende stoffen en/of in die zones en agglomeraties die aanzienlijk bijdragen aan de luchtverontreiniging in andere zones en agglomeraties, ook in buurlanden. De nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging dienen derhalve bij te dragen aan de geslaagde uitvoering van de luchtkwaliteitsplannen die in artikel 23 van Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad zijn vastgesteld ⁽¹⁾.
- (19) Teneinde de emissies afkomstig van antropogene bronnen te verminderen, dienen in de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging maatregelen voor alle betrokken sectoren te worden overwogen, met inbegrip van de landbouw, energie, de industrie, het wegvervoer, de binnenvaart, huisverwarming en het gebruik van niet voor de weg bestemde verplaatsbare machines en oplosmiddelen. De lidstaten dienen evenwel te kunnen kiezen met welke vast te stellen maatregelen zij de emissiereductieverbintenissen in deze richtlijn zullen nakomen.
- (20) Bij het opstellen van de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging dienen de lidstaten rekening te houden met beste praktijken voor de aanpak van onder meer de meest schadelijke verontreinigende stoffen binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn met betrekking tot gevoelige bevolkingsgroepen.
- (21) Een groot deel van de atmosferische emissies van ammoniak en fijnstof is aan de landbouw toe te schrijven. Om die emissies te verminderen, dienen de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging maatregelen te omvatten die van toepassing zijn op de landbouwsector. Deze maatregelen moeten kosteneffectief zijn en gebaseerd op specifieke informatie en gegevens, waarbij rekening wordt gehouden met de wetenschappelijke vooruitgang en met maatregelen die reeds door de lidstaten zijn genomen. In het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid kunnen de lidstaten door middel van specifieke maatregelen bijdragen aan de luchtkwaliteit. Toekomstige evaluatie zal leiden tot een beter inzicht in de impact van die maatregelen.
- (22) De luchtkwaliteit dient te worden verbeterd middels evenredige maatregelen. Wanneer de lidstaten maatregelen nemen die in de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging worden opgenomen en die van toepassing zijn op de landbouwsector, dienen de lidstaten ervoor te zorgen dat ten volle rekening wordt gehouden met de gevolgen daarvan voor kleine landbouwbedrijven zodat extra kosten tot een minimum worden beperkt.

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (PBL 152 van 11.6.2008, blz. 1).

- (23) Wanneer bepaalde maatregelen die in het kader van de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging zijn genomen om emissies in de landbouwsector te voorkomen, en met name maatregelen door landbouwbedrijven waarvoor aanzienlijke praktijkveranderingen of aanzienlijke investeringen vereist zijn, in aanmerking komen voor financiële steun, dient de Commissie de toegang tot deze financiële steun en tot andere beschikbare financiering van de Unie te faciliteren.
- (24) Teneinde de emissies te verminderen, moeten de lidstaten de ondersteuning van de overschakeling op investeringen in schone en efficiënte technologieën overwegen. Innovatie kan de duurzaamheid helpen vergroten en problemen bij de bron helpen oplossen door de verbetering van sectorale oplossingen voor de uitdagingen inzake luchtkwaliteit.
- (25) De nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging en de analyse die dient als basis voor het vaststellen van beleid en maatregelen, dienen regelmatig te worden bijgewerkt.
- (26) Om ervoor te zorgen dat de lidstaten goed onderbouwde nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging en belangrijke bijwerkingen opstellen, dient over die programma's en bijwerkingen openbare raadpleging en raadpleging van de bevoegde autoriteiten op alle niveaus plaats te vinden en op een moment waarop alle opties aangaande beleid en maatregelen nog open zijn. De lidstaten dienen grensoverschrijdende raadplegingen te organiseren indien de uitvoering van hun programma's gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit in een andere lidstaat of een derde land, overeenkomstig de voorschriften in het Unierecht en het internationale recht, met inbegrip van het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband van de VN/ECE van 1991 (het „Espoo-verdrag”) en het bijbehorende Protocol betreffende strategische milieueffectrapportage van 2003.
- (27) Het doel van deze richtlijn is onder meer de menselijke gezondheid beschermen. Zoals het Hof van Justitie herhaaldelijk in herinnering heeft gebracht, zou het namelijk onverenigbaar zijn met de dwingende werking die in artikel 288, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), aan een richtlijn wordt toegekend, om principieel uit te sluiten dat een daarbij opgelegde verplichting door de betrokkenen kan worden ingeroepen. Die overweging geldt met name voor een richtlijn waarvan het doel is gelegen in het controleren en verminderen van luchtverontreiniging en die derhalve strekt tot de bescherming van de menselijke gezondheid.
- (28) De lidstaten dienen nationale emissie-inventarissen en emissieprognoses alsook informatieve inventarisrapporten op te stellen en in te dienen voor alle luchtverontreinigende stoffen die onder deze richtlijn vallen, zodat de Unie kan voldoen aan haar rapportageverplichtingen uit hoofde van het LRTAP-verdrag en de bijbehorende protocollen.
- (29) Om de algehele consistentie in de Unie als geheel te waarborgen, dienen de lidstaten ervoor te zorgen dat de rapportage van de nationale emissie-inventarissen en emissieprognoses alsook informatieve inventarisrapporten die zij aan de Commissie verstrekken, volledig overeenkomt met de rapportage die zij uit hoofde van het LRTAP-verdrag verrichten.
- (30) Om de doelmatigheid van de in deze richtlijn vastgestelde nationale emissiereductieverbintenissen te beoordelen, dienen de lidstaten tevens de effecten van de luchtvervuiling op terrestrische en aquatische ecosystemen te monitoren, en deze effecten te melden. Om een kosteneffectieve aanpak te verzekeren dienen de lidstaten facultatieve indicatoren voor de monitoring zoals bedoeld in deze richtlijn te kunnen gebruiken en dienen zij te zorgen voor coördinatie met andere monitoringprogramma's vastgesteld in het kader van aanverwante richtlijnen en, indien passend, van het LRTAP-verdrag.
- (31) Er dient een Europees Forum voor schone lucht te worden opgezet waarbij alle belanghebbenden betrokken worden, waaronder de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op alle relevante niveaus, om ervaringen en goede praktijken uit te wisselen, met name om bij te dragen aan de sturing en bevordering van de gecoördineerde uitvoering van de wetgeving en de beleidsmaatregelen van de Unie met betrekking tot de verbetering van de luchtkwaliteit.
- (32) Overeenkomstig Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ dienen de lidstaten te zorgen voor een actieve en systematische verspreiding van informatie langs elektronische weg.
- (33) Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ moet worden gewijzigd om ervoor te zorgen dat die richtlijn overeenstemt met het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden van de VN/ECE van 1998 (het „Aarhus-verdrag”).

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad (PB L 41 van 14.2.2003, blz. 26).

⁽²⁾ Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad (PB L 156 van 25.6.2003, blz. 17).

- (34) Teneinde rekening te houden met de technische en internationale ontwikkelingen moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen ten aanzien van de wijziging van bijlage I, alsook van deel 2 van bijlage III en van bijlage IV, om deze aan te passen aan de ontwikkelingen binnen het kader van het LRTAP-verdrag en ten aanzien van de wijziging van bijlage V om deze aan te passen aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang en aan de ontwikkelingen in het kader van het LRTAP-verdrag. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven ⁽¹⁾. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.
- (35) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van de vormen van flexibiliteit en de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging waar deze richtlijn in voorziet, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.
- (36) De lidstaten dienen regels vast te stellen inzake de sancties die van toepassing zijn op overtredingen op de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, en zij dienen ervoor te zorgen dat deze regels ten uitvoer worden gelegd. Die sancties dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn.
- (37) De wijzigingen die in Richtlijn 2001/81/EG doorgevoerd dienen te worden, zijn van dien aard en van een dergelijke omvang dat de richtlijn dient te worden vervangen om meer rechtszekerheid, duidelijkheid en transparantie te bieden en de wetgeving eenvoudiger te maken. Om de continuïteit van de maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit te waarborgen dienen de lidstaten zich aan de in Richtlijn 2001/81/EG vastgestelde nationale emissieplafonds te houden totdat de nieuwe in deze richtlijn vastgestelde nationale emissiereductieverbintenissen van kracht worden in 2020.
- (38) Daar de doelstelling van deze richtlijn, namelijk de waarborging van een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, maar vanwege het grensoverschrijdende karakter van luchtverontreiniging beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (39) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van 28 september 2011 van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken ⁽³⁾ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van die stukken gerechtvaardigd,

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstellingen en onderwerp

1. Vanuit het streven naar luchtkwaliteitsniveaus die geen aanzienlijke negatieve effecten op en risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu met zich brengen, stelt deze richtlijn de emissiereductieverbintenissen vast voor de antropogene atmosferische emissies van de lidstaten van zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x), vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan (NMVOS), ammoniak (NH₃) en fijnstof (PM_{2,5}) en houdt deze richtlijn een verplichting in om nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging op te stellen, vast te stellen en uit te voeren en om de emissies van die verontreinigende stoffen en de andere verontreinigende stoffen als vermeld in bijlage I, alsmede de effecten ervan, te monitoren en te rapporteren.

⁽¹⁾ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

⁽³⁾ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

2. Deze richtlijn draagt ook bij tot het bereiken van:
 - a) de in de Uniewetgeving bepaalde luchtkwaliteitsdoelstellingen en de vooruitgang bij het verwezenlijken van de langetermijndoelstelling van de Unie die luchtkwaliteitsniveaus inhoudt welke overeenkomen met de door de Wereldgezondheidsorganisatie gepubliceerde luchtkwaliteitsrichtsnoeren;
 - b) de doelstellingen van de Unie op het gebied van biodiversiteit en ecosystemen, in overeenstemming met het 7de milieuactieprogramma;
 - c) versterkte synergieën tussen het luchtkwaliteitsbeleid van de Unie en andere relevante beleidsterreinen van de Unie, met name het klimaat- en energiebeleid.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op de emissies van de in bijlage I genoemde verontreinigende stoffen uit alle bronnen, die plaatsvinden op het grondgebied van de lidstaten, in hun exclusieve economische zones en in hun zones met verontreinigingsbeheersing.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op emissies op de Canarische eilanden, de Franse overzeese departementen, Madeira en de Azoren.

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „emissie”: uitstoot van stoffen uit een puntbron of een diffuse bron in de atmosfeer;
2. „antropogene emissies”: emissies in de atmosfeer van verontreinigende stoffen ten gevolge van menselijke activiteiten;
3. „ozonprecursoren”: stikstofoxiden, vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan, methaan en koolmonoxide;
4. „luchtkwaliteitsdoelstellingen”: de grenswaarden, streefwaarden en blootstellingsconcentratieverplichtingen voor de luchtkwaliteit zoals vastgesteld in Richtlijn 2008/50/EG en Richtlijn 2004/107/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;
5. „zwaveldioxide” of „SO₂”: alle zwavelverbindingen, uitgedrukt als zwaveldioxide, waaronder zwaveltrioxide (SO₃), zwavelzuur (H₂SO₄) en gereduceerde zwavelverbindingen zoals zwavelwaterstof (H₂S), mercaptanen en dimethylsulfiden;
6. „stikstofoxiden” of „NO_x”: stikstofmonoxide en stikstofdioxide, uitgedrukt als stikstofdioxide;
7. „vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan” of „NMVOS”: alle organische verbindingen met uitzondering van methaan die fotochemische oxidatiemiddelen kunnen vormen door reactie met stikstofoxiden in aanwezigheid van zonlicht;
8. „fijnstof” of „PM_{2,5}”: deeltjes met een aerodynamische diameter gelijk aan of kleiner dan 2,5 µm (µm);
9. „zwarte koolstof”: koolstofhoudende stofdeeltjes die licht absorberen;
10. „nationale emissiereductieverbintenissen”: de verplichting van de lidstaten om emissies van een bepaalde stof te verminderen; het geeft de emissiereductie weer die ten minste moet worden bereikt in een vooropgesteld kalenderjaar, als een percentage van de totale vrijgekomen emissies tijdens het referentiejaar (2005);

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/107/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende arseen, cadmium, kwik, nikkel en polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht (PB L 23 van 26.1.2005, blz. 3).

11. „landings- en startcyclus”: de cyclus die het taxiën na landing en voor vertrek, starten, opstijgen, aanvliegen en landen en alle andere manoeuvres van het vliegtuig die plaatsvinden beneden een hoogte van 3 000 voet, omvat;
12. „internationale zeevaart”: reizen over zee en in de kustwateren door vaartuigen van alle vlaggen, uitgezonderd vissersvaartuigen, die vertrekken van het grondgebied van het ene land en aankomen op het grondgebied van een ander land;
13. „zone met verontreinigingsbeheersing”: een gebied op zee dat zich uitstrekt over ten hoogste 200 zeemijl vanaf de referentielijnen vanwaar de breedte van de territoriale zee wordt gemeten en dat door een lidstaat is ingesteld met het oog op het voorkomen, verminderen en beheersen van verontreiniging afkomstig van vaartuigen overeenkomstig de toepasselijke internationale regels en standaarden;
14. „brongerelateerde Uniewetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging”: Uniewetgeving die is gericht op het verminderen van de emissies van luchtverontreinigende stoffen die onder deze richtlijn vallen, door mitigerende maatregelen aan de bron te treffen.

Artikel 4

Nationale emissiereductieverbintenissen

1. De lidstaten beperken op zijn minst hun jaarlijkse antropogene emissies van zwaveldioxide, stikstofoxiden, vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan, ammoniak, en fijnstof overeenkomstig de nationale emissiereductieverbintenissen die gelden van 2020 tot en met 2029 en vanaf 2030 en verder, zoals vastgesteld in bijlage II.

2. Onverminderd lid 1 treffen de lidstaten de noodzakelijke maatregelen ter beheersing van hun antropogene emissies van zwaveldioxide, stikstofoxiden, vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan, ammoniak en fijnstof in 2025. De indicatieve niveaus van die emissies worden bepaald aan de hand van een lineair reductietraject dat is vastgesteld tussen hun emissieniveaus als bepaald door de emissiereductieverbintenissen voor 2020 en de emissieniveaus als bepaald door de emissiereductieverbintenissen voor 2030.

Lidstaten kunnen een niet-lineair reductietraject volgen indien dit economisch of technisch gezien efficiënter is, en mits dit vanaf 2025 geleidelijk samenloopt met het lineaire reductietraject en geen afbreuk doet aan een emissiereductieverbintenis voor 2030. lidstaten beschrijven dat niet-lineaire reductietraject en de redenen om dit te volgen in de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging die overeenkomstig artikel 10, lid 1, bij de Commissie moeten worden ingediend.

Indien zij er niet in slagen de emissies in 2025 te beperken overeenkomstig het vastgestelde reductietraject, lichten de lidstaten de redenen van die afwijking alsook de maatregelen die de lidstaten weer op hun traject moeten brengen toe in de daaropvolgende informatieve inventarisrapporten die overeenkomstig artikel 10, lid 2, aan de Commissie bezorgd worden.

3. Wanneer wordt bekeken of is voldaan aan de leden 1 en 2 worden de volgende emissies niet in aanmerking genomen:

- a) emissies van vliegtuigen, buiten de landings- en startcyclus;
- b) emissies van de nationale zeevaart van en naar de in artikel 2, lid 2, genoemde gebieden;
- c) emissies van de internationale zeevaart;
- d) emissies van stikstofoxiden en vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan van activiteiten die vallen onder de rapportagenomenclatuur (NFR) van 2014 zoals voorzien door het LRTAP-verdrag, categorieën 3B (mestbeheer) en 3D (landbouwgronden).

Artikel 5

Vormen van flexibiliteit

1. De lidstaten kunnen overeenkomstig bijlage IV, deel 4, aangepaste jaarlijkse nationale emissie-inventarissen vaststellen voor zwaveldioxide, stikstofoxiden, vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan, ammoniak en fijnstof indien de toepassing van verbeterde en overeenkomstig de stand van de wetenschap geactualiseerde methoden voor de emissie-inventarissen zou leiden tot niet-nakoming van hun nationale emissiereductieverbintenissen.

Om te kunnen bepalen of de toepasselijke voorwaarden van bijlage IV, deel 4, zijn vervuld, worden de emissiereductieverbintenissen voor de jaren 2020 tot en met 2029 geacht te zijn vastgesteld op 4 mei 2012.

Vanaf 2025 zijn de volgende aanvullende voorwaarden van toepassing op aanpassingen in het geval van emissiefactoren of van methoden die zijn gebruikt voor het bepalen van de emissies van specifieke broncategorieën, die aanzienlijk verschillen ten opzichte van degene die werden verwacht als gevolg van de uitvoering van een bepaalde norm of standaard in de brongerelateerde Uniewetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging, overeenkomstig bijlage IV, deel 4, punt 1, onder d), ii) en iii):

a) de betrokken lidstaat toont, na rekening te hebben gehouden met de resultaten van nationale inspectie- en handhavingsprogramma's die de doeltreffendheid van de brongerelateerde Uniewetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging monitoren, aan dat de aanzienlijk verschillende emissiefactoren niet voortvloeien uit de binnenlandse uitvoering of handhaving van die wetgeving;

b) de betrokken lidstaat heeft de Commissie op de hoogte gebracht van het aanzienlijke verschil in de emissiefactoren, die, op grond van artikel 11, lid 2, nagaat of verdere actie noodzakelijk is.

2. Indien een lidstaat in een bepaald jaar door een uitzonderlijk koude winter of een uitzonderlijk droge zomer niet kan voldoen aan zijn emissiereductieverbintenissen, kan hij deze verbintenissen nakomen door het gemiddelde te berekenen van zijn nationale jaarlijkse emissies voor het lopende, het voorgaande en het komende jaar, op voorwaarde dat dit gemiddelde het op grond van de reductieverbintenis van de lidstaat vastgestelde nationale jaarlijkse emissieniveau niet overschrijdt.

3. Indien een lidstaat waarvoor een of meer van de in bijlage II neergelegde reductieverbintenissen zijn vastgesteld op een strenger niveau dan de kosteneffectieve reductie in TSAP 16, in een bepaald jaar niet aan de betrokken emissiereductieverbintenis kan voldoen na alle kosteneffectieve maatregelen te hebben uitgevoerd, wordt hij geacht aan die betrokken emissiereductieverbintenis te voldoen gedurende ten hoogste vijf jaar, mits hij voor elk jaar daarvan die niet-naleving compenseert met een gelijkwaardige emissiereductie van een andere verontreinigende stof als bedoeld in bijlage II.

4. Een lidstaat wordt geacht te voldoen aan zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 4 gedurende ten hoogste drie jaar, indien de niet-naleving van zijn emissiereductieverbintenissen voor de betreffende verontreinigende stoffen het resultaat is van een plotselinge en uitzonderlijke onderbreking of capaciteitsverlies in het stroom- en/of warmtevoorzienings- of productiesysteem die redelijkerwijs niet kon worden voorspeld en mits de volgende voorwaarden zijn vervuld:

a) de betrokken lidstaat heeft aangetoond dat alle redelijke inspanningen, met inbegrip van de uitvoering van nieuwe maatregelen en nieuw beleid, zijn geleverd om naleving te verzekeren, en dat die inspanningen zullen worden voortgezet om de periode van niet-naleving zo kort mogelijk te houden; en

b) de betrokken lidstaat heeft aangetoond dat de uitvoering van maatregelen en beleid in aanvulling op de maatregelen en het beleid die in punt a) zijn genoemd, zou leiden tot onevenredig hoge kosten, een aanzienlijk risico zou inhouden voor de nationale energiezekerheid of een aanzienlijk deel van de bevolking zou blootstellen aan een substantieel risico van energiearmoede.

5. Lidstaten die voornemens zijn om lid 1, 2, 3 of 4 toe te passen, stellen de Commissie hiervan uiterlijk op 15 februari van het desbetreffende rapportagejaar op de hoogte. De daartoe verstrekte informatie bevat een overzicht van de verontreinigende stoffen en sectoren in kwestie en, indien beschikbaar, een beschrijving van de mate waarin de nationale emissie-inventarissen hierdoor worden beïnvloed.

6. De Commissie, bijgestaan door het Europees Milieuagentschap, evalueert en beoordeelt of het gebruik van de vormen van flexibiliteit voor een bepaald jaar voldoet aan de toepasselijke voorwaarden neergelegd in lid 1 van dit artikel en in bijlage IV, deel 4, of in lid 2, 3 of 4 van dit artikel, voor zover van toepassing.

Indien de Commissie van oordeel is dat het gebruik van een bepaalde vorm van flexibiliteit niet aan de toepasselijke voorwaarden neergelegd in lid 1 van dit artikel en in bijlage IV, deel 4, of in lid 2, 3 of 4 van dit artikel voldoet, stelt zij binnen negen maanden na de datum van ontvangst van het in artikel 8, lid 4, bedoelde rapport een besluit vast waarin de betrokken lidstaat op de hoogte wordt gebracht van het feit dat het gebruik van die vorm van flexibiliteit niet kan worden aanvaard en waarin de redenen voor die weigering worden gegeven. Indien de Commissie binnen negen maanden na ontvangst van het in artikel 8, lid 4, bedoelde rapport geen bezwaren heeft gemaakt, gaat de betrokken lidstaat ervan uit dat het gebruik van die vorm van flexibiliteit geldig is en is aanvaard voor dat jaar.

7. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen waarin gedetailleerde regels worden neergelegd voor het gebruik van de vormen van flexibiliteit als bedoeld in de leden 1, 2, 3 en 4 van dit artikel. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 17 beschreven onderzoeksprocedure.

8. De Commissie houdt bij het uitoefenen van haar bevoegdheden uit hoofde van de leden 6 en 7 rekening met de toepasselijke richtsnoeren die onder het LRTAP-verdrag zijn ontwikkeld.

Artikel 6

Nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging

1. Overeenkomstig bijlage III, deel 1, stellen de lidstaten hun respectieve nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging op, stellen zij deze vast en voeren zij deze uit teneinde hun jaarlijkse antropogene emissies overeenkomstig artikel 4 te beperken en de doelstellingen van deze richtlijn uit hoofde van artikel 1, lid 1, te helpen verwezenlijken.

2. Bij het opstellen, vaststellen en uitvoeren van het in lid 1 genoemde programma moeten de lidstaten:

- a) het vermoedelijke effect evalueren van nationale emissiebronnen op de luchtkwaliteit op hun grondgebied en in de naburige lidstaten, in voorkomend geval gebruikmakend van gegevens en methoden die zijn ontwikkeld door het Europees meet- en evaluatieprogramma (EMEP) in het kader van het protocol bij het LRTAP-verdrag aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa;
- b) rekening houden met de noodzaak de emissies van luchtverontreinigende stoffen te verminderen om de luchtkwaliteitsdoelstellingen op hun grondgebied en in voorkomend geval in de naburige lidstaten te verwezenlijken;
- c) voorrang geven aan emissiereductiemaatregelen voor zwarte koolstof wanneer zij maatregelen nemen om hun nationale reductieverbindenissen voor fijnstof na te komen;
- d) zorgen voor samenhang met andere relevante plannen en programma's die krachtens de in nationale wetgeving of Uniewetgeving opgenomen eisen zijn vastgesteld.

Teneinde de relevante nationale emissiereductieverbindenissen na te komen, nemen de lidstaten in hun nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging de in bijlage III, deel 2, als verplicht vastgestelde emissiereductiemaatregelen op en kunnen zij in die programma's de in bijlage III, deel 2, als facultatief vastgestelde emissiereductiemaatregelen of maatregelen met een gelijkwaardig mitigatie-effect opnemen.

3. De lidstaten actualiseren hun nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging ten minste om de vier jaar.

4. Onverminderd lid 3 worden het beleid en de maatregelen op het gebied van emissiereductie die zijn opgenomen in de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging geactualiseerd binnen 18 maanden na de indiening van de meest recente nationale emissie-inventaris of nationale emissieprognoses, als uit de ingediende gegevens blijkt dat de in artikel 4 vastgestelde verplichtingen niet worden nagekomen of als het risico bestaat dat deze niet worden nagekomen.

5. De lidstaten raadplegen het publiek, overeenkomstig Richtlijn 2003/35/EG, en de bevoegde autoriteiten voor wie de uitvoering van de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging gevolgen kan hebben vanwege hun specifieke verantwoordelijkheden op milieugebied die verband houden met luchtverontreiniging, kwaliteit en management op alle niveaus, over hun ontwerpen van nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging en over eventuele belangrijke wijzigingen alvorens zij die programma's voltooien.

6. In voorkomend geval worden grensoverschrijdende raadplegingen georganiseerd.

7. De Commissie faciliteert de uitwerking en uitvoering van de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging door in voorkomend geval goede praktijken uit te wisselen.

8. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 16 gedelegeerde handelingen vast te stellen om deze richtlijn te wijzigen voor wat betreft het aanpassen van bijlage III, deel 2, aan de ontwikkelingen, met inbegrip van technische vooruitgang, binnen het kader van het LRTAP-verdrag.

9. De Commissie kan richtsnoeren vaststellen met betrekking tot de uitwerking en uitvoering van nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging.

10. De Commissie stelt tevens door middel van uitvoeringshandelingen de opmaak van de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging vast. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 17 bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 7

Financiële steun

De Commissie streeft ernaar de toegang tot bestaande financieringsinstrumenten van de Unie te bevorderen, overeenkomstig de voor die instrumenten geldende wettelijke bepalingen, ter ondersteuning van maatregelen die moeten worden genomen om de doelstellingen van deze richtlijn te bereiken.

Die financieringsinstrumenten van de Unie omvatten huidige en toekomstige financieringsmogelijkheden uit hoofde van, onder meer:

- a) het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie;
- b) de Europese structuur- en investeringsfondsen, waaronder relevante financiering uit hoofde van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
- c) instrumenten voor de financiering van milieu- en klimaatactie, zoals het Life-programma.

De Commissie onderzoekt of het mogelijk is één loket in te stellen waar belanghebbenden op eenvoudige wijze de beschikbaarheid van financieringsinstrumenten van de Unie kunnen nagaan en de daarmee verband houdende toegangsprocedures voor projecten die luchtverontreinigingsproblemen aanpakken.

Artikel 8

Nationale emissie-inventarissen en –prognoses en informatieve inventarisrapporten

1. Voor de in tabel A van bijlage I vermelde verontreinigende stoffen stellen de lidstaten conform de in die tabel vastgestelde voorschriften nationale emissie-inventarissen op die zij jaarlijks actualiseren.

Voor de in tabel B van bijlage I vermelde verontreinigende stoffen kunnen de lidstaten conform de in die tabel vastgestelde voorschriften nationale emissie-inventarissen opstellen die zij jaarlijks actualiseren.

2. Voor de in tabel C van bijlage I vermelde verontreinigende stoffen stellen de lidstaten conform de in die tabel vastgestelde voorschriften om de vier jaar ruimtelijk gedesaggregeerde nationale emissie-inventarissen en inventarissen van grote puntbronnen en om de twee jaar nationale emissieprognoses op die zij actualiseren.

3. De lidstaten stellen een informatief inventarisrapport op dat de in de leden 1 en 2 genoemde nationale emissie-inventarissen en -prognoses vergezelt, conform de in tabel D van bijlage I vastgestelde voorschriften.

4. De lidstaten die ervoor kiezen gebruik te maken van een vorm van flexibiliteit als bedoeld in artikel 5 nemen in het informatief inventarisrapport voor het desbetreffende jaar de informatie op die aantoont dat het gebruik van die vorm van flexibiliteit aan de toepasselijke voorwaarden neergelegd in artikel 5, lid 1, en in bijlage IV, deel 4, of in artikel 5, lid 2, 3 of 4, naargelang het geval, voldoet.

5. De lidstaten stellen de nationale emissie-inventarissen (in voorkomend geval met inbegrip van aangepaste nationale emissie-inventarissen), de nationale emissieprognoses, ruimtelijk gedesaggregeerde nationale emissie-inventarissen, inventarissen van grote puntbronnen en de vergezellende informatieve inventarisrapporten op overeenkomstig bijlage IV en actualiseren deze.

6. De Commissie, bijgestaan door het Europees Milieuagentschap, gaat, voor de in bijlage I vermelde verontreinigende stoffen, op basis van de in de leden 1, 2 en 3 van dit artikel genoemde informatie, over tot het opstellen en actualiseren, op het niveau van de Unie, van: jaarlijks, emissie-inventarissen en een informatief inventarisrapport; om de twee jaar, emissieprognoses; en om de vier jaar ruimtelijk gedesaggregeerde nationale emissie-inventarissen en inventarissen van grote puntbronnen.

7. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 16 gedelegeerde handelingen vast te stellen om deze richtlijn te wijzigen voor wat betreft het aanpassen van bijlage I en bijlage IV aan de ontwikkelingen, met inbegrip van technische en wetenschappelijke vooruitgang, binnen het kader van het LRTAP-verdrag.

Artikel 9

Monitoring van de effecten van luchtverontreiniging

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de negatieve effecten van de luchtverontreiniging op ecosystemen worden gemonitord, op basis van een netwerk van meetlocaties dat representatief is voor hun zoetwater-, natuurlijke en semi-natuurlijke habitats en soorten bosecosystemen, en volgen daarbij een kosteneffectieve en op risico gebaseerde aanpak.

De lidstaten stemmen daarbij af op andere monitoringprogramma's die zijn vastgesteld uit hoofde van Uniewetgeving waaronder Richtlijn 2008/50/EG, Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad ⁽²⁾ en, indien passend, het LRTAP-verdrag en maken in voorkomend geval gebruik van de in het kader van die programma's verzamelde gegevens.

Om aan de voorschriften van dit artikel te voldoen, kunnen de lidstaten gebruikmaken van de in bijlage V opgenomen facultatieve indicatoren voor de monitoring.

2. Voor het verzamelen en rapporteren van de in bijlage V opgenomen informatie kunnen de methoden uit het LRTAP-verdrag en de bijbehorende handboeken voor de internationale samenwerkingsprogramma's worden gebruikt.

3. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 16 gedelegeerde handelingen vast te stellen om deze richtlijn te wijzigen voor wat betreft het aanpassen van bijlage V aan technische en wetenschappelijke vooruitgang en aan de ontwikkelingen in het kader van het LRTAP-verdrag.

Artikel 10

Rapportering door de lidstaten

1. De lidstaten verstrekken hun eerste nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging uiterlijk op 1 april 2019 aan de Commissie.

Wanneer een nationaal programma ter beheersing van de luchtverontreiniging overeenkomstig artikel 6, lid 4, is geactualiseerd, verstrekt de betrokken lidstaat het bijgewerkte programma binnen twee maanden aan de Commissie.

De Commissie onderzoekt de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging en de actualisering daarvan in het licht van de voorschriften van artikel 4, lid 2, en artikel 6.

2. De lidstaten verstrekken hun nationale emissie-inventarissen en emissieprognoses, ruimtelijk gedesaggregeerde nationale emissie-inventarissen, inventarissen van grote puntbronnen en de informatieve inventarisrapporten als bedoeld in artikel 8, leden 1, 2 en 3, en voor zover van toepassing in artikel 8, lid 4, aan de Commissie en het Europees Milieuagentschap, overeenkomstig de rapportagetermijnen van bijlage I.

Deze rapportage dient in overeenstemming te zijn met de rapportage aan het secretariaat van het LRTAP-verdrag.

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

3. De Commissie, bijgestaan door het Europees Milieuagentschap en in overleg met de betrokken lidstaten, evalueert de gegevens in de nationale emissie-inventarissen in het eerste rapportagejaar en op gezette tijden daarna. Die evaluatie behelst het volgende:

- a) controles om de transparantie, nauwkeurigheid, consistentie, vergelijkbaarheid en volledigheid van de ingediende informatie na te gaan;
- b) controles om de gevallen te identificeren waarin de inventarisgegevens zijn opgesteld op een wijze die in strijd is met de voorschriften van het internationale recht, met name die van het LRTAP-verdrag;
- c) indien van toepassing, de berekening van de resulterende noodzakelijke technische correcties, in overleg met de betrokken lidstaat.

Indien de betrokken lidstaat en de Commissie geen overeenstemming kunnen bereiken over de noodzaak of over de inhoud van de technische correcties overeenkomstig punt c), stelt de Commissie een besluit vast tot vaststelling van de technische correcties die door de betrokken lidstaat moeten worden toegepast.

4. De lidstaten stellen de Commissie en het Europees Milieuagentschap in kennis van de volgende informatie als bedoeld in artikel 9:

- a) uiterlijk op 1 juli 2018 en vervolgens om de vier jaar, de locatie van de meetpunten en de bijbehorende indicatoren die gebruikt worden voor het monitoren van de effecten van luchtverontreiniging; en
- b) uiterlijk op 1 juli 2019 en vervolgens om de vier jaar, de in artikel 9 bedoelde monitoringgegevens.

Artikel 11

Verslagen van de Commissie

1. De Commissie brengt uiterlijk op 1 april 2020 en vervolgens om de vier jaar, verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de vooruitgang bij de uitvoering van deze richtlijn, met inbegrip van een beoordeling van de daarmee geleverde bijdrage aan de verwezenlijking van de in artikel 1 bedoelde doelstellingen, waaronder:

- a) vooruitgang in de richting van:
 - i) de in artikel 4 bedoelde indicatieve emissieniveaus en emissiereductieverbintenissen en, in voorkomend geval, de redenen voor het niet bereiken ervan;
 - ii) luchtkwaliteitsniveaus in overeenstemming met de luchtkwaliteitsrichtsnoeren van de Wereldgezondheidsorganisatie;
 - iii) de doelstellingen van de Unie op het gebied van biodiversiteit en ecosystemen, in overeenstemming met het 7de milieuactieprogramma;
- b) de bepaling van verdere maatregelen die op Unieniveau en nationaal niveau nodig zijn ter verwezenlijking van de onder a) bedoelde doelstellingen;
- c) de besteding van financieringsmiddelen van de Unie ter ondersteuning van de maatregelen die worden genomen om de doelstellingen van deze richtlijn te halen;
- d) de resultaten van het onderzoek door de Commissie van de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging en de actualisering ervan, uit hoofde van artikel 10, lid 1, derde alinea;
- e) een evaluatie van de gezondheids-, milieu- en sociaaleconomische effecten van deze richtlijn.

2. Indien uit het rapport blijkt dat het niet halen van de in artikel 4 bedoelde indicatieve emissieniveaus en emissiereductieverbintenissen het gevolg zou kunnen zijn van ondoeltreffende brongerelateerde Uniewetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging, met inbegrip van de uitvoering ervan op nationaal niveau, gaat de Commissie waar passend na of verdere actie noodzakelijk is, en houdt zij daarbij ook rekening met de sectorale effecten van de tenuitvoerlegging. In voorkomend geval dient de Commissie wetgevingsvoorstellen in, waaronder nieuwe brongerelateerde wetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging, teneinde het nakomen van de verbintenissen van deze richtlijn te waarborgen.

*Artikel 12***Europees Forum voor schone lucht**

De Commissie zet een Europees Forum voor schone lucht op om bij te dragen aan de sturing en bevordering van de gecoördineerde uitvoering van de wetgeving en de beleidsmaatregelen van de Unie met betrekking tot de verbetering van de luchtkwaliteit, waarbij alle belanghebbenden, waaronder de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op alle relevante niveaus, de Commissie, de industrie, het maatschappelijk middenveld en de wetenschappelijke gemeenschap, op gezette tijden worden bijeengebracht. Het Europees Forum voor schone lucht wisselt ervaringen en goede praktijken uit, onder meer inzake de reductie van de emissies uit huisverwarming en wegvervoer, die leerrijk en stimulerend kunnen zijn voor de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging en de uitvoering ervan.

*Artikel 13***Evaluatie**

1. Op basis van de in artikel 11, lid 1, bedoelde verslagen evalueert de Commissie deze richtlijn uiterlijk op 31 december 2025 teneinde te waarborgen dat vooruitgang wordt geboekt wat betreft het bereiken van de in artikel 1, lid 2, bedoelde doelstellingen, in het bijzonder door rekening te houden met de wetenschappelijke en technische vooruitgang en de tenuitvoerlegging van het klimaat- en energiebeleid van de Unie.

Waar passend dient de Commissie wetgevingsvoorstellen in voor emissiereductieverbintenissen voor de periode na 2030.

2. Wat betreft ammoniak beoordeelt de Commissie in haar evaluatie met name:

- a) de meest recente wetenschappelijke gegevens;
- b) actualiseringen van het document met richtsnoeren voor de preventie en bestrijding van ammoniakemissies uit agrarische bronnen van de VN/ECE van 2014 (het „Ammoniak-richtsnoer”) ⁽¹⁾, en de gedragscode voor goede landbouwpraktijken voor de reductie van ammoniakemissies van de VN/ECE ⁽²⁾, als laatst herzien in 2014;
- c) actualiseringen van de beste beschikbare technieken zoals omschreven in artikel 3, punt 10, van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾;
- d) agromilieumaatregelen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

3. Op basis van de gerapporteerde nationale emissies van kwik beoordeelt de Commissie het effect van die emissies op het bereiken van de in artikel 1, lid 2, omschreven doelstellingen, onderzoekt zij maatregelen ter vermindering van die emissies en dient zij waar passend een wetgevingsvoorstel in.

*Artikel 14***Toegang tot informatie**

1. De lidstaten zorgen overeenkomstig Richtlijn 2003/4/EG voor de actieve en systematische verspreiding van de volgende informatie onder het publiek door deze op een voor het publiek toegankelijke website te publiceren:

- a) de nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging en alle bijgewerkte versies daarvan;
- b) de nationale emissie-inventarissen (met inbegrip van, waar van toepassing, aangepaste nationale emissie-inventarissen), de nationale emissieprognoses, de informatieve inventarisrapporten en aanvullende rapporten en informatie die zij overeenkomstig artikel 10 aan de Commissie hebben verstrekt.

⁽¹⁾ Besluit 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

⁽²⁾ Besluit ECE/EB.AIR/127, punt 36e.

⁽³⁾ Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17).

2. De Commissie zorgt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ voor de actieve en systematische verspreiding van deze informatie onder het publiek door de emissie-inventarissen en de emissieprognoses op het niveau van de Unie alsook de informatieve inventarisrapporten op een voor het publiek toegankelijke website te publiceren.
3. De Commissie publiceert op haar website:
 - a) de onderliggende aannames die voor elke lidstaat zijn onderzocht bij het bepalen van hun nationale potentieel voor emissiereductie en die zijn gebruikt voor de opstelling van TSAP 16;
 - b) de lijst van relevante brongerelateerde Uniewetgeving ter beheersing van de luchtverontreiniging; en
 - c) de resultaten van het in artikel 10, lid 1, derde alinea, bedoelde onderzoek.

Artikel 15

Samenwerking met derde landen en coördinatie binnen internationale organisaties

De Unie en in voorkomend geval de lidstaten streven, onverminderd artikel 218 VWEU, naar bilaterale en multilaterale samenwerking met derde landen en naar coördinatie met relevante internationale organisaties, zoals het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (United Nations Environment Programme — UNEP), de VN/ECE, de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (Food and Agriculture Organization of the United Nations — FAO), de Internationale Maritieme Organisatie (International Maritime Organization — IMO) en de Internationale Organisatie voor Burgerluchtvaart (International Civil Aviation Organization — ICAO), door onder meer informatie uit te wisselen op het gebied van technisch en wetenschappelijk onderzoek en technische en wetenschappelijke ontwikkeling, om aldus een betere basis voor het faciliteren van emissiereducties te verkrijgen.

Artikel 16

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 6, lid 8, artikel 8, lid 7, en artikel 9, lid 3, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 31 december 2016. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 6, lid 8, artikel 8, lid 7, en artikel 9, lid 3, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven ⁽²⁾.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig artikel 6, lid 8, artikel 8, lid 7, en artikel 9, lid 3, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB L 264 van 25.9.2006, blz. 13).

⁽²⁾ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

*Artikel 17***Comitéprocedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor de luchtkwaliteit ingesteld bij artikel 29 van Richtlijn 2008/50/EG. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Indien door het comité geen advies wordt uitgebracht, neemt de Commissie de ontwerputvoeringshandeling niet aan en is artikel 5, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

*Artikel 18***Sancties**

De lidstaten stellen de voorschriften vast ten aanzien van de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van nationale bepalingen die zijn vastgesteld op grond van deze richtlijn en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden uitgevoerd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

*Artikel 19***Wijziging van Richtlijn 2003/35/EG**

In bijlage I bij Richtlijn 2003/35/EG wordt het volgende punt toegevoegd:

- „g) artikel 6, lid 1, van Richtlijn (EU) 2016/2284 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de vermindering van nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen, tot wijziging van Richtlijn 2003/35/EG en tot intrekking van Richtlijn 2001/81/EG (*).

(*) PB L 344 van 17.12.2016, blz. 1.”

*Artikel 20***Omzetting**

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 2018 aan deze richtlijn te voldoen.

In afwijking van de eerste alinea doen de lidstaten uiterlijk op 15 februari 2017 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden die nodig zijn om aan artikel 10, lid 2, van deze richtlijn te voldoen.

De lidstaten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 21***Intrekking en overgangsbepalingen**

1. Richtlijn 2001/81/EG wordt met ingang van 1 juli 2018 ingetrokken.

In afwijking van de eerste alinea:

- a) blijven artikelen 1 en 4 van en bijlage I bij Richtlijn 2001/81/EG van kracht tot en met 31 december 2019;
- b) worden artikelen 7 en 8 van en bijlage III bij Richtlijn 2001/81/EG ingetrokken op 31 december 2016.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage VI.

2. Tot 31 december 2019 kunnen de lidstaten artikel 5, lid 1, van deze richtlijn toepassen in verband met de krachtens artikel 4 van en bijlage I bij Richtlijn 2001/81/EG vastgestelde plafonds.

*Artikel 22***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op 31 december 2016.

*Artikel 23***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Straatsburg, 14 december 2016.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
M. SCHULZ

Voor de Raad
De voorzitter
I. KORČOK

BIJLAGE I

MONITORING EN RAPPORTAGE VAN EMISSIES IN DE ATMOSFEER

Tabel A

Voorschriften inzake de jaarlijkse emissierapportage als bedoeld in artikel 8, lid 1, eerste alinea

Onderdeel	Verontreinigende stoffen	Tijdreeks	Rapportagedata
Totale nationale emissies per NFR ⁽¹⁾ broncategorie ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NMVOS, NH ₃ , CO — zware metalen (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP's ⁽⁴⁾ (totale PAK's ⁽⁵⁾ , benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(k)fluorantheen indeen (1,2,3-cd)pyreen, dioxine/furaan, PCB's ⁽⁶⁾ , HCB ⁽⁷⁾)	Jaarlijks, vanaf 1990 tot aan rapportagejaar minus 2 (X-2)	15 februari ⁽⁹⁾
Totale nationale emissies per NFR-broncategorie ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ en, indien voorhanden, zwarte koolstof	Jaarlijks, vanaf 2000 tot aan rapportagejaar minus 2 (X-2)	15 februari ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Rapportagenomenclatuur (nomenclature for reporting — NFR) zoals vastgesteld in het LRTAP-verdrag.

⁽²⁾ natuurlijke emissies worden gerapporteerd overeenkomstig de methoden uit het LRTAP-verdrag en het EMEP/EEA-richtsnoer voor de inventarisatie van emissies van luchtverontreinigende stoffen (EMEP/EEA air pollutant emission inventory guidebook). Zij worden niet opgenomen in de nationale totalen en worden afzonderlijk gerapporteerd.

⁽³⁾ Cd (cadmium), Hg (kwik), Pb (lood).

⁽⁴⁾ POP's (persistente organische verontreinigende stoffen).

⁽⁵⁾ PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen).

⁽⁶⁾ PCB's (polychloorbifenylen).

⁽⁷⁾ HCB (hexachloorbenzeen).

⁽⁸⁾ „PM10”: deeltjes met een aerodynamische diameter gelijk aan of kleiner dan 10 µm (µm).

⁽⁹⁾ in het geval van fouten worden de rapportages uiterlijk binnen vier weken opnieuw ingediend met een duidelijke toelichting op de aangebrachte wijzigingen.

Tabel B

Voorschriften inzake de jaarlijkse emissierapportage als bedoeld in artikel 8, lid 1, tweede alinea

Onderdeel	Verontreinigende stoffen	Tijdreeks	Rapportagedatum
Totale nationale emissies per NFR-broncategorie ⁽¹⁾	— zware metalen (As, Cr, Cu, Ni, Se en Zn en hun verbindingen) ⁽²⁾ — totale stof in suspensie (TSP ⁽³⁾)	Jaarlijks, vanaf 1990 (2000 voor TSP) tot aan rapportagejaar minus 2 (X-2)	15 februari

⁽¹⁾ natuurlijke emissies worden gerapporteerd overeenkomstig de methoden uit het LRTAP-verdrag en het EMEP/EEA-richtsnoer voor de inventarisatie van emissies van luchtverontreinigende stoffen (EMEP/EEA air pollutant emission inventory guidebook). Zij worden niet opgenomen in de nationale totalen en worden afzonderlijk gerapporteerd.

⁽²⁾ As (arseen), Cr (chromium), Cu (koper), Ni (nikkel), Se (selenium), Zn (zink).

⁽³⁾ TSP (total suspended particles (totale stof in suspensie)).

Tabel C

Voorschriften inzake de rapportage van emissies en prognoses, als bedoeld in artikel 8, lid 2

Onderdeel	Verontreinigende stoffen	Tijdreeks/streefjaren	Rapportagedata
Nationale rastergegevens van emissies per broncategorie (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOS, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — zware metalen (Cd, Hg, Pb) — POP's (totaal PAK's, HCB, PCB's, dioxine/furaan) — zwarte koolstof (indien voorhanden)	Om de vier jaar voor rapportagejaar minus 2 (X-2) vanaf 2017	1 mei ⁽¹⁾
Grote puntbronnen (Large Point Sources — LPS) per broncategorie (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOS, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — zware metalen (Cd, Hg, Pb) — POP's (totaal PAK's, HCB, PCB's, dioxine/furaan) — zwarte koolstof (indien voorhanden)	Om de vier jaar voor rapportagejaar minus 2 (X-2) vanaf 2017	1 mei ⁽¹⁾
Geprojecteerde emissies per geaggregeerde NFR	— SO₂, NO_x, NH₃, NMVOS, PM_{2,5} en, indien voorhanden, zwarte koolstof	Om de twee jaar, met betrekking tot de projectiejaren 2020, 2025, 2030 en, indien beschikbaar, 2040 en 2050 vanaf 2017	15 maart

⁽¹⁾ in het geval van fouten worden de rapportages binnen vier weken opnieuw ingediend met een duidelijke toelichting op de aangebrachte wijzigingen.

Tabel D

Voorschriften inzake de jaarlijkse rapportage door middel van het informatief inventarisrapport als bedoeld in artikel 8, lid 3

Onderdeel	Verontreinigende stoffen	Tijdreeks/streefjaren	Rapportagedata
Informatief inventarisatierapport	— SO₂, NO_x, NMVOS, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — zware metalen (Cd, Hg, Pb) en zwarte koolstof — POP's (totale PAK's, benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(k)fluorantheen indien (1,2,3-cd)pyreen, dioxine/furaan, PCB's, HCB) — Indien voorhanden, zware metalen (As, Cr, Cu, Ni, Se en Zn en hun verbindingen) en TSP (totale stof in suspensie)	Alle jaren (zoals aangeven in de tabellen A-B-C)	15 maart

BIJLAGE II

NATIONALE EMISSIEREDUCTIEVERBINTENISSEN

Tabel A

Emissiereductieverbintenissen voor zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO_x) en vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan (NMVOS). De reductieverbintenissen hebben het jaar 2005 als basisjaar, en zijn voor het wegvervoer van toepassing op de emissies berekend op basis van de verkochte hoeveelheid brandstof (*).

Lidstaat	SO ₂ -reductie t.o.v. 2005			NO _x -reductie t.o.v. 2005			NMVOS-reductie t.o.v. 2005		
	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030
België	43 %		66 %	41 %		59 %	21 %		35 %
Bulgarije	78 %		88 %	41 %		58 %	21 %		42 %
Tsjechië	45 %		66 %	35 %		64 %	18 %		50 %
Denemarken	35 %		59 %	56 %		68 %	35 %		37 %
Duitsland	21 %		58 %	39 %		65 %	13 %		28 %
Estland	32 %		68 %	18 %		30 %	10 %		28 %
Griekenland	74 %		88 %	31 %		55 %	54 %		62 %
Spanje	67 %		88 %	41 %		62 %	22 %		39 %
Frankrijk	55 %		77 %	50 %		69 %	43 %		52 %
Kroatië	55 %		83 %	31 %		57 %	34 %		48 %
Ierland	65 %		85 %	49 %		69 %	25 %		32 %
Italië	35 %		71 %	40 %		65 %	35 %		46 %
Cyprus	83 %		93 %	44 %		55 %	45 %		50 %
Letland	8 %		46 %	32 %		34 %	27 %		38 %
Litouwen	55 %		60 %	48 %		51 %	32 %		47 %
Luxemburg	34 %		50 %	43 %		83 %	29 %		42 %
Hongarije	46 %		73 %	34 %		66 %	30 %		58 %
Malta	77 %		95 %	42 %		79 %	23 %		27 %
Nederland	28 %		53 %	45 %		61 %	8 %		15 %
Oostenrijk	26 %		41 %	37 %		69 %	21 %		36 %
Polen	59 %		70 %	30 %		39 %	25 %		26 %

Lidstaat	SO ₂ -reductie t.o.v. 2005			NO _x -reductie t.o.v. 2005			NMVOS-reductie t.o.v. 2005		
	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030
Portugal	63 %		83 %	36 %		63 %	18 %		38 %
Roemenië	77 %		88 %	45 %		60 %	25 %		45 %
Slovenië	63 %		92 %	39 %		65 %	23 %		53 %
Slowakije	57 %		82 %	36 %		50 %	18 %		32 %
Finland	30 %		34 %	35 %		47 %	35 %		48 %
Zweden	22 %		22 %	36 %		66 %	25 %		36 %
Verenigd Koninkrijk	59 %		88 %	55 %		73 %	32 %		39 %
EU-28	59 %		79 %	42 %		63 %	28 %		40 %

(*) Lidstaten die ervoor kunnen kiezen om het op basis van de gebruikte hoeveelheid brandstof berekende totaal aan nationale emissies te gebruiken als criterium voor naleving van het LRTAP-verdrag, kunnen die keuze behouden met het oog op de samenhang tussen het internationale recht en het Unierecht.

Tabel B

Emissiereductieverbintenissen voor ammoniak (NH₃) en fijnstof (PM_{2,5}). De reductieverbintenissen hebben het jaar 2005 als basisjaar, en zijn voor het wegvervoer van toepassing op de emissies berekend op basis van de verkochte hoeveelheid brandstof (*).

Lidstaat	NH ₃ -reductie t.o.v. 2005			PM _{2,5} -reductie t.o.v. 2005		
	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030
België	2 %		13 %	20 %		39 %
Bulgarije	3 %		12 %	20 %		41 %
Tsjechië	7 %		22 %	17 %		60 %
Denemarken	24 %		24 %	33 %		55 %
Duitsland	5 %		29 %	26 %		43 %
Estland	1 %		1 %	15 %		41 %
Griekenland	7 %		10 %	35 %		50 %
Spanje	3 %		16 %	15 %		50 %
Frankrijk	4 %		13 %	27 %		57 %
Kroatië	1 %		25 %	18 %		55 %
Ierland	1 %		5 %	18 %		41 %
Italië	5 %		16 %	10 %		40 %
Cyprus	10 %		20 %	46 %		70 %
Letland	1 %		1 %	16 %		43 %

Lidstaat	NH ₃ -reductie t.o.v. 2005			PM _{2,5} -reductie t.o.v. 2005		
	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030	Voor elk jaar vanaf 2020 tot en met 2029		Voor elk jaar vanaf 2030
Litouwen	10 %		10 %	20 %		36 %
Luxemburg	1 %		22 %	15 %		40 %
Hongarije	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Nederland	13 %		21 %	37 %		45 %
Oostenrijk	1 %		12 %	20 %		46 %
Polen	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugal	7 %		15 %	15 %		53 %
Roemenië	13 %		25 %	28 %		58 %
Slovenië	1 %		15 %	25 %		60 %
Slowakije	15 %		30 %	36 %		49 %
Finland	20 %		20 %	30 %		34 %
Zweden	15 %		17 %	19 %		19 %
Verenigd Koninkrijk	8 %		16 %	30 %		46 %
EU-28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Lidstaten die ervoor kunnen kiezen om het op basis van de gebruikte hoeveelheid brandstof berekende totaal aan nationale emissies te gebruiken als criterium voor naleving van het LRTAP-verdrag, kunnen die keuze behouden met het oog op de samenhang tussen het internationale recht en het Unierecht.

BIJLAGE III

INHOUD VAN DE NATIONALE PROGRAMMA'S TER BEHEERSING VAN DE LUCHTVERONTREINIGING ALS
BEDOELD IN DE ARTIKELEN 6 EN 10

DEEL 1

Minimuminhoud van nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging

1. De initiële nationale programma's ter beheersing van de luchtverontreiniging als bedoeld in de artikelen 6 en 10 bevatten ten minste:
 - a) het nationale beleidskader voor luchtkwaliteit en -verontreiniging in het kader waarvan het programma is ontwikkeld, waaronder:
 - i) de beleidsprioriteiten en hun relatie met de op andere relevante beleidsterreinen vastgestelde prioriteiten, waaronder klimaatverandering en, waar van toepassing, landbouw, industrie en vervoer;
 - ii) de aan de nationale, regionale en lokale autoriteiten toegewezen verantwoordelijkheden;
 - iii) de vooruitgang die is geboekt met de huidige beleidslijnen en maatregelen voor de vermindering van emissies en de verbetering van de luchtkwaliteit, en de mate van nakoming van de nationale verplichtingen en Unieverplichtingen;
 - iv) de geprojecteerde verdere ontwikkeling uitgaande van de veronderstelling dat er geen veranderingen worden aangebracht in de reeds vastgestelde beleidslijnen en maatregelen;
 - b) de overwogen beleidsopties om te voldoen aan de emissiereductieverbintenissen voor de periode tussen 2020 en 2029 en vanaf 2030 en verder en aan de intermediaire emissieniveaus voor 2025, en om bij te dragen aan de verdere verbetering van de luchtkwaliteit en de analyse ervan, met inbegrip van de analysemethode; indien voorhanden, het individuele of gecombineerde effect van het beleid en de maatregelen inzake emissiereducties, luchtkwaliteit en milieu, en de daaraan gerelateerde onzekerheden;
 - c) de voor vaststelling geselecteerde beleidslijnen en maatregelen, met inbegrip van een tijdschema voor de vaststelling, de uitvoering en de herziening ervan en de verantwoordelijke bevoegde autoriteiten;
 - d) in voorkomend geval een toelichting waarom de indicatieve emissieniveaus voor 2025 niet gehaald kunnen worden zonder maatregelen die buitensporige kosten met zich brengen;
 - e) in voorkomend geval, een overzicht van het gebruik van de in artikel 5 bedoelde vormen van flexibiliteit en de eventuele gevolgen van dat gebruik voor het milieu;
 - f) een beoordeling van de wijze waarop de geselecteerde beleidslijnen en maatregelen zorgen voor samenhang met op andere relevante beleidsterreinen opgestelde plannen en programma's.
2. De geactualiseerde versies van het nationale programma ter beheersing van de luchtverontreiniging als bedoeld in de artikelen 6 en 10 bevatten tenminste:
 - a) een beoordeling van de vooruitgang bij de uitvoering van het programma, de emissiereductie en de concentratievermindering;
 - b) alle belangrijke veranderingen in de beleidscontext, de beoordelingen, het programma of het tijdschema voor de uitvoering ervan.

DEEL 2

Emissiereductiemaatregelen als bedoeld in artikel 6, lid 2, tweede alinea

De lidstaten houden rekening met het toepasselijke Ammoniak-richtsnoer, en maken gebruik van de best beschikbare technieken overeenkomstig Richtlijn 2010/75/EU.

A. Maatregelen voor de beheersing van ammoniakemissies

1. De lidstaten stellen een nationale gedragscode op voor goede landbouwpraktijken voor de beheersing van ammoniakemissies, rekening houdend met de gedragscode voor goede landbouwpraktijken voor de reductie van ammoniakemissies van de VN/ECE van 2014, waarin ten minste de volgende punten zijn opgenomen:
 - a) stikstofbeheer met inachtneming van de gehele stikstofkringloop;

- b) veevoederstrategieën;
 - c) technieken voor het emissiearm verspreiden van mest;
 - d) systemen voor het emissiearm opslaan van mest;
 - e) emissiearme dierenverblijfsystemen;
 - f) mogelijkheden voor het beperken van ammoniakemissies bij het gebruik van minerale meststoffen.
2. De lidstaten kunnen een nationaal stikstofbudget opstellen om toezicht te houden op de veranderingen in de totale verliezen van reactief stikstof uit de landbouw, waaronder ammoniak, stikstofoxiden, ammonium, nitraten en nitrieten, op basis van de beginselen die zijn vastgesteld in het document met richtsnoeren voor stikstofbudgetten van de VN/ECE ⁽¹⁾.
3. De lidstaten verbieden het gebruik van meststoffen met ammoniumcarbonaat en kunnen de ammoniakemissies uit anorganische meststoffen verminderen aan de hand van de volgende benaderingen:
- a) het vervangen van meststoffen op basis van ureum door meststoffen op basis van ammoniumnitraat;
 - b) daar waar meststoffen op basis van ureum nog steeds worden gebruikt, het toepassen van methoden waarvan is aangetoond dat zij een ammoniakemissiereductie opleveren van ten minste 30 % in vergelijking met de toepassing van de in het Ammoniak-richtsnoer vermelde referentiemethode;
 - c) het bevorderen van de vervanging van anorganische meststoffen door organische meststoffen en, waar anorganische meststoffen nog steeds worden gebruikt, het verspreiden ervan overeenkomstig de te verwachten stikstof- en fosforbehoefte van de gewassen of het grasland, waarbij tevens rekening wordt gehouden met het bestaande nutriëntengehalte in de bodem en de nutriënten uit andere meststoffen.
4. De lidstaten kunnen de ammoniakemissies uit dierlijke mest verminderen aan de hand van de volgende benaderingen:
- a) het verminderen van emissies uit de toediening van drijfmest en vaste mest aan bouwland of grasland, door het toepassen van methoden die een emissiereductie opleveren van ten minste 30 % in vergelijking met de in het Ammoniak-richtsnoer omschreven referentiemethode en onder de volgende voorwaarden:
 - i) mest en drijfmest worden uitsluitend verspreid volgens de te verwachten stikstof- en fosforbehoefte van het gewas of het grasland, waarbij tevens rekening wordt gehouden met het bestaande nutriëntengehalte in de bodem en de nutriënten uit andere meststoffen;
 - ii) mest en drijfmest worden niet verspreid op drassig, ondergelopen, bevroren of met sneeuw bedekt land;
 - iii) op grasland verspreide drijfmest wordt toegediend met behulp van een sleepslang of sleepvoet of door middel van oppervlakkige of diepe injectie;
 - iv) op bouwland verspreide mest en drijfmest worden binnen vier uur na verspreiding in de bodem verwerkt;
 - b) het verminderen van emissies uit de opslag van mest buiten dierenverblijven aan de hand van de volgende benaderingen:
 - i) voor nieuwe, na 1 januari 2022 gebouwde drijfmestopslaginrichtingen, het gebruiken van emissiearme opslagssystemen of -technieken waarvan is aangetoond dat zij een ammoniakemissiereductie opleveren van ten minste 60 % in vergelijking met de in het Ammoniak-richtsnoer omschreven referentiemethode, en voor bestaande drijfmestopslaginrichtingen van ten minste 40 %;
 - ii) het overdekken van opslagplaatsen voor vaste mest;
 - iii) ervoor zorgen dat landbouwbedrijven over voldoende mestopslagcapaciteit beschikken om de mest uitsluitend te verspreiden gedurende voor de gewasgroei geschikte perioden;
 - c) het verminderen van emissies uit dierenverblijven, door het gebruiken van systemen waarvan is aangetoond dat zij een ammoniakemissiereductie opleveren van ten minste 20 % in vergelijking met de in het Ammoniak-richtsnoer omschreven referentiemethode;
 - d) het verminderen van emissies uit mest, door het toepassen van eiwitarme voederstrategieën waarvan is aangetoond dat zij een ammoniakemissiereductie opleveren van ten minste 10 % in vergelijking met de in het Ammoniak-richtsnoer omschreven referentiemethode.

⁽¹⁾ Besluit 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add 1.

B. Emissiereductiemaatregelen ter beheersing van de emissies van fijnstof en zwarte koolstof

1. Onverminderd bijlage II inzake randvoorwaarden bij Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ kunnen de lidstaten het in de open lucht verbranden van oogstresten en -afval en bosbouwresten verbieden.

De lidstaten monitoren en handhaven de uitvoering van elk overeenkomstig de eerste alinea uitgevoerd verbod. Uitzonderingen op dit verbod zijn beperkt tot preventieve programma's ter voorkoming van ongecontroleerde branden, ter bestrijding van plagen of ter bescherming van de biodiversiteit.

2. De lidstaten kunnen een nationale gedragscode opstellen met adviezen voor goede landbouwpraktijken voor een goed beheer van oogstafval op basis van de volgende benaderingen:
 - a) het verbeteren van de bodemstructuur door het inbrengen van oogstafval;
 - b) verbeterde technieken voor het inbrengen van oogstafval;
 - c) alternatief gebruik van oogstafval;
 - d) het verbeteren van het nutriëntengehalte en de bodemstructuur door het inbrengen van mest overeenkomstig hetgeen is vereist voor een optimale groei van planten, waardoor het verbranden van mest wordt vermeden (stalmest, ligstro).

C. Preventie van effecten voor kleine landbouwbedrijven

Bij het nemen van de onder A en B beschreven maatregelen zorgen de lidstaten ervoor dat ten volle rekening wordt gehouden met de effecten voor kleine en microlandbouwbedrijven.

Lidstaten kunnen kleine en microlandbouwbedrijven bijvoorbeeld van die maatregelen vrijstellen, waar mogelijk en passend gezien de toepasselijke reductieverbintenissen.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 549).

BIJLAGE IV

METHODEN VOOR HET OPSTELLEN EN ACTUALISEREN VAN DE NATIONALE EMISSIE-INVENTARIE INFORMATIEVE INVENTARISRAPPORTEN EN AANGEPASTE NATIONALE EMISSIE-INVENTARISSEN ALS BEDOELD IN DE ARTIKELEN 5 EN 8

De lidstaten stellen nationale emissie-inventarissen, in voorkomend geval aangepaste nationale emissie-inventarissen, nationale emissieprognoses, ruimtelijk gedesaggregeerde nationale emissie-inventarissen en inventarissen van grote puntbronnen en informatieve inventarisrapporten op voor de verontreinigende stoffen als vermeld in bijlage I, met gebruikmaking van de methoden die zijn vastgesteld door de partijen bij het LRTAP-verdrag (rapportagerichtsnoeren van EMEP), en worden verzocht gebruik te maken van het EMEP/EEA-richtsnoer voor de inventarisatie van emissies van luchtverontreinigende stoffen (EMEP/EEA-richtsnoer) waarnaar daarin wordt verwezen. Bovendien worden in overeenstemming met dezelfde richtsnoeren aanvullende gegevens opgesteld, met name de activiteitengegevens, die nodig zijn voor de beoordeling van de nationale emissie-inventarissen en emissieprognoses.

De toepassing van de rapportagerichtsnoeren van EMEP laat de in deze bijlage bepaalde aanvullende regelingen evenals de rapportagevoorschriften inzake nomenclatuur, tijdreeksen en rapportagedata als omschreven in bijlage I onverlet.

DEEL 1

Nationale jaarlijkse emissie-inventarissen

1. De nationale emissie-inventarissen zijn transparant, consistent, vergelijkbaar, volledig en nauwkeurig.
2. De emissies van de geïdentificeerde hoofdcategorieën worden berekend overeenkomstig de methoden die zijn vastgesteld in het EMEP/EEA-richtsnoer, waarbij ernaar wordt gestreefd de Tier 2- of een hogere (meer gedetailleerde) methode toe te passen.

De lidstaten kunnen voor het tot stand brengen van nationale emissie-inventarissen andere compatibele wetenschappelijke methoden gebruiken als die methoden nauwkeurigere ramingen opleveren dan de in het EMEP/EEA-richtsnoer vastgestelde standaardmethoden.

3. De emissies door vervoer worden door de lidstaten berekend en gerapporteerd in overeenstemming met de aan Eurostat meegedeelde nationale energiebalansen.
4. De emissies van het wegvervoer worden berekend en gerapporteerd op basis van de in de betrokken lidstaat verkochte hoeveelheid brandstof⁽¹⁾. Daarnaast kunnen de lidstaten de emissies van het wegvervoer ook rapporteren op basis van de gebruikte hoeveelheid brandstof of het aantal in de lidstaat afgelegde kilometers.
5. De lidstaten rapporteren hun jaarlijkse nationale emissies in de toepasselijke eenheid als omschreven in het NFR-rapportagemodel van het LRTAP-verdrag.

DEEL 2

Nationale emissieprognoses

1. De nationale emissieprognoses zijn transparant, consistent, vergelijkbaar, volledig en nauwkeurig en de gerapporteerde informatie bevat ten minste:
 - a) een duidelijke identificatie van de in de prognoses opgenomen, vastgestelde en geplande beleidslijnen en maatregelen;
 - b) waar passend, de resultaten van een gevoeligheidsanalyse uitgevoerd met betrekking tot de prognoses;
 - c) een beschrijving van de methoden, modellen, onderliggende aannames en belangrijkste input- en outputparameters.
2. De emissieprognoses worden geraamd en geaggregeerd per bronsector. De lidstaten verstrekken per verontreinigende stof een prognose „met bestaande maatregelen” (vastgestelde maatregelen) en, indien van toepassing, een prognose „met aanvullende maatregelen” (geplande maatregelen) in overeenstemming met de richtsnoeren als vastgesteld in het EMEP/EEA-richtsnoer.

⁽¹⁾ Lidstaten die ervoor kunnen kiezen om het op basis van de gebruikte hoeveelheid brandstof berekende totaal aan nationale emissies te gebruiken als criterium voor naleving van het LRTAP-verdrag, kunnen deze keuze behouden met het oog op de samenhang tussen het internationale recht en het Unierecht.

3. De nationale emissieprognoses zijn in overeenstemming met de nationale jaarlijkse emissie-inventaris voor het jaar x-3 en met de prognoses die zijn gerapporteerd uit hoofde van Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

DEEL 3

Informatief inventarisrapport

De informatieve inventarisrapporten worden opgesteld in overeenstemming met de rapportagerichtsnoeren van EMEP en gerapporteerd met gebruikmaking van het daarin opgenomen model voor inventarisrapporten. Het inventarisrapport bevat ten minste de volgende informatie:

- a) beschrijvingen, referenties en informatiebronnen met betrekking tot de specifieke methoden, veronderstellingen, emissiefactoren en activiteitsgegevens, alsmede een motivering van de gemaakte keuze;
- b) een omschrijving van de nationale hoofdcategorieën van emissiebronnen;
- c) informatie over onzekerheden, kwaliteitsborging en verificatie;
- d) een beschrijving van de institutionele regelingen inzake de opstelling van de inventaris;
- e) herberekeningen en geplande verbeteringen;
- f) indien van toepassing, informatie over het gebruik van de vormen van flexibiliteit op grond van artikel 5, leden 1, 2, 3 en 4;
- g) indien van toepassing, informatie over de redenen waarom wordt afgeweken van het in overeenstemming met artikel 4, lid 2, vastgestelde reductietraject, alsook de maatregelen om op dit traject terug te keren;
- h) een samenvatting.

DEEL 4

Aanpassing van de nationale emissie-inventarissen

1. Een lidstaat die een aanpassing van zijn nationale emissie-inventaris voorstelt in overeenstemming met artikel 5, lid 1, voegt bij zijn voorstel aan de Commissie ten minste de volgende ondersteunende documenten:
- a) bewijs dat de betreffende nationale emissiereductieverbintenis(sen) is/zijn overschreden;
 - b) bewijs van de mate waarin de aanpassing van de emissie-inventaris de overschrijding vermindert en bijdraagt aan de naleving van de desbetreffende nationale emissiereductieverbintenis(sen);
 - c) een beoordeling van de vraag of en wanneer naar verwachting aan de desbetreffende nationale emissiereductieverbintenis(sen) zal zijn voldaan op basis van de nationale emissieprognoses zonder de aanpassing;
 - d) bewijs dat de aanpassing overeenkomt met een of meer van de drie onderstaande omstandigheden. Daarbij kan in voorkomend geval worden verwezen naar relevante eerdere aanpassingen:
 - i) in het geval van nieuwe emissiebronicategorieën:
 - bewijs dat de nieuwe emissiebronicategorie is erkend in de wetenschappelijke literatuur en/of in het EMEP/EEA-richtsnoer;
 - bewijs dat deze bronicategorie niet was opgenomen in de relevante historische nationale emissie-inventaris op het moment dat de emissiereductieverbintenis werd vastgesteld;
 - bewijs dat de emissies van nieuwe bronicategorieën ertoe bijdragen dat een lidstaat niet kan voldoen aan zijn emissiereductieverbintenissen, en dat wordt gestaafd door een gedetailleerde beschrijving van de methoden, gegevens en emissiefactoren die zijn gebruikt om tot die conclusie te komen;

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende een bewakings- en rapportagesysteem voor de uitstoot van broeikasgassen en een rapportagemechanisme voor overige informatie op nationaal niveau en op het niveau van de Unie met betrekking tot klimaatverandering, en tot intrekking van Beschikking nr. 280/2004/EG (PB L 165 van 18.6.2013, blz. 13).

- ii) in het geval van significant verschillende emissiefactoren die zijn gebruikt voor het bepalen van de emissies van specifieke broncategorieën:
 - een omschrijving van de oorspronkelijke emissiefactoren, waaronder een nauwkeurige omschrijving van de wetenschappelijke grondslag waar de emissiefactor van is afgeleid;
 - bewijs dat de oorspronkelijke emissiefactoren zijn gebruikt voor het bepalen van de emissiereducties op het moment dat deze werden vastgesteld;
 - een omschrijving van de geactualiseerde emissiefactoren, met inbegrip van nauwkeurige informatie over de wetenschappelijke grondslag waar de emissiefactor van is afgeleid;
 - een vergelijking tussen de emissieramingen die zijn gemaakt met behulp van de oorspronkelijke en de geactualiseerde emissiefactoren, waaruit blijkt dat een lidstaat mede als gevolg van de wijziging in de emissiefactoren niet aan zijn reductieverbindenissen kan voldoen;
 - de overwegingen die ten grondslag liggen aan het besluit of de veranderingen in de emissiefactoren al dan niet significant zijn;
 - iii) in het geval van significant verschillende methoden die worden gebruikt voor het bepalen van de emissies van specifieke broncategorieën:
 - een omschrijving van de oorspronkelijk gebruikte methoden, met inbegrip van nauwkeurige informatie over de wetenschappelijke grondslag waar de emissiefactor van is afgeleid;
 - bewijs dat de oorspronkelijke methoden zijn gebruikt voor het bepalen van de emissiereducties op het moment dat deze werden vastgesteld;
 - een omschrijving van de gebruikte geactualiseerde methoden, met inbegrip van een nauwkeurige omschrijving van de wetenschappelijke grondslag of referentie waarvan deze is afgeleid;
 - een vergelijking tussen de emissieramingen die zijn gemaakt met behulp van de oorspronkelijke en de geactualiseerde methoden, waaruit blijkt dat een lidstaat mede als gevolg van de wijziging in de methoden niet aan zijn reductieverbindenissen kan voldoen;
 - de overwegingen die ten grondslag liggen aan het besluit of de verandering in de methoden al dan niet significant is.
2. De lidstaten kunnen dezelfde ondersteunende informatie indienen voor aanpassingsprocedures die zijn gebaseerd op vergelijkbare voorwaarden, mits elke lidstaat de verzochte individuele landenspecifieke informatie verstrekt als vervat in lid 1.
3. De lidstaten maken een herberekening van de aangepaste emissies om zo veel mogelijk te zorgen voor consistentie van de tijdreeksen voor elk jaar dat de aanpassing(en) word(t)en toegepast.
-

BIJLAGE V

FACULTATIEVE INDICATOREN VOOR HET MONITOREN VAN DE EFFECTEN VAN LUCHTVERONTREINIGING ALS
BEDOELD IN ARTIKEL 9

- a) voor zoetwaterecosystemen: vaststellen van de omvang van de biologische schade, met inbegrip van gevoelige receptoren (microfyten, macrofyten en diatomeeën), en de afname van het visbestand of van populaties ongewervelden:

de belangrijkste indicator zuurbindend vermogen (ZBV) en de ondersteunende indicatoren zuurgraad (pH), opgelost sulfaat (SO_4), nitraat (NO_3) en opgelost organisch koolstof:

bemonsteringsfrequentie: van jaarlijks (tijdens de herfstcirculatie in meren) tot maandelijks (in waterlopen);

- b) voor terrestrische ecosystemen: bepalen van de zuurgraad van de bodem, verlies aan nutriënten in de bodem, stikstof-toestand en -balans en biodiversiteitsverlies:

- i) de belangrijkste indicator voor de zuurgraad van de bodem: uitwisselbare fracties basische kationen (basenverzadiging) en uitwisselbaar aluminium in de grond:

bemonsteringsfrequentie: om de tien jaar;

ondersteunende indicatoren: pH, sulfaat, nitraat, basische kationen, aluminiumconcentraties in bodemoplossing:

bemonsteringsfrequentie: elk jaar (waar van toepassing);

- ii) de belangrijkste indicator nitraatuitloging van de bodem ($\text{NO}_{3,\text{uitloging}}$):

bemonsteringsfrequentie: elk jaar;

- iii) de belangrijkste indicator koolstof-stikstofverhouding (C/N) en de ondersteunende indicator totale stikstof in de bodem (N_{tot}):

bemonsteringsfrequentie: om de tien jaar;

- iv) de belangrijkste indicator nutriëntenbalans in gebladerte (N/P,N/K, N/Mg):

bemonsteringsfrequentie: om de vier jaar;

- c) voor terrestrische ecosystemen: bepalen van de ozonschade voor vegetatiegroei en biodiversiteit:

- i) de belangrijkste indicator vegetatiegroei en schade aan gebladerte en de ondersteunende indicator koolstofflux (C_{flux}):

bemonsteringsfrequentie: elk jaar;

- ii) de belangrijkste indicator overschrijding van op flux gebaseerde kritische niveaus:

bemonsteringsfrequentie: elk jaar gedurende het groeiseizoen.

BIJLAGE VI

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 2001/81/EG	Deze richtlijn
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, lid 1, eerste alinea, en tweede alinea, onder c), d) en e)	Artikel 2
Artikel 3, onder e)	Artikel 3, punt 1
—	Artikel 3, punten 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12 en 13
Artikel 3, onder i)	Artikel 3, punt 6
Artikel 3, onder k)	Artikel 3, punt 7
Artikel 3, onder h)	Artikel 3, punt 10
Artikel 3, onder g)	Artikel 3, punt 11
Artikel 4	Artikel 4, leden 1 en 2
Artikel 2, tweede alinea, onder a) en b)	Artikel 4, lid 3
—	Artikel 5
Artikel 6, lid 1	Artikel 6, lid 1
Artikel 6, lid 2	Artikel 6, lid 2 en leden 5 tot en met 10
Artikel 6, lid 3	Artikel 6, leden 3 en 4
—	Artikel 7
Artikel 7, lid 1	Artikel 8, lid 1, eerste alinea
—	Artikel 8, lid 1, tweede alinea en leden 2 t/m 4
Artikel 7, lid 2	Artikel 8, lid 5
Artikel 7, lid 3	Artikel 8, lid 6
Artikel 7, lid 4	Artikel 8, lid 7
—	Artikel 9
Artikel 8, lid 2	Artikel 10, lid 1
Artikel 8, lid 1	Artikel 10, lid 2
—	Artikel 10, leden 3 en 4
Artikel 9	Artikel 11
—	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13
Artikel 6, lid 4	Artikel 14, lid 1
Artikel 7, lid 3, en artikel 8, lid 3	Artikel 14, leden 2 en 3
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 13, lid 3	Artikel 16
Artikel 13, leden 1 en 2	Artikel 17

Richtlijn 2001/81/EG	Deze richtlijn
Artikel 14	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 16	Artikel 22
Artikel 17	Artikel 23
Artikel 8, lid 1, en bijlage III	Bijlage I
Bijlage I	Bijlage II
—	Bijlagen III, V en VI
Bijlage III	Bijlage IV

Verklaring van de Commissie over de evaluatie van methaanemissies

De Commissie is van mening dat er omwille van de luchtkwaliteit gegronde redenen zijn om de ontwikkeling van methaanemissies in de lidstaten te blijven evalueren, teneinde ozonconcentraties in de EU te beperken en de vermindering van methaan internationaal te bevorderen.

De Commissie bevestigt dat zij voornemens is om de gevolgen die methaanemissies hebben op het vervullen van de doelstellingen van artikel 1, lid 2, van de NEC-richtlijn verder te beoordelen op basis van de gemelde nationale emissiewaarden, en om maatregelen ter vermindering van die emissies in overweging te nemen en daartoe, waar dat gepast is, een wetsvoorstel in te dienen. In haar beoordeling zal de Commissie rekening houden met een aantal studies die momenteel op dit vlak worden verricht en naar verwachting in 2017 zullen worden afgerond, alsook met verdere internationale ontwikkelingen op dit gebied.

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) 2016/2285 VAN DE RAAD

van 12 december 2016

tot vaststelling, voor 2017 en 2018, van de vangstmogelijkheden voor vaartuigen van de Unie voor bepaalde bestanden van diepzeevissen en tot wijziging van Verordening (EU) 2016/72

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 43, lid 3, van het Verdrag moet de Raad op voorstel van de Commissie maatregelen vaststellen voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden.
- (2) Krachtens Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ moeten instandhoudingsmaatregelen worden vastgesteld met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies, met inbegrip van, waar toepasselijk, de verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV).
- (3) De Raad moet maatregelen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden vaststellen, met inbegrip van, in voorkomend geval, bepaalde voorwaarden die daar functioneel verband mee houden. De vangstmogelijkheden moeten, met inachtneming van de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 bepaalde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, zo over de lidstaten worden verdeeld dat elke lidstaat een relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten per bestand of per visserij geniet.
- (4) De vangstmogelijkheden voor diepzee soorten als omschreven in artikel 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 2347/2002 van de Raad ⁽²⁾, worden telkens voor twee jaar vastgesteld.
- (5) De totale toegestane vangsten („total allowable catches — TAC's”) moeten worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van de biologische en sociaaleconomische aspecten en van de noodzaak een billijke behandeling van de visserijsectoren te garanderen, alsmede in het licht van de standpunten die worden ingenomen tijdens de raadpleging van de belanghebbenden, en met name de betrokken adviesraden.
- (6) De vangstmogelijkheden moeten in overeenstemming zijn met de internationale overeenkomsten en beginselen, onder meer de overeenkomst van de Verenigde Naties van 1995 betreffende de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende bestanden en bestanden van over grote afstanden trekkende soorten ⁽³⁾, en de gedetailleerde

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van 11 december 2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2347/2002 van de Raad van 16 december 2002 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de toegang tot diepzeebestanden en bij de visserij daarop in acht te nemen voorschriften (PB L 351 van 28.12.2002, blz. 6).

⁽³⁾ Overeenkomst over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden (PB L 189 van 3.7.1998, blz. 16).

beheersbeginselen zoals vastgesteld in de in 2008 door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties vastgestelde internationale richtsnoeren voor het beheer van de diepzeevisserij op volle zee, waarin met name wordt gesteld dat wetgevers voorzichtiger moeten zijn wanneer informatie onzeker, onbetrouwbaar of niet adequaat is. Het ontbreken van adequate wetenschappelijke informatie mag geen reden zijn om instandhoudings- en beheersmaatregelen uit te stellen of achterwege te laten.

- (7) Uit het meest recente wetenschappelijke advies van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) en van het WTECV blijkt dat de meeste diepzeebestanden nog steeds niet duurzaam worden geëxploiteerd en dat om de duurzaamheid van die bestanden te verzekeren de desbetreffende vangstmogelijkheden verder moeten worden verlaagd, totdat de ontwikkeling van de bestanden een positieve trend te zien geeft.
- (8) Gezien het ICES-advies is het passend dat van de TAC voor zeebrasem in de noordwestelijke wateren een TAC uitsluitend voor bijvangsten wordt gemaakt.
- (9) Aanzienlijke hoeveelheden zeebrasem worden gevangen in de betrokken gebieden van de Visserijcommissie voor het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Cecaf) en de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM), die grenzen aan ICES-deelgebied IX. Aangezien de ICES-gegevens voor die aangrenzende gebieden onvolledig zijn, moet het toepassingsgebied van de TAC beperkt blijven tot ICES-deelgebied IX. Niettemin moet met het oog op het voorbereiden van toekomstige beheersbeslissingen in gegevensrapportage voor die aangrenzende gebieden worden voorzien.
- (10) De ICES adviseert een nulvangst voor Atlantische slijmkop tot 2020. In het verleden zijn voor Atlantische slijmkop TAC's vastgesteld (sinds 2010 op nul). Aangezien dit bestand uitgeput is en niet herstelt, is het passend het bevissen, aan boord houden, overladen en aanlanden van deze soort te verbieden. De ICES wijst erop dat sinds 2010 geen gerichte Unievisserij plaatsvindt in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan.
- (11) Volgens het advies dat de ICES heeft verstrekt, tonen beperkte waarnemingen aan boord dat het percentage noordelijke grenadier minder dan 1 % van de gemelde vangsten van rondneusgrenadier bedroeg. Op basis van deze overwegingen adviseert de ICES geen gerichte visserij toe te staan voor noordelijke grenadier en bijvangsten in mindering te doen brengen op de TAC voor rondneusgrenadier, teneinde de kans op verkeerde rapportage van soorten tot een minimum te beperken. De ICES geeft aan dat er aanzienlijke verschillen zijn, van een grootteorde van meer dan tien keer, tussen het relatieve aandeel van rondneusgrenadier en noordelijke grenadier zoals opgegeven in de officiële aanlandingen, enerzijds, en in de waargenomen vangsten en de wetenschappelijke studies in de gebieden waar momenteel op noordelijke grenadier wordt gevestigd, anderzijds. Er zijn erg weinig gegevens beschikbaar voor deze soort en sommige van de gemelde aanlandingsgegevens worden door de ICES als verkeerde rapportage van soorten beschouwd. Het is bijgevolg onmogelijk een accuraat historisch overzicht op te stellen van de vangsten van noordelijke grenadier. Bijvangsten van noordelijke grenadier moeten derhalve worden beperkt tot 1 % van het quotum voor rondneusgrenadier van elk van de lidstaten en moeten op dat quotum in mindering worden gebracht, overeenkomstig het wetenschappelijk advies.
- (12) De ICES adviseert om de gerichte vangst van diepzeehaaien op nul vast te stellen. De ICES geeft evenwel ook aan dat de momenteel geldende restrictieve vangstbeperkingen aanleiding geven tot een probleem van verkeerde rapportage inzake onvermijdelijke bijvangsten van diepzeehaaien. Met name geeft de gerichte ambachtelijke diepzeevisserij op zwarte haarstaartvis met gebruik van beuglijnen aanleiding tot onvermijdbare bijvangsten van diepzeehaaien, die momenteel dood worden teruggegooid. Daarop gelet en om wetenschappelijke informatie te vergaren over diepzeehaaien, moet voor 2017 en 2018 bij wijze van proef een restrictieve toegestane bijvangst worden ingesteld door beperkte aanlandingen van onvermijdbare bijvangsten van diepzeehaaien in gerichte ambachtelijke diepzeevisserij, met gebruik van beuglijnen, op zwarte haarstaartvis toe te staan. Beuglijnen worden in deze visserij als selectief vistuig erkend. De betrokken lidstaten moeten regionale beheersmaatregelen ontwikkelen voor het vissen op zwarte haarstaartvis en specifieke maatregelen inzake gegevensverzameling voor diepzeehaaien treffen, met het oog op nauwlettend toezicht op de bestanden. Het vastleggen van dergelijke toegestane bijvangsten van de Unie voor diepzeehaaien in wateren van de Unie en internationale wateren van ICES deelgebieden V, VI, VII, VIII en IX, wateren van de Unie en internationale wateren van ICES-deelgebieden en in wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1, 34.1.2 en 34.2 laat het beginsel van de relatieve stabiliteit wat betreft diepzeehaaien in die gebieden onverlet.
- (13) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad ⁽¹⁾ moeten de bestanden waarvoor diverse daarin bedoelde maatregelen gelden, worden vastgesteld. Voorzorgs-TAC's moeten worden vastgesteld voor bestanden waarvoor geen wetenschappelijk gefundeerde evaluatie van de vangstmogelijkheden beschikbaar is voor het jaar waarin de TAC's moeten worden vastgesteld; in de andere gevallen moeten analytische TAC's worden vastgesteld. In het licht van het advies van de ICES en het WTECV voor diepzeebestanden moeten voor de bestanden waarvoor geen wetenschappelijk gefundeerde evaluatie van de betrokken vangstmogelijkheden beschikbaar is, voorzorgs-TAC's worden vastgesteld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

- (14) Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 847/96 heeft Portugal op 15 september 2016 bij de Commissie een verzoek ingediend om de TAC voor ansjovis voor 2016 in ICES-deelgebieden IX en X en in de wateren van de Unie van Cefac 34.1.1 te verhogen tot 15 000 ton. In zijn advies van 21 oktober 2016 heeft de ICES de uitzonderlijk goede toestand van dit ansjovisbestand bevestigd en gesteld dat een vangst van 15 000 ton in 2016 als duurzaam kan worden beschouwd. Verordening (EU) 2016/72 ⁽¹⁾ moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (15) De vangstmogelijkheden voor ansjovis in ICES-deelgebieden IX en X en in de wateren van de Unie van Cefac 34.1.1, als voorzien in Verordening (EU) 2016/72, zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2016. Derhalve moeten ook de wijzigingsbepalingen in deze verordening vanaf die datum worden toegepast. Een dergelijke retroactieve toepassing doet geen afbreuk aan de beginselen van rechtszekerheid en bescherming van het gewettigd vertrouwen, aangezien de betrokken vangstmogelijkheden verhoogd zijn in vergelijking met de bij Verordening (EU) 2016/72 vastgestelde mogelijkheden.
- (16) Om onderbrekingen in de visserijactiviteiten te vermijden en om het inkomen van de vissers in de Unie veilig te stellen, dient deze verordening met ingang van 1 januari 2017 van toepassing te zijn. Gezien de urgentie dient deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking te treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening wordt voor 2017 en 2018 vastgesteld welke jaarlijkse vangstmogelijkheden voor visbestanden van bepaalde diepzeesoorten ter beschikking van vissersvaartuigen van de Unie staan in wateren van de Unie en in bepaalde wateren buiten de Unie waar vangstbeperkingen nodig zijn.

Artikel 2

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:
 - a) „vissersvaartuig van de Unie”: een vissersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert en in de Unie is geregistreerd;
 - b) „wateren van de Unie”: de wateren onder de soevereiniteit of jurisdictie van de lidstaten, met uitzondering van wateren die grenzen aan de in bijlage II bij het Verdrag genoemde gebieden;
 - c) „totale toegestane vangst (TAC)”: de hoeveelheid van elk visbestand die elk jaar mag worden gevangen en aangeland;
 - d) „quotum”: een aan de Unie of een lidstaat toegewezen aandeel van de TAC;
 - e) „internationale wateren”: wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen.
2. Voor de toepassing van deze verordening geldt de volgende afbakening van zones:
 - a) voor de ICES-zones (International Council for the Exploration of the Sea — Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ gespecificeerde geografische gebieden;
 - b) voor de Cefac-zones (Committee for Eastern Central Atlantic Fisheries — Visserijcommissie voor het centraal-oostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ gespecificeerde geografische gebieden.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/72 van de Raad van 22 januari 2016 tot vaststelling, voor 2016, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de Uniewateren en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2015/104 (PB L 22 van 28.1.2016, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

Artikel 3

TAC's en toewijzingen

De TAC's voor diepzeesoorten die door vissersvaartuigen van de Unie in wateren van de Unie en in bepaalde wateren buiten de Unie worden gevangen, de verdeling van die TAC's over de lidstaten, en in voorkomend geval de voorwaarden die daar functioneel mee verbonden zijn, worden in de bijlage bij deze verordening vastgesteld.

Artikel 4

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld onverminderd:
 - a) het uitwisselen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad ⁽¹⁾;
 - c) nieuwe toewijzingen op grond van artikel 10, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad ⁽²⁾;
 - d) extra aanlandingen op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96;
 - e) het inhouden van hoeveelheden op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96;
 - f) verlagingen op grond van de artikelen 105 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
2. Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC is vastgesteld, en artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening zijn van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC is vastgesteld, tenzij anders vermeld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 5

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangst

Vis van bestanden waarvoor een TAC is vastgesteld, mag slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland indien deze is gevangen door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt en indien dat quotum nog niet is opgebruikt.

Artikel 6

Verbod

Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden om in wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII en XIV Atlantische slijmkop (*Hoplostethus atlanticus*) te bevissen en om in die gebieden gevangen Atlantische slijmkop aan boord te houden, over te laden of aan te landen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad van 29 september 2008 betreffende machtigingen voor visserijactiviteiten van communautaire vissersvaartuigen buiten de communautaire wateren en de toegang van vaartuigen van derde landen tot de communautaire wateren, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93 en (EG) nr. 1627/94 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 3317/94 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 33).

Artikel 7

Toezening van gegevens

Wanneer de lidstaten overeenkomstig de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens met betrekking tot de aangelande hoeveelheden aan de Commissie toezenden, gebruiken zij daarvoor de in de bijlage bij de onderhavige verordening vermelde bestandscodes.

Artikel 8

Wijziging van Verordening (EU) 2016/72

In bijlage IA bij Verordening (EU) 2016/72 wordt de vermelding in de tabel met de vangstmogelijkheden voor ansjovis in ICES-deelgebieden IX en X en in de wateren van de Unie van Cefaf 34.1.1 (ANE/9/3411) vervangen door:

Soort:		Gebied:
Ansjovis <i>Engraulis encrasicolus</i>		IX en X; wateren van de Unie van Cefaf 34.1.1 (ANE/9/3411)
Spanje	7 174	
Portugal	7 826	
Unie	15 000	
TAC	15 000	Voorzorgs-TAC

Artikel 9

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de datum na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2017. Artikel 8 is evenwel van toepassing met ingang van 1 januari 2016.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 december 2016.

Voor de Raad
De voorzitter
G. MATEČNÁ

BIJLAGE

Tenzij anders bepaald, zijn de verwijzingen naar visserijzones verwijzingen naar ICES-zones.

DEEL 1

Definitie van soorten en groepen van soorten

1. In de lijst in deel 2 van deze bijlage zijn de visbestanden vermeld in alfabetische volgorde van de Latijnse namen van de vissoorten. De diepzeehaaien staan evenwel bovenaan in die lijst. Hieronder volgt een vergelijkende overzichtstabel met naast de in deze verordening gebruikte Latijnse namen de gewone namen:

Gewone naam	Drielettercode	Wetenschappelijke naam
Zwarte haarstaartvis	BSF	<i>Aphanopus carbo</i>
Alfonsino's	ALF	<i>Beryx spp.</i>
Rondneusgrenadier	RNG	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Noordelijke grenadier	RHG	<i>Macrourus berglax</i>
Zeebrasem	SBR	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Gaffelkabeljauw	GFB	<i>Phycis blennoides</i>

2. Voor de toepassing van deze verordening zijn „diepzeehaaien” haaien die voorkomen in de volgende lijst van soorten:

Gewone naam	Drielettercode	Wetenschappelijke naam
Diepzeekathaaien	API	<i>Apristurus spp.</i>
Franjehaai	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Ruwe zwelghaaien	CWO	<i>Centrophorus spp.</i>
Portugese ijshaai	CYO	<i>Centroscymnus coelolepis</i>
Langsnuitijshaai	CYP	<i>Centroscymnus crepidater</i>
Zwarte lantaarnhaai	CFB	<i>Centrosyllium fabricii</i>
Spitssnuitsnavelhaai	DCA	<i>Deania calcea</i>
Zwarte haai	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Grote lantaarnhaai	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Zwarte doornhaai	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Muiskathaai	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Stompsnuiteskieuwshaai	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Zeilvinruwhaai	OXN	<i>Oxyrinotus paradoxus</i>
Mestandijshaai	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Groenlandse haai	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i>

DEEL 2

Jaarlijkse vangstmogelijkheden (ton levend gewicht)

Soort:	Diepzeehaaien		Gebied:	wateren van de Unie en internationale wateren van V, VI, VII, VIII en IX (DWS/56789-)
Jaar	2017	2018	Voorzorgs-TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.	
Unie	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Uitsluitend voor bijvangsten in de visserij op zwarte haarstaartvis met gebruik van beuglijnen. Gerichte visserij is niet toegestaan.

Soort:	Diepzeehaaien		Gebied:	wateren van de Unie en internationale wateren van X (DWS/10-)
Jaar	2017	2018	Voorzorgs-TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.	
Portugal	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unie	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Uitsluitend voor bijvangsten in de visserij op zwarte haarstaartvis met gebruik van beuglijnen. Gerichte visserij is niet toegestaan.

Soort:	Diepzeehaaien, <i>Deania hystricosa</i> en <i>Deania profundorum</i>		Gebied:	internationale wateren van XII (DWS/12INT-)
Jaar	2017	2018	Voorzorgs-TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.	
Ierland	0	0		
Spanje	0	0		
Frankrijk	0	0		
Verenigd Koninkrijk	0	0		
Unie	0	0		
TAC	0	0		

Soort:	Diepzeehaaien	Gebied:	wateren van de Unie van Cefac 34.1.1, 34.1.2 en 34.2 (DWS/F3412C)
---------------	---------------	----------------	---

Jaar	2017	2018
Unie	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾

Voorzorgs-TAC
Artikel 3 van Verordening (EG)
nr. 847/96 is niet van toepassing.

⁽¹⁾ Uitsluitend voor bijvangsten in de visserij op zwarte haarstaartvis met gebruik van beuglijnen. Gerichte visserij is niet toegestaan.

Soort:	Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>	Gebied:	wateren van de Unie en internationale wateren van I, II, III en IV (BSF/1234-)
---------------	--	----------------	--

Jaar	2017	2018
Duitsland	3	3
Frankrijk	3	3
Verenigd Koninkrijk	3	3
Unie	9	9
TAC	9	9

Voorzorgs-TAC

Soort:	Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>	Gebied:	wateren van de Unie en internationale wateren van V, VI, VII en XII (BSF/56712-)
---------------	--	----------------	--

Jaar	2017	2018
Duitsland	34	30
Estland	17	15
Ierland	84	74
Spanje	168	148
Frankrijk	2 362	2 078
Letland	110	97
Litouwen	1	1
Polen	1	1
Verenigd Koninkrijk	168	148
Overige	9 ⁽¹⁾	9 ⁽¹⁾
Unie	2 954	2 600
TAC	2 954	2 600

Analytische TAC

⁽¹⁾ Uitsluitend voor bijvangsten. Uit hoofde van dit quotum is gerichte visserij niet toegestaan.

Soort: Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van VIII, IX en X (BSF/8910-)
Jaar	2017	2018	
Spanje	10	9	
Frankrijk	26	23	
Portugal	3 294	2 965	
Unie	3 330	2 997	
TAC	3 330	2 997	Analytische TAC

Soort: Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van Cefac 34.1.2 (BSF/C3412-)
Jaar	2017	2018	
Portugal	2 488	2 189	
Unie	2 488	2 189	
TAC	2 488	2 189	Voorzorgs-TAC

Soort: Alfonsino's <i>Beryx spp.</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII en XIV (ALF/3X14-)
Jaar	2017	2018	
Ierland	9	9	
Spanje	63	63	
Frankrijk	17	17	
Portugal	182	182	
Verenigd Koninkrijk	9	9	
Unie	280	280	
TAC	280	280	Analytische TAC

Soort: Rondneusgrenadier <i>Coryphaenoides rupestris</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van I, II en IV (RNG/124-)
Jaar	2017	2018	
Denemarken	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾	
Duitsland	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾	
Frankrijk	7 ⁽¹⁾	7 ⁽¹⁾	
Verenigd Koninkrijk	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾	
Unie	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	Voorzorgs-TAC

⁽¹⁾ Gerichte visserij op noordelijke grenadier is niet toegestaan. Bijvangst van noordelijke grenadier (RHG/124-) worden op dit quotum in mindering gebracht. Zij mogen niet meer dan 1 % van het quotum bedragen.

Soort: Rondneusgrenadier <i>Coryphaenoides rupestris</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van III (RNG/03-)
Jaar	2017	2018	
Denemarken	263 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	211 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Duitsland	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Zweden	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	11 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Unie	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Voorzorgs-TAC

⁽¹⁾ In ICES-zone IIIa mag niet gericht op rondneusgrenadier worden gevestigd.

⁽²⁾ Gerichte visserij op noordelijke grenadier is niet toegestaan. Bijvangst van noordelijke grenadier (RHG/03-) worden op dit quotum in mindering gebracht. Zij mogen niet meer dan 1 % van het quotum bedragen.

Soort: Rondneusgrenadier <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van Vb, VI en VII (RNG/5B67-)
Jaar	2017	2018
Duitsland	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Estland	45 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	46 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Ierland	198 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	203 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Spanje	49 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Frankrijk	2 513 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 569 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Litouwen	58 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	59 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Polen	29 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Verenigd Koninkrijk	148 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	151 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Overige	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Unie	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
TAC	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 10 % van elk quotum mag worden gevist in wateren van de Unie en internationale wateren van VIII, IX, X, XII en XIV (RNG/*8X14- voor rondneusgrenadier; RHG/*8X14- voor bijvangsten van noordelijke grenadier).

⁽²⁾ Gerichte visserij op noordelijke grenadier is niet toegestaan. Bijvangsten van noordelijke grenadier (RHG/5B67-) worden op dit quotum in mindering gebracht. Zij mogen niet meer dan 1 % van het quotum bedragen.

⁽³⁾ Uitsluitend voor bijvangsten. Gerichte visserij is niet toegestaan.

Soort: Rondneusgrenadier <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van VIII, IX, X, XII en XIV (RNG/8X14-)
Jaar	2017	2018
Duitsland	17 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Ierland	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Spanje	1 883 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 508 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Frankrijk	87 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	69 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Letland	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	24 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Litouwen	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Polen	590 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	472 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Verenigd Koninkrijk	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Unie	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
TAC	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 10 % van elk quotum mag worden gevist in wateren van de Unie en internationale wateren van Vb, VI en VII (RNG/*5B67- voor rondneusgrenadier; RHG/*5B67- voor bijvangsten van noordelijke grenadier).

⁽²⁾ Gerichte visserij op noordelijke grenadier is niet toegestaan. Bijvangsten van noordelijke grenadier (RHG/8X14-) worden op dit quotum in mindering gebracht. Zij mogen niet meer dan 1 % van het quotum bedragen.

Soort: Zeebrasem <i>Pagellus bogaraveo</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van VI, VII en VIII (SBR/678-)
Jaar	2017	2018	
Ierland	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾	
Spanje	116 ⁽¹⁾	104 ⁽¹⁾	
Frankrijk	6 ⁽¹⁾	5 ⁽¹⁾	
Verenigd Koninkrijk	14 ⁽¹⁾	13 ⁽¹⁾	
Overige	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾	
Unie	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾	
TAC	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾	Analytische TAC

⁽¹⁾ Uitsluitend voor bijvangsten. Uit hoofde van dit quotum is gerichte visserij niet toegestaan.

Soort: Zeebrasem <i>Pagellus bogaraveo</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van IX ⁽¹⁾ (SBR/09-)
Jaar	2017	2018	
Spanje	137 ⁽²⁾	130 ⁽²⁾	
Portugal	37 ⁽²⁾	35 ⁽²⁾	
Unie	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾	
TAC	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾	Analytische TAC

⁽¹⁾ Vangsten in GFCM-gebied 37.1.1 worden niettemin gerapporteerd (SBR/F3711). Vangsten in Cefac-gebied 34.1.11 worden niettemin gerapporteerd (SBR/F34111)

⁽²⁾ Ten hoogste 8 % van dit quotum mag worden gevist in wateren van de Unie en internationale wateren van VI, VII en VIII (SBR/*678-).

Soort: Zeebrasem <i>Pagellus bogaraveo</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van X (SBR/10-)
Jaar	2017	2018	
Spanje	5	5	
Portugal	507	507	
Verenigd Koninkrijk	5	5	
Unie	517	517	
TAC	517	517	Analytische TAC

Soort: Gaffelkabeljauw <i>Phycis blennoides</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van I, II, III en IV (GFB/1234-)
Jaar	2017	2018	
Duitsland	9	8	
Frankrijk	9	8	
Verenigd Koninkrijk	15	13	
Unie	33	29	
TAC	33	29	Analytische TAC

Soort: Gaffelkabeljauw <i>Phycis blennoides</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van V, VI en VII (GFB/567-)
Jaar	2017	2018 ⁽¹⁾	
Duitsland	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	
Ierland	278 ⁽¹⁾	247 ⁽¹⁾	
Spanje	628 ⁽¹⁾	559 ⁽¹⁾	
Frankrijk	380 ⁽¹⁾	338 ⁽¹⁾	
Verenigd Koninkrijk	869 ⁽¹⁾	774 ⁽¹⁾	
Unie	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾	
TAC	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾	Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 8 % van dit quotum mag worden gevist in wateren van de Unie en internationale wateren van VIII en IX (GFB/*89-).

Soort: Gaffelkabeljauw <i>Phycis blennoides</i>			Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van VIII en IX (GFB/89-)
Jaar	2017 ⁽¹⁾	2018 ⁽¹⁾	
Spanje	258 ⁽¹⁾	230 ⁽¹⁾	
Frankrijk	16 ⁽¹⁾	14 ⁽¹⁾	
Portugal	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	
Unie	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾	
TAC	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾	Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 8 % van dit quotum mag worden gevist in wateren van de Unie en internationale wateren van V, VI en VII (GFB/*567-).

Soort: Gaffelkabeljauw <i>Phycis blennoides</i>		Gebied: wateren van de Unie en internationale wateren van X en XII (GFB/1012-)	
Jaar	2017	2018	
Frankrijk	9	8	
Portugal	40	36	
Verenigd Koninkrijk	9	8	
Unie	58	52	
TAC	58	52	Analytische TAC

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2286 VAN DE COMMISSIE**van 15 december 2016**

tot vaststelling van gedetailleerde voorschriften betreffende de toepassing van het beleid inzake redelijk gebruik, betreffende de methodologie voor de beoordeling van de houdbaarheid van de afschaffing van retailroamingtoeslagen en betreffende de ten behoeve van die beoordeling door een roamingaanbieder in te dienen aanvraag

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 531/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2012 betreffende roaming op openbare mobielecommunicatienetwerken binnen de Unie ⁽¹⁾, en met name artikel 6 quinquies, lid 1,

Na raadpleging van het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie (Berec),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 mogen roamingaanbieders in geen enkele lidstaat in het kader van „beleid inzake redelijk gebruik” aan roamingklanten een toeslag aanrekenen bovenop de binnenlandse retailprijs voor geïnitieerde of ontvangen gereguleerde roaminggesprekken, verstuurd gereguleerde sms-roamingberichten of gebruikte gereguleerde dataroamingdiensten, met inbegrip van mms-berichten. Die bepaling geldt met ingang van 15 juni 2017, mits de wetgevingshandeling die naar aanleiding van het in artikel 19, lid 2, van die verordening genoemde voorstel voor de wholesalemarkt voor roaming moet worden vastgesteld, op die datum van toepassing is.
- (2) In Verordening (EU) nr. 531/2012 is bepaald dat een roamingaanbieder in specifieke en uitzonderlijke omstandigheden de desbetreffende nationale regelgevende instantie mag verzoeken om toestemming om een toeslag aan zijn roamingklanten aan te rekenen. Dergelijke verzoeken om toestemming moeten vergezeld gaan van alle informatie die nodig is om aan te tonen dat de aanbieder, indien er geen retailroamingtoeslagen worden toegepast, niet in staat is om de kosten van het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten terug te verdienen, waardoor de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel wordt ondermijnd.
- (3) Om ervoor te zorgen dat elk beleid ter voorkoming van misbruik of afwijkend gebruik van roamingdiensten („beleid inzake redelijk gebruik”) en alle toestemmingen om toeslagen toe te passen in de hele Unie consistent worden toegepast, dienen gedetailleerde voorschriften te worden vastgesteld betreffende de toepassing van een dergelijk beleid inzake redelijk gebruik, betreffende de methodologie voor de beoordeling van de houdbaarheid van de afschaffing van retailroamingtoeslagen en betreffende de toepassing van door roamingaanbieders ten behoeve van die beoordeling in te dienen verzoeken.
- (4) Volgens Verordening (EU) nr. 531/2012 is het doel van beleid inzake redelijk gebruik het voorkomen van misbruik of afwijkend gebruik door klanten van gereguleerde retailroamingdiensten tegen de toepasselijke binnenlandse prijs, zoals het gebruik van dergelijke diensten voor andere doeleinden dan periodieke reizen, bijvoorbeeld het gebruik van dergelijke diensten op permanente basis. De uitvoeringsmaatregelen moeten ervoor zorgen dat aanbieders van roamingdiensten de mogelijkheid om een beleid inzake redelijk gebruik van roaming toe te passen teneinde bij te dragen tot dit doel niet misbruiken voor andere doeleinden, ten koste van roamingklanten die periodieke reizen, in welke vorm dan ook, ondernemen.
- (5) Afschaffing van retailroamingtoeslagen in de Unie houdt in dat tijdens roaming in het buitenland binnen de Unie dezelfde tariefvoorwaarden op het gebruik van mobiele diensten van toepassing zijn als thuis (dat wil zeggen in het land van het mobiele abonnement van de klant). Verordening (EU) nr. 531/2012 is gericht op het wegwerken

⁽¹⁾ PBL 172 van 30.6.2012, blz. 10.

van de verschillen tussen binnenlandse prijzen en de prijzen die van toepassing zijn op roaming tijdens periodieke reizen binnen de Unie, waardoor „roaming like at home” (roaming tegen thuishetarief) tot stand wordt gebracht. De voorschriften van die verordening zijn echter niet bedoeld om permanente roaming in de hele Unie mogelijk te maken, dat wil zeggen een situatie waarin een klant in een lidstaat met hogere binnenlandse mobiele prijzen diensten koopt bij exploitanten in lidstaten met lagere binnenlandse mobiele prijzen waar de klant gewoonlijk niet verblijft en waarmee hij ook geen andere duurzame banden heeft die frequente en aanzienlijke aanwezigheid op het grondgebied van die lidstaat met zich brengen, waarbij die klant beoogt permanent in die eerste lidstaat te roamen.

- (6) Gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten tegen de toepasselijke binnenlandse prijs op permanente basis voor andere doeleinden dan periodieke reizen zorgt er waarschijnlijk voor dat de concurrentie wordt verstoord, er opwaartse druk op de binnenlandse prijzen op binnenlandse markten wordt uitgeoefend en de prikkels voor investeringen in binnenlandse en bezochte markten worden bedreigd. Op de bezochte markten zouden bezochte exploitanten rechtstreeks de concurrentie moeten aangaan met binnenlandse aanbieders van diensten van andere lidstaten, waar de prijzen en kosten alsmede de voorwaarden op het gebied van regelgeving en concurrentie anders kunnen zijn, en waarbij te werk wordt gegaan op basis van wholesaleroamingvoorwaarden die uitsluitend met het oog op het vergemakkelijken van periodieke roaming dicht bij de kosten liggen. Voor de exploitant van het thuisnetwerk kan permanent gebruik van binnenlandse tarieven bij roaming leiden tot weigering of beperking van wholesaleroamingdiensten door bezochte exploitanten, of de levering door de exploitant van het thuisnetwerk van beperkte binnenlandse volumes of de toepassing van hogere binnenlandse prijzen, hetgeen zijn weerslag heeft op de mate waarin de exploitant van het thuisnetwerk in staat is om diensten te leveren aan zijn gebruikelijke binnenlandse klanten, zowel in het binnenland als in het buitenland.
- (7) Er moeten op basis van duidelijke en algemeen toepasselijke beginselen uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld die rekening houden met de vele uiteenlopende patronen van periodieke reizen door roamingklanten teneinde te waarborgen dat beleid inzake redelijk gebruik er niet toe leidt dat deze klanten „roam like at home” niet optimaal kunnen benutten. In het kader van door een roamingaanbieder toe te passen beleid inzake redelijk gebruik dient er gewoonlijk vanuit te worden gegaan dat een klant periodiek op reis is in het buitenland binnen de Unie wanneer die klant normaal gesproken in de lidstaat van de roamingaanbieder woonachtig is of duurzame banden met die lidstaat heeft die een frequente en aanzienlijke aanwezigheid op het grondgebied ervan met zich brengen, en die klant in een andere lidstaat gebruikmaakt van gereguleerde retailroamingdiensten.
- (8) In Verordening (EU) nr. 531/2012 is bepaald dat elk beleid inzake redelijk gebruik de klanten van roamingaanbieders in staat moet stellen volumes gereguleerde retailroamingdiensten tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs te verbruiken die in overeenstemming zijn met hun respectievelijke binnenlandse tariefplannen.
- (9) Deze verordening doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van roamingaanbieders om overeenkomstig artikel 6 sexies, lid 3, van Verordening (EU) nr. 531/2012 een alternatief roamingtarief aan te bieden, en van roamingklanten om een dergelijk tarief te kiezen dat contractuele gebruiksvoorwaarden kan omvatten die buiten in overeenstemming met deze verordening vastgesteld beleid inzake redelijk gebruik vallen.
- (10) Om ervoor te zorgen dat retailroamingdiensten niet worden blootgesteld aan misbruik of afwijkend gebruik dat niet in verband staat met periodieke reizen buiten de lidstaat van verblijf van de klant of waarmee de klant duurzame banden heeft die een frequente en aanzienlijke aanwezigheid op het grondgebied ervan met zich brengen, is het eventueel noodzakelijk dat roamingaanbieders bepalen wat de normale verblijfplaats van hun roamingklanten is en of er sprake is van dergelijke duurzame banden. Rekening houdend met de in de respectievelijke lidstaten gebruikelijke bewijzen en met het waargenomen risico op misbruik of afwijkend gebruik, moet de roamingaanbieder over de mogelijkheid beschikken om het te verstrekken redelijke bewijs betreffende de verblijfplaats nader te bepalen, waarbij de nationale regelgevende instantie toeziet op de evenredigheid van de algehele administratieve lasten en de geschiktheid daarvan in de nationale context. Ten aanzien van afzonderlijke klanten kunnen dergelijke bewijzen onder meer bestaan uit een verklaring door de klant, alsmede het overleggen van een geldig document waarin de lidstaat van verblijf van de klant wordt bevestigd, de vermelding van het postadres of het factureringsadres van de klant met betrekking tot andere in de lidstaat van de roamingaanbieder geleverde diensten, een verklaring door een hogeronderwijsinstelling betreffende inschrijving voor voltijdsonderwijs, een bewijs van inschrijving in het plaatselijk kiesregister of een bewijs van betaling van lokale of hoofdelijke belasting. In het geval van zakelijke klanten kunnen dergelijke bewijzen onder meer bestaan uit documentatie van de plaats van oprichting of vestiging van de vennootschapsrechtelijke entiteit, de plaats van daadwerkelijke uitoefening van haar voornaamste economische activiteit, of de voornaamste plaats waar werknemers die een bepaalde simkaart gebruiken hun werkzaamheden uitvoeren. Duurzame banden met een lidstaat die een frequente en aanzienlijke aanwezigheid op het grondgebied van die lidstaat met zich brengen, kunnen voortvloeien uit een voltijds en duurzame arbeidsverhouding, met inbegrip van grensarbeiders, uit duurzame contractuele betrekkingen die een soortgelijke mate van fysieke aanwezigheid van een zelfstandige met zich brengen, uit deelname aan regelmatig onderwijs of uit andere situaties, zoals bij gedetacheerde werknemers of gepensioneerden, wanneer er sprake is van een soortgelijk niveau van territoriale aanwezigheid.

- (11) Nadat een bepaalde overeenkomst is gesloten, moeten de roamingaanbieders ervoor zorgen dat uitsluitend wordt verzocht om dergelijke bewijzen van gewoonlijke aanwezigheid of andere duurzame banden die een frequente en aanzienlijke aanwezigheid op het grondgebied van die aanbieders met zich brengen, te verstrekken wanneer op grond van ten behoeve van de facturering verzamelde gegevens wordt vermoed dat er sprake is van misbruik of afwijkend gebruik dat niet in verband staat met periodieke reizen. Er moet uitsluitend om bewijzen worden verzocht die strikt noodzakelijk en evenredig zijn om de banden van de klant met de lidstaat van de roamingaanbieder te bevestigen. Er mogen om andere redenen dan de bovengenoemde ten behoeve van het aantonen van de naleving van de voorwaarden op het gebied van het beleid inzake redelijk gebruik geen vereisten betreffende documentatie aan klanten worden opgelegd. In het bijzonder mag er geen vereiste worden opgelegd met betrekking tot de herhaaldelijke verstrekking van dergelijke documentatie die geen verband houdt met een op risico's gebaseerde beoordeling van de waarschijnlijkheid van misbruik of afwijkend gebruik.
- (12) Om ervoor te zorgen dat roamingklanten in staat zijn volumes gereguleerde retailroamingdiensten tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs te verbruiken die in overeenstemming zijn met hun respectievelijke binnenlandse tariefplannen, mag de roamingaanbieder tijdens periodieke reizen van die klanten in de Unie in de regel geen andere limiet opleggen wat betreft de volumes voor mobiele diensten waarover zij kunnen beschikken, dan de binnenlandse limiet. Bij dergelijke binnenlandse limieten moet elk toepasselijk beleid inzake redelijk gebruik op het gebied van binnenlands gebruik van het tariefplan in acht worden genomen.
- (13) In bepaalde tariefplannen, hierna „open databundels” genoemd, kan het dataverbruik onbeperkt zijn of kan worden voorzien in datavolumes tegen een lage impliciete binnenlandse prijs per eenheid die verband houdt met het in artikel 12 van Verordening (EU) nr. 531/2012 genoemde gereguleerde maximale wholesaleroutingtarief. Bij gebrek aan voor dergelijke open databundels specifieke waarborgen betreffende uitzonderlijke volumes, zijn dergelijke tariefplannen eerder dan andere tariefplannen vatbaar voor georganiseerde doorverkoop aan personen die niet woonachtig zijn in de lidstaat van de roamingaanbieder en met die lidstaat evenmin duurzame banden hebben die frequente en aanzienlijke aanwezigheid in die lidstaat met zich brengen. Bovendien kan dergelijk misbruik of afwijkend gebruik van open databundels tot gevolg hebben dat dergelijke tariefplannen op binnenlandse markten worden afgeschaft of dat roaming met dergelijke tariefplannen wordt beperkt, ten nadele van binnenlandse gebruikers, hetgeen indruist tegen de doelstelling van Verordening (EU) nr. 531/2012. Dit risico is aanzienlijk kleiner voor gesprekken en sms-diensten, aangezien op dergelijke diensten grotere fysieke beperkingen of beperkingen qua tijd van toepassing zijn, en de daadwerkelijke gebruikspatronen de afgelopen jaren stabiel zijn gebleven of teruglopen. Hiermee wordt geen afbreuk gedaan aan het recht van aanbieders om maatregelen te treffen teneinde uiterst atypische, uit frauduleuze activiteiten voortvloeiende gebruikspatronen betreffende roamingdiensten voor spraak of sms'en aan te pakken. Het is weliswaar noodzakelijk om te voorzien in aanvullende waarborgen tegen dergelijke verhoogde risico's op misbruik van gereguleerde retaildataroamingdiensten tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs in het kader van open databundels, maar binnenlandse klanten moeten tijdens periodieke reizen in de Unie in staat zijn retailvolumes van dergelijke diensten te verbruiken die gelijkwaardig zijn aan het dubbele van de volumes die tegen het maximale wholesaletarief voor data kunnen worden gekocht voor een bedrag dat gelijk is aan de totale binnenlandse retailprijs, exclusief btw, van de component betreffende mobiele diensten van het binnenlandse tariefplan voor de desbetreffende volledige factureringsperiode. Dit komt overeen met een volume dat aansluit bij dat binnenlandse tariefplan, aangezien het is afgestemd op de binnenlandse retailprijs van het desbetreffende tariefplan, waardoor toepassing in het geval van open databundels mogelijk is, ook als er bundeling met andere mobiele retaildiensten plaatsvindt. Door de volumes met twee te vermenigvuldigen, wordt rekening gehouden met het feit dat exploitanten vaak wholesale-prijzen voor dataroaming afspreken die lager zijn dan de toepasselijke maximale prijzen en dat klanten vaak niet het toegestane datavolume verbruiken dat volgens het tariefplan ter beschikking staat. Wat dat betreft zal voor transparantie ten opzichte van de klant worden gezorgd, doordat de bepalingen van Verordening (EU) nr. 531/2012 worden nageleefd, op basis waarvan de roamingaanbieder een kennisgeving naar de roamingklant verstuurt wanneer het toepasselijke volume gereguleerde dataroamingdiensten in het kader van redelijk gebruik volledig is verbruikt; in de kennisgeving wordt vermeld dat een toeslag wordt aangerekend voor aanvullend verbruik door de roamingklant van gereguleerde dataroamingdiensten.
- (14) Om te voorkomen dat prepaid-abonnementen, die geen verbintenis voor de lange termijn met zich brengen, uitsluitend voor permanente roaming worden gebruikt, moet de roamingaanbieder het recht hebben, als alternatief voor het eisen van een bewijs van verblijf of duurzame banden die een frequente en aanzienlijke aanwezigheid op het grondgebied van de lidstaat van die roamingaanbieder met zich brengen, om het gebruik van gereguleerde retaildataroamingdiensten tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs met een prepaid-abonnement te beperken tot volumes die tegen het maximale wholesaletarief voor data kunnen worden gekocht voor het resterende bedrag, exclusief btw, dat op basis van het prepaid-abonnement beschikbaar is op het moment van het roamingverbruik.
- (15) Roamingaanbieders moeten maatregelen kunnen nemen om misbruik of afwijkend gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten tegen binnenlandse prijzen voor andere doeleinden dan periodieke reizen op te sporen en tegen te gaan. Tegelijkertijd moeten roamingklanten worden beschermd tegen elke maatregel die op enigerlei wijze afbreuk doet aan de mogelijkheden waarover zij beschikken om gereguleerde retailroamingdiensten tegen

binnenlandse prijzen te gebruiken tijdens periodieke reizen in de Unie. Maatregelen om misbruik of afwijkend gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten tegen binnenlandse prijzen op te sporen en tegen te gaan, moeten eenvoudig en transparant zijn. Verder moeten de administratieve lasten in verband met deze maatregelen voor de roamingklanten zo laag mogelijk zijn en moeten buitensporige en onnodige waarschuwingen worden vermeden. Overeenkomstig de vereiste betreffende de verblijfplaats of duurzame banden die een frequente en aanzienlijke aanwezigheid in het land van de roamingaanbieder met zich brengen, moeten de indicatoren ter staving van de waarschijnlijkheid van misbruik of afwijkend gebruik worden gebaseerd op objectieve indicatoren in verband met verkeerspatronen die een gebrek aan overwegende aanwezigheid in het binnenland van de klant in het land van de roamingaanbieder of een overwegend binnenlands gebruik van de mobiele binnenlandse diensten aantonen. Per definitie moeten dergelijke objectieve indicatoren gedurende een bepaalde tijdspanne worden vastgesteld. Een dergelijke tijdspanne moet lang genoeg zijn en ten minste vier maanden bestrijken, zodat roamingklanten gedurende voorzienbare vormen van periodieke reizen in de Unie retailroamingdiensten tegen binnenlandse prijzen kunnen verbruiken. Onbedoelde roaming in grensregio's mag geen negatieve invloed hebben op indicatoren betreffende aanwezigheid in het land van de roamingaanbieder. In dat verband moet rekening worden gehouden met de situatie van klanten die onbedoeld roaming gebruiken en van grensarbeiders door ervan uit te gaan dat een aanmelding op het netwerk van de roamingaanbieder op enig moment gedurende een dag de indicatie vormt voor een dag aanwezigheid in het binnenland met het oog op de toepassing van de objectieve indicatoren. Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 moeten roamingaanbieders verder passende informatie verstrekken teneinde hun klanten in staat te stellen onbedoeld roamen actief te voorkomen. Aanwezigheid en verbruik buiten de Unie mogen geen negatieve invloed hebben op de mogelijkheid waarover de roamingklant beschikt om te profiteren van „roam-like-at-home” in de Unie, aangezien deze factoren niet kunnen worden beschouwd als indicatoren voor het risico dat de klant gebruikmaakt van roaming tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs in de lidstaat van de roamingaanbieder voor andere doeleinden dan periodieke reizen in de Unie. In dat opzicht moeten die aanwezigheid en dat verbruik met betrekking tot het toepassen van de objectieve indicatoren als binnenlands gelden. De roamingaanbieder mag ook uitgaan van ander duidelijk bewijs van misbruik of afwijkend gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten tegen binnenlandse prijzen, zoals een abonnement dat nauwelijks in de lidstaat van de roamingaanbieder, maar voornamelijk tijdens roaming wordt gebruikt, of meerdere abonnementen die successievelijk door dezelfde klant tijdens roaming worden gebruikt.

- (16) Overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EU) nr. 531/2012 ter waarborging van de transparantie bij het gebruik van roamingdiensten en in overeenstemming met de voorschriften inzake overeenkomsten in de sector elektronische communicatie, moeten klanten duidelijk op de hoogte worden gebracht van contractuele bepalingen die in beleid inzake redelijk gebruik voorzien, voordat deze van kracht worden. De roamingaanbieder moet de nationale regelgevende instantie in kennis stellen van zijn beleid inzake redelijk gebruik overeenkomstig deze verordening.
- (17) Op de verwerking van verkeers- en locatiegegevens zijn de bepalingen van Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ van toepassing. Met name kunnen roamingaanbieders op grond van artikel 6 de verkeersgegevens verwerken die nodig zijn voor de facturering van abonnees en interconnectiebetalingen. De toepassing door de roamingaanbieder van maatregelen om misbruik of afwijkend gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten tegen binnenlandse prijzen op te sporen en tegen te gaan, mag niet leiden tot de opslag en geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens van klanten, met inbegrip van locatie- en verkeersgegevens, die geen verband houden met het opsporen en tegengaan van misbruik of afwijkend gebruik dan wel in dat kader onevenredig zijn.
- (18) In het bijzonder moeten roamingaanbieders in staat zijn om op te sporen en te voorkomen dat, in strijd met contractvoorwaarden op wholesale- of retailniveau, derden „roam-like-at-home”-verkeer benutten voor prijsarbitrage teneinde economisch voordeel te behalen via verkoop aan klanten die gewoonlijk niet in de lidstaat van de roamingaanbieder verblijven of geen duurzame banden met die lidstaat hebben. Wanneer de exploitant op basis van objectief bewijs dergelijk stelselmatig misbruik vaststelt, moet hij de nationale regelgevende instantie in kennis stellen van het bewijs waarmee het stelselmatige misbruik wordt aangetoond en van de maatregelen die zijn genomen om te waarborgen dat alle voorwaarden van de onderliggende overeenkomst worden nageleefd, welke kennisgeving uiterlijk op het moment dat de maatregel wordt genomen, moet plaatsvinden.
- (19) Wanneer de exploitant in specifieke gevallen beschikt over bewijs dat de gebruikspatronen van een bepaalde roamingklant erop wijzen dat er waarschijnlijk sprake is van misbruik of afwijkend verbruik van gereguleerde retailroamingdiensten tegen binnenlandse prijzen voor andere doeleinden dan periodieke reizen, ook al heeft de klant naar behoren zijn verblijfplaats of duurzame banden aangetoond, dient hij de klant eerst te wijzen op het risico dat zulks aanleiding kan geven tot de toepassing van roamingtoeslagen. De objectieve criteria die dienen als indicatoren waarmee de waarschijnlijkheid van misbruik of afwijkend gebruik wordt gestaafd, dienen van tevoren in detail in de overeenkomst te worden opgenomen.

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) (PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37).

- (20) De mogelijkheid die roamingaanbieders hebben om toeslagen toe te passen, doet geen afbreuk aan evenredige maatregelen die in het kader van nationale wetgeving in overeenstemming met het recht van de Unie kunnen worden genomen wanneer de klant actief foutieve informatie heeft verstrekt, teneinde te waarborgen dat alle voorwaarden van de onderliggende overeenkomst worden nageleefd.
- (21) Roamingaanbieders die beleid inzake redelijk gebruik toepassen, moeten transparante, eenvoudige en efficiënte procedures vaststellen voor de afhandeling van klachten van klanten in verband met de toepassing van dat beleid. Krachtens artikel 17, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 moeten roamingklanten in ieder geval gebruik kunnen maken van het bevoegde orgaan voor buitengerechtelijke geschillenbeslechting dat in overeenstemming met artikel 34 van Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, zorgt voor een eerlijke en vlotte beslechting van onopgeloste geschillen tussen klanten en roamingaanbieders die voortvloeien uit de toepassing van beleid inzake redelijk gebruik.
- (22) In overeenstemming met Verordening (EU) nr. 531/2012 zorgen de nationale regelgevende instanties voor nauwlettende toezicht en controle op de toepassing van het beleid inzake redelijk gebruik teneinde te waarborgen dat door binnenlandse aanbieders toegepast beleid inzake redelijk gebruik geen afbreuk doet aan de beschikbaarheid van „roam-like-at-home” voor de klant. Indien de nationale regelgevende instantie constateert dat de in de roamingverordening vastgestelde verplichtingen niet worden nageleefd, heeft de nationale instantie de bevoegdheid om te eisen dat een dergelijke inbreuk onmiddellijk wordt stopgezet.
- (23) Deze verordening mag geen afbreuk doen aan bestaande rechten en verplichtingen op grond van het recht van de Unie of van nationale wetgeving in overeenstemming met het recht van de Unie. Dat omvat in het bijzonder het recht van eindgebruikers om in alle lidstaten gebruik te maken van mobiele elektronische-communicatienetwerken en -diensten, ongeacht hun nationaliteit of verblijfplaats in de Unie, alle nationale voorschriften op grond waarvan klanten een identiteitsbewijs of ander document moeten overleggen om een simkaart te kopen of op andere wijze een abonnement op dergelijke netwerken of diensten te nemen, alle nationale maatregelen betreffende de continuïteit van de dienstverlening of van beltegoed met een bepaald nummer of een bepaalde simkaart en het recht van aanbieders van elektronische communicatiediensten om adequate maatregelen te treffen overeenkomstig het nationale recht teneinde fraude te bestrijden.
- (24) Aangezien roaminggebruikspatronen in de loop van een jaar variëren, moeten door een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 ingediende verzoeken om een roamingtoeslag te mogen aanrekenen teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen, worden beoordeeld op basis van verkeersgegevens die ten minste een periode van twaalf maanden dekken. Ter berekening van het volume van het verkeer gedurende het jaar moet de roamingaanbieder toestemming krijgen om gebruik te maken van verkeersprojecties. Die projecties moeten zijn gebaseerd op daadwerkelijke gegevens, zoals gegevens betreffende het daadwerkelijke roaminggebruik, extrapolaties van het daadwerkelijke binnenlandse gebruik ten opzichte van het roaminggebruik, extrapolaties van het daadwerkelijke roaminggebruik van een significante deelverzameling van roamingklanten die gebruikmaken van „roam-like-at-home”-tariefplannen ten opzichte van alle roamingklanten waarop de „roam-like-at-home”-voorschriften van toepassing zijn, in overeenstemming met artikel 6 bis van Verordening (EU) nr. 531/2012. Wanneer de nationale regelgevende instanties door verschillende aanbieders ingediende verzoeken betreffende een afwijking in verband met de houdbaarheid beoordelen, moeten zij waarborgen dat de veronderstellingen op basis waarvan alle aanvragers de geprojecteerde volumes hebben afgeleid, consistent zijn, terdege rekening houdend met de relevante verschillen op het gebied van de respectievelijke commerciële positie en klantenbasis.
- (25) Alle gegevens betreffende kosten en inkomsten ter staving van een door een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 ingediend verzoek om een roamingtoeslag te mogen aanrekenen teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen, dienen te zijn gebaseerd op financiële rekeningen die mogen worden aangepast aan projecties betreffende het verkeersvolume. Afwijking van kostenprojecties op basis van financiële rekeningen zijn enkel toegestaan indien wordt aangetoond dat er reeds financiële verbintenissen waren aangegaan op het moment van toepassing.
- (26) Er dient te worden voorzien in een geharmoniseerde methodologie ter bepaling van de kosten en inkomsten in verband met het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten om te zorgen voor een consistente beoordeling van verzoeken om een toeslag te mogen aanrekenen die een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen.

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 51).

⁽²⁾ Richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 tot wijziging van Richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten, Richtlijn 2002/58/EG betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie en Verordening (EG) nr. 2006/2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming (PB L 337 van 18.12.2009, blz. 11).

- (27) Met het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten zijn twee hoofdcategorieën kosten verbonden: de kosten voor het aankopen van wholesaleroamingtoegang van bezochte netwerken voor ongelijk verkeer en andere roamingspecifieke kosten. Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 worden de kosten voor het aankopen van wholesaleroamingtoegang van bezochte netwerken voor ongelijk verkeer gedekt door de doeltreffende tarieven voor wholesaleroaming die worden toegepast op de volumes waarmee het uitgaande roamingverkeer van de exploitant zijn inkomende roamingverkeer overschrijdt. In het geval van roamingaanbieders die in het binnenland wholesaletoeegang van een andere roamingaanbieder kopen, zoals mobiele virtuele netwerkexploitanten („MVNO's”), kunnen de kosten van wholesaleroamingtoegang voor de eerstgenoemde partij hoger zijn dan voor de laatstgenoemde partij wanneer de binnenlandse netwerk aanbieder de roamingaanbieder die binnenlandse wholesaletoeegang aankoopt een hogere wholesaleroamingtoegangsprijs vraagt dan de prijs die hij voor zichzelf en/of voor de levering van aanverwante diensten is overeengekomen met aanbieders van bezochte netwerken. Door dergelijke hoge kosten voor wholesaleroamingtoegang is het waarschijnlijker dat aanbieders die binnenlandse wholesaletoeegang aankopen een aanvraag indienen om een roamingtoeslag te mogen aanrekenen, en bij het beoordelen van dergelijke aanvragen dienen de nationale regelgevende instanties hiermee terdege rekening te houden.
- (28) Andere roamingspecifieke kosten van het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten houden verband met het aanbieden van roamingdiensten in de Unie en in niet-EU-landen, en sommige kosten houden verband met het aanbieden van wholesale- en retailroamingdiensten. Met het oog op een verzoek om een toeslag te mogen aanrekenen dat een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen, dienen deze gemeenschappelijke kosten te worden toegewezen aan het aanbieden van retailroamingdiensten binnen de Unie, waarbij in het geval van kosten die verband houden met het aanbieden van retail- en wholesaleroamingdiensten rekening wordt gehouden met de algemene verhouding tussen inkomende en uitgaande roaminginkomsten.
- (29) De kosten voor het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten kunnen ook worden berekend met inbegrip van een aandeel van gezamenlijke en gemeenschappelijke kosten die worden gemaakt voor het aanbieden van mobiele retaildiensten in het algemeen, mits in de berekening de verhouding wordt weerspiegeld die is gebruikt voor de toewijzing aan dergelijke diensten van inkomsten uit het aanbieden van alle andere mobiele retaildiensten.
- (30) Bij het bepalen van de inkomsten uit het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten moet in het verzoek om een toeslag te mogen aanrekenen dat een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen, terdege rekening worden gehouden met alle retailinkomsten die rechtstreeks in rekening zijn gebracht voor het aanbieden van mobiele retaildiensten die in een bezochte lidstaat zijn opgebouwd, zoals inkomsten uit verkeer buiten volumes in het kader van beleid inzake redelijk gebruik of uit alternatieve gereguleerde roamingdiensten, alsmede alle andere kosten per eenheid of andere betalingen in verband met het gebruik van mobiele retaildiensten in een bezochte lidstaat.
- (31) Aangezien gereguleerde retailroamingdiensten worden aangeboden onder toepasselijke binnenlandse voorwaarden, dient er vanuit te worden gegaan dat hiermee een gedeelte van de inkomsten uit vaste periodieke tarieven voor het aanbieden van binnenlandse mobiele retaildiensten wordt gegenereerd. Daarom moet hiermee rekening worden gehouden bij het beoordelen van een door een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 ingediend verzoek om een roamingtoeslag te mogen aanrekenen teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen, overeenkomstig de in deze verordening vastgestelde methodologie. Vanuit dat oogpunt moeten inkomsten uit elke mobiele retaildienst worden toegewezen op basis van een verdeelsleutel die rekening houdt met de verhouding tussen verkeer van verschillende mobiele diensten, waarbij weging plaatsvindt overeenkomstig de verhouding tussen gemiddelde wholesaleroamingtarieven per eenheid.
- (32) Om te worden beschouwd als schadelijk voor de houdbaarheid van het binnenlandse tariefmodel van de exploitant, moet een retailroaming-nettomarge die het resultaat is van aftrek van de kosten van het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten uit de desbetreffende inkomsten negatief zijn en ten minste zo laag zijn dat zich aanzienlijke gevolgen voor de ontwikkeling van de binnenlandse prijzen kunnen voordoen. Om te worden beschouwd als oorzaak van een dergelijk risico, dient de negatieve retailroaming-nettomarge in het bijzonder overeen te komen met ten minste een aanzienlijk aandeel van de totale de winst vóór rente, belastingen, afschrijvingen en amortisatie uit het aanbieden van andere mobiele diensten.
- (33) Zelfs wanneer de retailroaming-nettomarge overeenkomt met een aanzienlijk aandeel van de totale marge van het aanbieden van andere mobiele diensten, kan door specifieke omstandigheden, zoals het concurrentieniveau op de binnenlandse markt of specifieke kenmerken van de indiener van het verzoek, het risico op aanzienlijke gevolgen voor de ontwikkeling van de binnenlandse prijzen worden uitgesloten.

- (34) In het verzoek om een toeslag te mogen aanrekenen dat een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen, dient de roamingaanbieder een raming op te nemen van de verliezen die worden geleden als gevolg van het aanbieden van „roam-like-at-home” en de desbetreffende regelingen voor het aanrekenen van de toeslag die nodig is om die verliezen te compenseren, rekening houdend met de toepasselijke maximale wholesale-tarieven.
- (35) De nationale regelgevende instanties moeten over de mogelijkheid beschikken om op de eerste dag van de afschaffing van retailroamingtoeslagen in de Unie overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 toestemming te geven voor de toepassing van een roamingtoeslag. Uitwisselingen tussen de roamingaanbieder die een dergelijk verzoek in overweging neemt en de nationale regelgevende instantie alsmede de verstrekking van informatie en relevante documenten kunnen daarom reeds voor die datum plaatsvinden.
- (36) Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 moet de toestemming om een roamingtoeslag aan te rekenen door een nationale regelgevende instantie voor een periode van twaalf maanden worden verleend. Teneinde deze toestemming te verlengen, moet de roamingaanbieder de informatie om de twaalf maanden actualiseren en aan de nationale regelgevende instantie verstrekken overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012.
- (37) Gezien de verplichtingen van de nationale regelgevende instanties om nauwlettend toe te zien op de toepassing van beleid inzake redelijk gebruik en de maatregelen inzake de houdbaarheid van de afschaffing van retailroamingtoeslagen, en om jaarlijks aan de Commissie verslag uit te brengen over de toepassing van de relevante bepalingen, moet in deze verordening nader worden bepaald wat de minimale informatie is die die instanties moeten verzamelen en aan de Commissie moeten verstrekken, zodat zij in staat is om de toepassing ervan te controleren.
- (38) Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 moet de Commissie deze uitvoeringshandeling met het oog op de marktontwikkelingen op gezette tijden evalueren.
- (39) Het Comité voor communicatie heeft geen advies uitgebracht.
- (40) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende beginselen in acht. Derhalve dient deze verordening te worden uitgelegd en toegepast in overeenstemming met deze rechten en beginselen, met name het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven, het recht op bescherming van persoonsgegevens, de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van ondernemerschap. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze verordening dient te gebeuren in overeenstemming met de grondrechten, met inbegrip van het recht op de eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens uit hoofde van de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en daarbij moeten Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, Richtlijn 2002/58/EG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2006/24/EG ⁽²⁾ en Richtlijn 2009/36/EG van het Europees Parlement en de Raad, en Verordening (EG) nr. 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ worden nageleefd. Met name dienen aanbieders ervoor te zorgen dat de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze verordening noodzakelijk en proportioneel is om het betrokken doel te bereiken.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

AFDELING I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Bij deze verordening worden gedetailleerde voorschriften vastgesteld om te zorgen voor de consistente uitvoering van beleid inzake redelijk gebruik dat roamingaanbieders mogen toepassen met betrekking tot het verbruik van gereguleerde retailroamingdiensten die tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs worden aangeboden in overeenstemming met artikel 6 ter van Verordening (EU) nr. 531/2012.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG (PB L 105 van 13.4.2006, blz. 54).

⁽³⁾ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

2. Verder worden bij deze verordening gedetailleerde voorschriften vastgesteld betreffende:
 - a) verzoeken om een toeslag te mogen aanrekenen die roamingaanbieders overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indienen teneinde de houdbaarheid van hun binnenlandse tariefmodel te waarborgen;
 - b) de door de nationale regelgevende instanties toe te passen methodologie op basis waarvan zij beoordelen of de roamingaanbieder heeft aangetoond niet in staat te zijn de kosten van het aanbieden van gereguleerde roamingdiensten terug te verdienen, waardoor de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel wordt ondermijnd.

Artikel 2

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van Verordening (EU) nr. 531/2012.
2. Verder wordt verstaan onder:
 - a) „duurzame banden met een lidstaat”: aanwezigheid op het grondgebied van de lidstaat die voortvloeit uit een voltijdse en duurzame arbeidsverhouding, met inbegrip van die van grensarbeiders, uit duurzame contractuele betrekkingen die een soortgelijke mate van fysieke aanwezigheid van een zelfstandige met zich brengen, uit deelname aan regelmatig onderwijs of uit andere situaties, zoals bij gedetacheerde werknemers of gepensioneerden, wanneer er sprake is van een soortgelijk niveau van territoriale aanwezigheid;
 - b) „mobiele retaildiensten”: openbare mobiele-communicatiediensten die aan eindgebruikers worden aangeboden, met inbegrip van spraak-, sms- en gegevensdiensten;
 - c) „open databundel”: een tariefplan voor de levering van één of meer mobiele retaildiensten waarbij het volume van mobiele retaildatadiensten niet wordt beperkt en een vaste periodieke vergoeding wordt betaald, of waarbij de binnenlandse prijs per eenheid van mobiele retaildatadiensten, verkregen door de totale binnenlandse retailprijs, exclusief btw, voor mobiele diensten voor de volledige factureringsperiode te delen door het totale in het binnenland beschikbare volume van mobiele retaildatadiensten, lager is dan het in artikel 12 van Verordening (EU) nr. 531/2012 bedoelde gereguleerde maximale wholesaleroamingtarief;
 - d) „prepaid-tariefplan”: een tariefplan op basis waarvan mobiele retaildiensten worden geleverd tegen aftrek van een tegoed dat de klant aan de aanbieder ter beschikking heeft gesteld op basis van betaling per eenheid, voorafgaand aan het gebruik, waarbij een klant zich zonder sancties kan terugtrekken zodra het tegoed is verbruikt of verlopen;
 - e) „bezochte lidstaat”: een lidstaat die niet de lidstaat van de binnenlandse aanbieder van de roamingklant is;
 - f) „marge betreffende mobiele diensten”: winst vóór rente, belastingen, afschrijvingen en amortisatie uit de verkoop van mobiele diensten die geen binnen de Unie aangeboden retailroamingdiensten zijn, waarbij derhalve geen rekening wordt gehouden met kosten en inkomsten betreffende retailroamingdiensten;
 - g) „groep”: een moederonderneming en alle onder de zeggenschap daarvan staande dochterondernemingen in de zin van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽¹⁾.

AFDELING II

BELEID INZAKE REDELIJK GEBRUIK

Artikel 3

Grondbeginsel

1. Een roamingaanbieder biedt tegen binnenlandse prijzen gereguleerde retailroamingdiensten aan aan zijn roamingklanten die normaal gesproken woonachtig zijn in de lidstaat van die roamingaanbieder of die duurzame banden met die lidstaat hebben welke een frequente en aanzienlijke aanwezigheid op het grondgebied ervan met zich brengen, tijdens periodieke reizen van die klanten in de Unie.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1).

2. Op elk door een roamingaanbieder toegepast beleid inzake redelijk gebruik dat is gericht op het voorkomen van misbruik of afwijkend gebruik van tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs aangeboden gereguleerde retailroamingdiensten zijn de in de artikelen 4 en 5 vastgestelde voorwaarden van toepassing, waarbij wordt gewaarborgd dat dergelijke roamingklanten allemaal toegang hebben tot gereguleerde retailroamingdiensten tegen binnenlandse prijzen tijdens dergelijke periodieke reizen in de Unie onder de voorwaarden die ook van toepassing zijn indien in het binnenland van dergelijke diensten gebruik wordt gemaakt.

Artikel 4

Redelijk gebruik

1. In het kader van beleid inzake redelijk gebruik kan de roamingaanbieder de roamingklanten verzoeken een bewijs te verstrekken op basis waarvan wordt aangetoond dat zij gewoonlijk in de lidstaat van de roamingaanbieder woonachtig zijn of andere duurzame banden met die lidstaat hebben die een frequente en aanzienlijke aanwezigheid op het grondgebied ervan met zich brengen.

2. Onverminderd elke toepasselijke binnenlandse volumebeperking, kan de roamingklant in het geval van een open databundel tijdens periodieke reizen in de Unie een volume van retaildataroamingdiensten tegen de binnenlandse retailprijs verbruiken dat ten minste even groot is als het volume dat wordt verkregen door de totale binnenlandse retailprijs van die open databundel, exclusief btw, voor de volledige factureringsperiode te delen door het in artikel 12 van Verordening (EU) nr. 531/2012 genoemde gereguleerde maximale wholesaleroamingtarief.

In het geval van de verkoop van mobiele retaildiensten in combinatie met andere diensten of terminals, wordt bij de vaststelling van de totale binnenlandse retailprijs van een databundel ten behoeve van artikel 2, lid 2, onder c), en van dit lid rekening gehouden met de prijs die van toepassing is op de afzonderlijke verkoop van de component mobiele retaildiensten van de bundel, exclusief btw, indien beschikbaar, of met de prijs van de verkoop van dergelijke diensten met dezelfde kenmerken op afzonderlijke basis.

3. In het geval van prepaid-tariefplannen kan de roamingaanbieder als alternatief voor de in lid 1 vastgestelde vereiste betreffende beleid inzake redelijk gebruik het verbruik van retaildataroamingdiensten tegen de binnenlandse retailprijs binnen de Unie beperken tot een volume dat ten minste even groot is als het volume dat wordt verkregen door het totale bedrag, exclusief btw, van het beschikbare, op het moment waarop het roaminggebruik begint door de klant reeds aan de aanbieder betaalde resterende tegoed te delen door het in artikel 12 van Verordening (EU) nr. 531/2012 genoemde gereguleerde maximale wholesaleroamingtarief.

4. Teneinde misbruik of afwijkend gebruik van tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs aangeboden gereguleerde retailroamingdiensten te voorkomen, kan de roamingaanbieder in het kader van de verwerking van verkeersgegevens overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 2002/58/EG billijke, redelijke en evenredige controlemechanismen toepassen die zijn gebaseerd op objectieve indicatoren die verband houden met het risico op misbruik of afwijkend gebruik buiten periodieke reizen in de Unie.

De objectieve indicatoren kunnen maatregelen omvatten waarmee wordt vastgesteld of het binnenlandse verbruik van klanten groter is dan hun roamingverbruik dan wel of de aanwezigheid in het binnenland van klanten groter is dan hun aanwezigheid in andere lidstaten van de Unie.

Teneinde te waarborgen dat roamingklanten die periodieke reizen ondernemen niet worden onderworpen aan onnodige of buitensporige waarschuwingen overeenkomstig artikel 5, lid 4, observeren roamingaanbieders die dergelijke maatregelen toepassen om vast te stellen of er een risico op misbruik of afwijkend gebruik van roamingdiensten bestaat, dergelijke indicatoren betreffende aanwezigheid en verbruik cumulatief en gedurende een periode van ten minste vier maanden.

De roamingaanbieder specificeert in zijn overeenkomsten met roamingklanten op welke mobiele retaildienst of -diensten de indicator inzake verbruik betrekking heeft alsmede de minimale duur van de observatieperiode.

Overwegend binnenlands verbruik of overwegende aanwezigheid in het binnenland van de roamingklant tijdens de gedefinieerde observatieperiode wordt beschouwd als bewijs van gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten dat geen misbruik noch afwijkend gebruik is.

Met betrekking tot de leden 2, 3 en 5, telt elke dag waarop een roamingklant zich heeft aangemeld op het binnenlandse netwerk als dag waarop die klant in het binnenland aanwezig is.

Andere objectieve indicatoren betreffende een risico op misbruik of afwijkend gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten die tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs worden aangeboden zijn uitsluitend:

- a) lange inactiviteit van een simkaart die hoofdzakelijk, zo niet uitsluitend, bij roaming wordt gebruikt;
- b) aanschaf en daaropvolgend gebruik van verschillende simkaarten door dezelfde klant bij roaming.

5. Wanneer de roamingaanbieder aan de hand van objectief bewijs vaststelt dat meerdere simkaarten op georganiseerde wijze zijn doorverkocht aan personen die niet daadwerkelijk in de lidstaat van die roamingaanbieder woonachtig zijn of daarmee duurzame banden hebben die frequente en aanzienlijke aanwezigheid in die lidstaat met zich brengen, teneinde verbruik van tegen de toepasselijke binnenlandse retailprijs aangeboden gereguleerde retailroamingdiensten voor andere doeleinden dan periodieke reizen mogelijk te maken, kan de roamingaanbieder onmiddellijke evenredige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat alle voorwaarden van de daaraan ten grondslag liggende overeenkomst worden nageleefd.

6. Wanneer de roamingaanbieder krachtens deze afdeling maatregelen treft, neemt hij Richtlijnen 2002/58/EG en 95/46/EG en de bijbehorende nationale uitvoeringsmaatregelen alsmede Verordening (EU) nr. 2016/679 in acht.

7. Deze verordening is niet van toepassing op enig beleid inzake redelijk gebruik dat is gedefinieerd in de contractuele voorwaarden van overeenkomstig artikel 6 sexies, lid 3, van Verordening (EU) nr. 531/2012 aangeboden alternatieve roamingtarieven.

Artikel 5

Transparantie van en toezicht op beleid inzake redelijk gebruik

1. Wanneer een roamingaanbieder een beleid inzake redelijk gebruik toepast, neemt hij alle voorwaarden die met dat beleid verband houden op in de overeenkomsten met roamingklanten, met inbegrip van alle in overeenstemming met artikel 4, lid 4, toegepaste controlemechanismen. Als onderdeel van het beleid inzake redelijk gebruik stelt de roamingaanbieder transparante, eenvoudige en efficiënte procedures vast voor de afhandeling van klachten van klanten in verband met de toepassing van het beleid inzake redelijk gebruik. Hiermee wordt geen afbreuk gedaan aan de rechten van de roamingklant krachtens artikel 17, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 op transparante, eenvoudige, billijke en vlotte buitengerechtelijke geschillenbeslechtsprocedures die in de lidstaat van de roamingaanbieder overeenkomstig artikel 34 van Richtlijn 2002/22/EG zijn ingesteld. In het kader van dergelijke procedures inzake klachten en geschillenbeslechting heeft de roamingklant naar aanleiding van een waarschuwing overeenkomstig lid 3, eerste alinea, het recht bewijzen te verstrekken die aantonen dat hij gereguleerde roamingretaildiensten niet gebruikt voor andere doeleinden dan periodieke reizen.

2. De roamingaanbieder stelt de nationale regelgevende instantie in kennis van zijn beleid inzake redelijk gebruik overeenkomstig deze verordening.

3. Wanneer er op basis van de in artikel 4, lid 4, bedoelde objectieve indicatoren objectief bewijs is dat er een risico bestaat op misbruik of afwijkend gebruik door een bepaalde klant van gereguleerde retailroamingdiensten tegen de binnenlandse retailprijs binnen de Unie, waarschuwt de roamingaanbieder de klant dat er een gedragspatroon is geconstateerd dat duidt op een dergelijk risico voordat de roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 sexies van Verordening (EU) nr. 531/2012 een toeslag aanrekent.

Wanneer een dergelijk risico het gevolg is van niet-naleving van zowel het criterium betreffende overwegend binnenlands verbruik als het criterium betreffende overwegende aanwezigheid in het binnenland gedurende de gedefinieerde observatieperiode, als bedoeld in artikel 4, lid 4, vijfde alinea, wordt rekening gehouden met aanvullende blijken van een risico dat voortvloeit uit de totale niet-binnenlandse aanwezigheid of het totale niet-binnenlandse gebruik door de roamingklant ten behoeve van het afhandelen van daaropvolgende klachten als bepaald in lid 1 of de geschillenbeslechtsprocedure krachtens artikel 17, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012, met betrekking tot de toepasselijkheid van een toeslag.

Dit lid is van toepassing ongeacht door de roamingklant overeenkomstig artikel 4, lid 1, verstrekte documenten ter staving van diens verblijfplaats of van andere duurzame banden die frequente en aanzienlijke aanwezigheid in de lidstaat van de roamingaanbieder met zich brengen.

4. Wanneer de roamingaanbieder de roamingklant overeenkomstig lid 3 waarschuwt, licht hij de klant erover in dat, indien het gebruikspatroon niet verandert binnen een periode van ten minste twee weken, waarbij daadwerkelijk binnenlands verbruik of daadwerkelijke aanwezigheid in het binnenland wordt aangetoond, er een toeslag krachtens artikel 6 sexies van Verordening (EU) nr. 531/2012 kan worden toegepast met betrekking tot elk verder gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten met de desbetreffende simkaart dat na de datum van een dergelijke waarschuwing plaatsvindt.

5. De roamingaanbieder rekent de toeslag niet meer aan zodra het gebruik door de klant op basis van de in artikel 4, lid 4, genoemde objectieve indicatoren niet meer wijst op een risico op misbruik of afwijkend gebruik van de geregleerde retailroamingdiensten.

6. Wanneer een roamingaanbieder vaststelt dat simkaarten op georganiseerde wijze zijn doorverkocht aan personen die gewoonlijk niet in de lidstaat van de aanbieder van retailroamingdiensten woonachtig zijn en met die lidstaat evenmin duurzame banden hebben die frequente en aanzienlijke aanwezigheid in die lidstaat met zich brengen, teneinde verbruik van geregleerde retailroamingdiensten voor andere doeleinden dan periodieke reizen buiten die lidstaat mogelijk te maken in overeenstemming met artikel 4, lid 3, stelt de exploitant de nationale regelgevende instantie in kennis van het bewijs dat het desbetreffende stelselmatige misbruik aantoonbaar is en van de maatregel die wordt getroffen om ervoor te zorgen dat alle voorwaarden van de onderliggende overeenkomst worden nageleefd, en wel uiterlijk op het moment dat een dergelijke maatregel wordt getroffen.

AFDELING III

TOEPASSING EN METHODOLOGIE VOOR DE BEOORDELING VAN DE HOUDBAARHEID VAN DE AFSCHAFFING VAN RETAILROAMINGTARIEVEN

Artikel 6

Gegevens ter ondersteuning van een verzoek om een toeslag te mogen aanrekenen die een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen

1. Door een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 ingediende verzoeken om een toeslag te mogen aanrekenen teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen („het verzoek”), worden beoordeeld op basis van gegevens betreffende de totale volumes van de geregleerde retailroamingdiensten die de indiener van het verzoek volgens de projecties aanbiedt gedurende een periode van twaalf maanden die op zijn vroegst op 15 juni 2017 begint. Voor het eerste verzoek worden deze projecties betreffende volumes berekend aan de hand van één of meerdere van de volgende opties:

- a) daadwerkelijk door de indiener van het verzoek tegen de toepasselijke geregleerde retailroamingprijs vóór 15 juni 2017 aangeboden volumes van geregleerde retailroamingdiensten;
- b) geprojecteerde totale volumes van geregleerde roamingdiensten na 15 juni 2017, wanneer de geprojecteerde volumes van geregleerde retailroamingdiensten gedurende de desbetreffende periode worden geraamd op basis van het daadwerkelijke binnenlandse retailverbruik van mobiele diensten en door de roamingklanten van de indiener van het verzoek in het buitenland binnen de Unie doorgebrachte tijd;
- c) geprojecteerde volumes van geregleerde retailroamingdiensten na 15 juni 2017, wanneer de volumes van geregleerde retailroamingdiensten worden geraamd op basis van de binnen het tariefplan van de indiener van het verzoek geconstateerde proportionele verandering van de volumes van geregleerde retailroamingdiensten die heeft plaatsgevonden in de tariefplannen van de indiener van het verzoek en die betrekking heeft op een wezenlijk deel van het klantenbestand waarvoor de prijzen van geregleerde retailroamingdiensten door de indiener zijn vastgesteld op het binnenlandse niveau voor een periode van ten minste 30 dagen, in overeenstemming met de in bijlage I vastgestelde methodologie.

Indien een verzoek dat overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 wordt ingediend, wordt bijgewerkt, worden de geprojecteerde totale volumes van geregleerde roamingdiensten bijgewerkt op basis van het daadwerkelijke gemiddelde verbruikspatroon van binnenlandse mobiele diensten, vermeerderd met het geconstateerde aantal roamingklanten en de tijd die zij gedurende de voorafgaande twaalf maanden in bezochte lidstaten hebben doorgebracht.

2. Alle gegevens betreffende de kosten en inkomsten van de indiener van het verzoek zijn gebaseerd op financiële rekeningen die aan de nationale regelgevende instantie worden verstrekt, en deze gegevens mogen worden aangepast aan de hand van de in lid 1 bedoelde volumeramingen. Wanneer projecties betreffende kosten worden gebruikt, wordt uitsluitend rekening gehouden met afwijkingen die voortvloeien uit cijfers van financiële rekeningen uit het verleden indien bewijzen worden verstrekt met betrekking tot financiële verbintenissen voor de periode waarop de projecties betrekking hebben.

3. De indiener van het verzoek verstrekt alle gegevens die nodig zijn ter bepaling van de marge betreffende mobiele diensten en de totale daadwerkelijke en geprojecteerde kosten en inkomsten die verband houden met het leveren van geregleerde roamingdiensten gedurende de relevante periode.

Artikel 7

Bepaling van roamingspecifieke kosten voor het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten

1. Teneinde vast te stellen dat de indiener van het verzoek niet in staat is om de kosten terug te verdienen, waardoor de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefstelsel zou worden ondermijnd, wordt uitsluitend rekening gehouden met de volgende roamingspecifieke kosten, indien deze zijn onderbouwd in het verzoek om een roamingtoeslag te mogen aanrekenen:
 - a) de kosten voor de aankoop van wholesaleroamingtoegang;
 - b) de roamingspecifieke retailkosten.
2. Wat betreft de gemaakte kosten voor de aankoop van gereguleerde wholesaleroamingdiensten wordt uitsluitend rekening gehouden met het bedrag waarmee de totale betalingen van de indiener van het verzoek aan partijen die dergelijke diensten in de Unie aanbieden de totale aan hem verschuldigde bedragen voor het aanbieden van die diensten aan andere roamingaanbieders in de Unie naar verwachting overschrijdt. Wat betreft de bedragen die aan de roamingaanbieder zijn verschuldigd voor de levering van gereguleerde wholesaleroamingdiensten gaat de roamingaanbieder uit van geprojecteerde volumes van deze wholesaleroamingdiensten die overeenkomen met de aannames die aan zijn in artikel 6, lid 1, bedoelde geprojecteerde volumes ten grondslag liggen.
3. Wat betreft de roamingspecifieke retailkosten wordt uitsluitend rekening gehouden met de volgende kosten, indien deze zijn onderbouwd in het verzoek:
 - a) de kosten van het uitvoeren en beheren van roamingactiviteiten, met inbegrip van alle op het uitvoeren en beheren van op roaming betrekking hebbende business intelligence-systemen en -software;
 - b) kosten in verband met gegevensverrekening en betalingen, met inbegrip van kosten in verband met gegevensverrekening en financiële vereffening;
 - c) kosten in verband met het onderhandelen en bereiken van overeenstemming over contracten, met inbegrip van externe vergoedingen en het gebruik van interne middelen;
 - d) kosten die worden gemaakt om te voldoen aan de in de artikelen 14 en 15 van Verordening (EU) nr. 531/2012 vastgestelde vereisten betreffende het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten, rekening houdend met het door de roamingaanbieder vastgestelde toepasselijke beleid inzake redelijk gebruik.
4. Met de in lid 3, onder a), b) en c), bedoelde kosten wordt slechts rekening gehouden naargelang van de verhouding tussen het totale verkeersvolume van de gereguleerde retailroamingdiensten van de indiener en het totale uitgaande retailverkeer en inkomende wholesaleverkeer van zijn roamingdiensten, in overeenstemming met de in de punten 1 en 2 van bijlage II vastgestelde methodologie, en naargelang van de verhouding tussen de totale hoeveelheid verkeer van zijn retailroamingdiensten binnen de Unie en het totale verkeer van zijn retailroamingdiensten binnen en buiten de Unie, in overeenstemming met de in de punten 1 en 3 van bijlage II vastgestelde methodologie.
5. Met de in lid 3, onder d), bedoelde kosten wordt slechts rekening gehouden naargelang van de verhouding tussen het totale verkeersvolume van de retailroamingdiensten binnen de Unie en het totale verkeer van zijn retailroamingdiensten binnen en buiten de Unie, in overeenstemming met de in de punten 1 en 3 van bijlage II vastgestelde methodologie.

Artikel 8

Toewijzing van gezamenlijke en gemeenschappelijke retailkosten aan het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten

1. Als aanvulling op de krachtens artikel 7 bepaalde kosten kan een gedeelte van de in het kader van het aanbieden van mobiele retaildiensten in het algemeen gemaakte, gezamenlijke en gemeenschappelijke kosten worden opgenomen in het verzoek om een roamingtoeslag te mogen aanrekenen. Er wordt uitsluitend rekening gehouden met de volgende kosten, indien deze in het verzoek zijn onderbouwd:
 - a) facturatie- en inningskosten, met inbegrip van alle kosten die verband houden met het verwerken, berekenen, opstellen en het ter beschikking stellen aan de klant van de daadwerkelijke rekening;
 - b) verkoop- en distributiekosten, met inbegrip van de kosten van het exploiteren van winkels en andere distributiekkanalen voor de verkoop van mobiele retaildiensten;

- c) kosten in verband met klantenservice, met inbegrip van de kosten van alle diensten in het kader van klantenservice waarover de eindgebruiker kan beschikken;
- d) kosten voor het beheer van dubieuze vorderingen, met inbegrip van kosten die worden gemaakt in verband met het afschrijven van oninbare schulden en het innen van dubieuze vorderingen;
- e) marketingkosten, met inbegrip van alle reclamekosten voor mobiele diensten.

2. Voor zover de aanvraag een onderbouwing van de in lid 1 bedoelde kosten bevat, wordt slechts met deze kosten rekening gehouden naargelang van de verhouding tussen het totale verkeer van de retailroamingdiensten van de indiener binnen de Unie en het totale retailverkeer van alle mobiele retaildiensten, verkregen als gewogen gemiddelde van die verhouding per mobiele dienst, waarbij weging plaatsvindt op basis van de respectievelijke gemiddelde wholesaleroamingprijzen die door de indiener worden betaald overeenkomstig de in de punten 1 en 4 van bijlage II vastgestelde methodologie.

Artikel 9

Bepaling van inkomsten uit het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten

1. Teneinde vast te stellen dat de indiener van het verzoek niet in staat is om de kosten terug te verdienen, waardoor de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefstelsel zou worden ondermijnd, wordt uitsluitend rekening gehouden met de volgende inkomsten die worden opgenomen in het verzoek om een roamingtoeslag te mogen aanrekenen:

- a) inkomsten afkomstig uit verkeer van mobiele retaildiensten die zijn opgebouwd in een bezochte lidstaat;
- b) een aandeel van de totale inkomsten uit de verkoop van mobiele retaildiensten, gebaseerd op vaste periodieke tarieven.

2. De in lid 1, onder a), bedoelde inkomsten omvatten:

- a) alle op grond van artikel 6 sexies van Verordening (EU) nr. 531/2012 aangerekende retailtarieven voor verkeer dat het door de roamingaanbieder toegepast beleid inzake redelijk gebruik overschrijdt;
- b) alle inkomsten uit alternatieve gereguleerde roamingdiensten overeenkomstig artikel 6 sexies, lid 3, van Verordening (EU) nr. 531/2012;
- c) alle binnenlandse retailprijzen die per eenheid in rekening zijn gebracht of die vaste periodieke tarieven voor het aanbieden van mobiele retaildiensten overschrijden en die voortvloeien uit het gebruik van mobiele retaildiensten in een bezochte lidstaat.

3. Teneinde de in lid 1, onder b), bedoelde inkomsten te bepalen, wordt in het geval van verkoop van mobiele retaildiensten in combinatie met andere diensten of terminals uitsluitend rekening gehouden met inkomsten die verband houden met de verkoop van mobiele retaildiensten. Deze inkomsten worden bepaald aan de hand van de prijs die van toepassing is op de afzonderlijke verkoop van elke component van de bundel, indien beschikbaar, of op de verkoop van dergelijke diensten met dezelfde kenmerken op afzonderlijke basis.

4. Teneinde het aandeel van de totale inkomsten uit de verkoop van mobiele retaildiensten in verband met het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten te bepalen, wordt de in de punten 1 en 5 van bijlage II vastgestelde methodologie toegepast.

Artikel 10

Beoordeling van verzoeken om een toeslag te mogen aanrekenen die een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen

1. Bij de beoordeling van een verzoek om een toeslag te mogen aanrekenen dat een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen, mag de nationale regelgevende instantie uitsluitend concluderen dat de indiener van het verzoek niet in staat is om de kosten van het aanbieden van gereguleerde retailroamingdiensten terug te verdienen, waardoor de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefstelsel zou worden ondermijnd, wanneer de negatieve retailroaming-nettomarge van de indiener 3 % of meer van diens marge betreffende mobiele diensten bedraagt.

De retailroaming-nettomarge is het resterende bedrag nadat de kosten van het aanbieden van gereguleerde retailroaming-diensten zijn afgetrokken van de inkomsten uit het aanbieden van dergelijke diensten, als bepaald in overeenstemming met deze verordening. Teneinde dit bedrag te bepalen, evalueert de nationale regelgevende instantie de gegevens die in verband met het verzoek zijn verstrekt met het oog op de naleving van de in de artikelen 7, 8 en 9 bedoelde methodologie ter bepaling van de kosten en inkomsten.

2. Wanneer de absolute waarde van de retailroaming-nettomarge overeenkomt met 3 % of meer van de marge betreffende mobiele diensten, geeft de nationale regelgevende instantie toch geen toestemming om de toeslag aan te rekenen indien zij kan vaststellen dat het door specifieke omstandigheden onwaarschijnlijk is dat de houdbaarheid van het binnenlandse tariefmodel wordt ondermijnd. Tot dergelijke omstandigheden behoren situaties waarin:

- a) de indiener van het verzoek deel uitmaakt van een groep en is aangetoond dat er interne verrekenprijzen ten gunste van de andere dochterondernemingen van de groep binnen de Unie worden toegepast, met name in verband met een binnen de groep toegepaste substantiële onevenwichtigheid betreffende wholesaleroamingtarieven;
- b) de mate van concurrentie op de binnenlandse markten betekent dat er capaciteit beschikbaar is om gereduceerde marges te absorberen;
- c) door de toepassing van een strenger beleid inzake redelijk gebruik dat nog in overeenstemming is met de artikelen 3 en 4 de retailroaming-nettomarge zou afnemen tot een aandeel van minder dan 3 %.

3. Indien zich uitzonderlijke omstandigheden voordoen waarin een aanbieder een negatieve marge betreffende mobiele diensten en een negatieve retailroaming-nettomarge heeft, geeft de nationale regelgevende instantie toestemming voor een toeslag voor gereguleerde roamingdiensten.

4. Wanneer de nationale regelgevende instantie toestemming geeft voor een toeslag voor gereguleerde roaming-diensten, wordt in haar uiteindelijke besluit het bedrag vastgesteld van de geconstateerde negatieve retailroaming-nettomarge dat mag worden terugverdiend door middel van de toepassing van een retailtoeslag voor binnen de Unie aangeboden roamingdiensten. De toeslag is in overeenstemming met de aannames betreffende het roamingverkeer die ten grondslag liggen aan de beoordeling van het verzoek en wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ vervatte beginselen.

AFDELING IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 11

Toezicht op beleid inzake redelijk gebruik en op verzoeken om een toeslag te mogen aanrekenen die een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen

Teneinde toezicht te houden op de consistente toepassing van de artikelen 6 ter en 6 quater van Verordening (EU) nr. 531/2012 en van de onderhavige verordening alsmede teneinde de Commissie jaarlijks in kennis te stellen van verzoeken op grond van 6 quinquies, lid 5, van Verordening (EU) nr. 531/2012, verzamelen de nationale regelgevende instanties op gezette tijden informatie betreffende:

- a) alle acties die zij ondernemen in het kader van toezicht op de toepassing van artikel 6 ter van Verordening (EU) nr. 531/2012 en de in deze verordening vastgestelde gedetailleerde voorschriften;
- b) het aantal gedurende het jaar ontvangen, toegestane en hernieuwde verzoeken om een roamingtoeslag te mogen aanrekenen overeenkomstig artikel 6 quater, leden 2 en 4, van Verordening (EU) nr. 531/2012;
- c) de omvang van de negatieve retailroaming-nettomarges die zij hebben erkend in de besluiten waarin zij toestemming geven voor roamingtoeslagen en de regelingen inzake toeslagen die zijn opgenomen in de verzoeken om een toeslag te mogen aanrekenen die een roamingaanbieder overeenkomstig artikel 6 quater, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 indient teneinde de houdbaarheid van zijn binnenlandse tariefmodel te waarborgen.

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33).

*Artikel 12***Evaluatie**

Onverminderd de mogelijkheid om in een eerder stadium een evaluatie uit te voeren naar aanleiding van tijdens de beginfase met de tenuitvoerlegging opgedane ervaring en van significante veranderingen van de in artikel 6 quinquies, lid 2, van Verordening (EU) nr. 531/2012 genoemde factoren, evalueert de Commissie deze uitvoeringshandeling na raadpleging van Berec uiterlijk in juni 2019.

*Artikel 13***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 december 2016.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNKER

BIJLAGE I

Proportionele verandering van de daadwerkelijke volumes van gereguleerde roamingdiensten in het kader van „roam-like-at-home” vergeleken met dezelfde periode in het voorafgaande jaar:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{volume}_k(t)}{\sum_1^n \text{volume}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

Waarbij:

k = dienst (1 = spraak, 2 = sms, 3 = data);

n is het aantal dagen van toepassing van „roam-like-at-home” is ($n \geq 30$), en

t het jaar van de eerste toepassing van „roam-like-at-home”.

Dit percentage dient te worden gebruikt voor de raming van de verandering van de volumes gedurende de geprojecteerde periode van twaalf maanden door het percentage te vermenigvuldigen met de volumes van het voorafgaande jaar.

BIJLAGE II

1. Gewicht w_i van mobiele retaidiensten:

$$w_k = \frac{\text{gemiddelde door de exploitant betaalde wholesaleroamingprijs}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{gemiddelde door de exploitant betaalde wholesaleroamingprijs}_k}$$

Waarbij:

k = dienst (1 = spraak, 2 = sms, 3 = data);

de door de aanbieder betaalde gemiddelde wholesaleroamingprijs heeft betrekking op de gemiddelde prijs per eenheid voor ongelijk verkeer die door de aanbieder wordt betaald voor elke dienst, waarbij eurocent de eenheid is voor elke dienst, namelijk i) per minuut voor spraak, ii) per sms voor sms'en en iii) per MB voor data.

2. Verhouding tussen het totale verkeersvolume van de retailroamingdiensten van de indiener en het totale uitgaande retailverkeer en inkomende wholesaleverkeer van zijn roamingdiensten:

$$\frac{\text{uitgaand retailroamingverkeer}}{(\text{uitgaand retail} + \text{inkomend wholesale}) \text{ roamingverkeer}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{uitgaand retailroamingverkeer}_k}{(\text{uitgaand retail} + \text{inkomend wholesale}) \text{ roamingverkeer}_k}$$

Waarbij:

k = dienst (1 = spraak, 2 = sms, 3 = data).

3. Verhouding tussen het totale verkeersvolume van de retailroamingdiensten van de indiener binnen de Unie en het totale verkeer van zijn retailroamingdiensten binnen en buiten de Unie:

$$\frac{\text{uitgaand retailroamingverkeer EU}}{\text{uitgaand retail roamingverkeer (EU + nietEU)}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{uitgaand retailroamingverkeer EU}_k}{\text{uitgaand retail roamingverkeer (EU + nietEU)}_k}$$

Waarbij:

k = dienst (1 = spraak, 2 = sms, 3 = data).

4. Verhouding tussen het totale verkeer van de retailroamingdiensten van de indiener binnen de Unie en het totale retailverkeer van alle mobiele retaidiensten:

$$\frac{\text{uitgaand retailroamingverkeer EU}}{\text{uitgaand retailroamingverkeer (EU + nietEU)} + \text{binnenlands retailverkeer}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{uitgaand retailroamingverkeer EU}_k}{\text{uitgaand retailroamingverkeer (EU + nietEU)}_k + \text{binnenlands retailverkeer}_k}$$

Waarbij:

k = dienst (1 = spraak, 2 = sms, 3 = data).

5. EU-retailroaminginkomsten:

Retailroaminginkomsten EU = inkomsten mobiele retailediensten

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{uitgaand retailroamingverkeer } EU_k}{\text{uitgaand retailroamingverkeer } (EU + \text{nietEU})_k + \text{binnenlands reilverkeer}_k} \right)$$

Waarbij:

k = dienst (1 = spraak, 2 = sms, 3 = data).

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2287 VAN DE COMMISSIE

van 16 december 2016

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 431/2008 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor de invoer van bevroren rundvlees en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 593/2013 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren buffelvlees

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 187, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 431/2008 van de Commissie ⁽²⁾ heeft betrekking op de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor de invoer van bevroren rundvlees van GN-code 0202 en producten van GN-code 0206 29 91.
- (2) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 593/2013 van de Commissie ⁽³⁾ heeft betrekking op de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren buffelvlees.
- (3) Met de toetreding van de Republiek Kroatië heeft de EU haar douane-unie uitgebreid. Uit hoofde van de regels van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) moest de EU bijgevolg onderhandelingen openen met WTO-leden die onderhandelingsrechten hebben met de toetredende lidstaat om uiteindelijk tot overeenstemming te komen over een compenserende regeling.
- (4) Twee bestaande EU-tariefcontingenten voor rundvlees moeten worden verhoogd ingevolge de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en de Republiek ten oosten van de Uruguay uit hoofde van artikel XXIV, lid 6, en artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies die vervat zijn in de lijst van verbintenissen van de Republiek Kroatië, in verband met haar toetreding tot de Europese Unie, zoals goedgekeurd bij Besluit (EU) 2016/1884 van de Raad ⁽⁴⁾. Aan het bestaande contingent voor vlees van runderen, zonder been, moet 76 ton worden toegevoegd en aan het bestaande contingent voor bevroren vlees van runderen moet 1 875 ton worden toegevoegd.
- (5) Aangezien de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek ten oosten van de Uruguay van toepassing is met ingang van 1 januari 2017, moet deze verordening eveneens met ingang van die datum van toepassing zijn.
- (6) Met het oog op een adequaat beheer van het bij Verordening (EG) nr. 431/2008 geopende tariefcontingent moet de aanvullende hoeveelheid bevroren vlees van runderen beschikbaar zijn vanaf de contingentperiode 2017/2018.
- (7) Verordening (EG) nr. 431/2008 en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 593/2013 moeten dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 431/2008 van de Commissie van 19 mei 2008 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor de invoer van bevroren rundvlees van GN-code 0202 en producten van GN-code 0206 29 91 (PB L 130 van 20.5.2008, blz. 3).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 593/2013 van de Commissie van 21 juni 2013 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren buffelvlees (PB L 170 van 22.6.2013, blz. 32).

⁽⁴⁾ Besluit (EU) 2016/1884 van de Raad van 18 oktober 2016 houdende de sluiting van een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en de Republiek ten oosten van de Uruguay uit hoofde van artikel XXIV, lid 6, en artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies die vervat zijn in de lijst van verbintenissen van de Republiek Kroatië, in verband met haar toetreding tot de Europese Unie (PB L 291 van 26.10.2016, blz. 1).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 431/2008 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) In de eerste alinea wordt „53 000 ton” vervangen door „54 875 ton”.
- 2) De volgende tweede alinea wordt ingevoegd:
„Voor de invoertariefcontingentperiode 2016/2017 bedraagt de totale hoeveelheid echter 53 000 ton.”.

Artikel 2

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 593/2013 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 1, lid 1, onder a), wordt vervangen door:
„a) 66 826 ton rundvlees van hoge kwaliteit, vers, gekoeld of bevroren, van de GN-codes 0201 en 0202, alsmede de producten van de GN-codes 0206 10 95 en 0206 29 91;”.
- 2) In de eerste alinea van artikel 2, onder c), wordt „6 300 ton” vervangen door „6 376 ton”.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2017.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2288 VAN DE COMMISSIE**van 16 december 2016****tot goedkeuring van piperonylbutoxide als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van productsoort 18****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden ⁽¹⁾, en met name artikel 89, lid 1, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 ⁽²⁾ van de Commissie is een lijst vastgesteld van bestaande werkzame stoffen die moeten worden beoordeeld met het oog op de mogelijke goedkeuring ervan voor gebruik in biociden. In die lijst is piperonylbutoxide opgenomen.
- (2) Piperonylbutoxide is beoordeeld voor gebruik in producten van de in bijlage V bij Verordening (EU) nr. 528/2012 beschreven productsoort 18 (insecticiden, acariciden en producten voor de bestrijding van andere geleedpotigen).
- (3) Griekenland is als beoordelende bevoegde autoriteit aangewezen en heeft op 29 mei 2015 het beoordelingsverslag met aanbevelingen ingediend.
- (4) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 heeft het Comité voor biociden op 16 juni 2016 het advies van het Europees Agentschap voor chemische stoffen geformuleerd, rekening houdend met de conclusies van de beoordelende bevoegde autoriteit.
- (5) Volgens dat advies kan van biociden van productsoort 18 die piperonylbutoxide bevatten, worden verwacht dat zij aan de criteria van artikel 19, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 528/2012 voldoen, mits bepaalde specificaties en voorwaarden voor het gebruik ervan worden nageleefd.
- (6) Bijgevolg moet piperonylbutoxide worden goedgekeurd voor gebruik in biociden van productsoort 18, mits bepaalde specificaties en voorwaarden worden nageleefd.
- (7) Aangezien piperonylbutoxide voldoet aan de criteria om — overeenkomstig bijlage XIII bij Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ — als zeer persistent (zP) te worden beschouwd, moeten artikelen die met piperonylbutoxide zijn behandeld of deze werkzame stof bevatten, op passende wijze worden geëtiketteerd wanneer ze in de handel worden gebracht.
- (8) Er moet in een redelijke termijn worden voorzien voordat een werkzame stof wordt goedgekeurd, zodat de betrokken partijen de nodige voorbereidende maatregelen kunnen nemen om aan de nieuwe eisen te voldoen.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor biociden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Piperonylbutoxide wordt goedgekeurd als werkzame stof voor gebruik in biociden van productsoort 18, mits de in de bijlage vastgestelde specificaties en voorwaarden worden nageleefd.

⁽¹⁾ PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 van de Commissie van 4 augustus 2014 over het in Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde werkprogramma voor het systematische onderzoek van alle bestaande werkzame stoffen van biociden (PB L 294 van 10.10.2014, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EEG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396 van 30.12.2006, blz. 1).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNKER

BIJLAGE

17.12.2016

NL

Publicatieblad van de Europese Unie

L 344/67

Triviale naam	IUPAC-naam Identificatienummers	Minimale zuiverheidsgraad van de werkzame stof ⁽¹⁾	Datum van goedkeuring	Datum van het verstrijken van de goedkeuring	Productsoort	Bijzondere voorwaarden
Piperonyl-butoxide	IUPAC-naam: 5-[[2-(2-butoxyethoxy)ethoxy]methyl]-6-propyl-1,3-benzodioxool EC-nr.: 200-076-7 CAS-nr.: 51-03-6	94 % massaprocent	1 juli 2018	30 juni 2028	18	Aan vergunningen voor biociden worden de volgende voorwaarden verbonden: 1. Bij de beoordeling van het product moet bijzondere aandacht worden geschonken aan de blootstelling, de risico's en de werkzaamheid bij alle gebruikswijzen die onder de vergunningsaanvraag vallen maar in de risicobeoordeling van de werkzame stof op het niveau van de Unie niet aan bod zijn gekomen. 2. Gezien de risico's bij de beoordeelde gebruikswijzen moet bij de beoordeling van het product bijzondere aandacht worden geschonken aan: a) het oppervlaktewater en de sedimentcompartimenten voor producten die binnenshuis voor verneveling worden gebruikt; b) het oppervlaktewater, de sedimenten en de bodem voor producten die buitenshuis voor verneveling worden gebruikt. 3. Voor producten die tot residuen in levensmiddelen of diervoeders kunnen leiden, moet worden nagegaan of nieuwe, dan wel gewijzigde maximumgehalten aan residuen (MRL's) moeten worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ of Verordening (EG) nr. 396/2005 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾. Bovendien moeten de nodige risicobeperkende maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de geldende MRL's niet worden overschreden. Aan het in de handel brengen van behandelde artikelen wordt de volgende voorwaarde verbonden: De persoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van een artikel dat met piperonylbutoxide is behandeld of deze werkzame stof bevat, moet ervoor zorgen dat op het etiket van dat behandelde artikel de in artikel 58, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 528/2012 bedoelde informatie wordt vermeld.

⁽¹⁾ De in deze kolom vermelde zuiverheid is de minimale zuiverheidsgraad van de werkzame stof die overeenkomstig artikel 89, lid 1, van Verordening (EU) nr. 528/2012 is beoordeeld. De werkzame stof in het in de handel gebrachte product kan dezelfde of een andere zuiverheid hebben, mits bewezen is dat de werkzame stof technisch gelijkwaardig is aan de beoordeelde werkzame stof.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong, tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad en tot wijziging van Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 152 van 16.6.2009, blz. 11).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 396/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 23 februari 2005 tot vaststelling van maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen in of op levensmiddelen en diervoeders van plantaardige en dierlijke oorsprong en houdende wijziging van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad (PB L 70 van 16.3.2005, blz. 1).

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2289 VAN DE COMMISSIE
van 16 december 2016
tot goedkeuring van *epsilon*-Momfluorothrine als werkzame stof voor gebruik in biociden van
productsoort 18
(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden ⁽¹⁾, en met name artikel 90, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verenigd Koninkrijk heeft op 29 mei 2013 overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ een aanvraag ontvangen om de werkzame stof *epsilon*-Momfluorothrine in bijlage I bij die richtlijn op te nemen voor gebruik in producten van de in bijlage V bij die richtlijn beschreven productsoort 18 (insecticiden, acariciden en producten voor de bestrijding van andere geleedpotigen), die overeenkomt met de in bijlage V bij Verordening (EU) nr. 528/2012 beschreven productsoort 18.
- (2) Het Verenigd Koninkrijk heeft op 6 oktober 2015 overeenkomstig artikel 90, lid 2, van Verordening (EU) nr. 528/2012 het beoordelingsverslag met aanbevelingen ingediend.
- (3) Op 16 juni 2016 heeft het Comité voor biociden het advies van het Europees Agentschap voor chemische stoffen geformuleerd, rekening houdend met de conclusies van de beoordelende bevoegde autoriteit.
- (4) Volgens dat advies kan van biociden van productsoort 18 die *epsilon*-Momfluorothrine bevatten, worden verwacht dat zij aan de criteria van artikel 19, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 528/2012 voldoen, mits bepaalde specificaties en voorwaarden voor het gebruik ervan worden nageleefd.
- (5) Bijgevolg moet *epsilon*-Momfluorothrine worden goedgekeurd voor gebruik in biociden van productsoort 18, mits bepaalde specificaties en voorwaarden worden nageleefd.
- (6) Er moet in een redelijke termijn worden voorzien voordat een werkzame stof wordt goedgekeurd, zodat de betrokken partijen de nodige voorbereidende maatregelen kunnen nemen om aan de nieuwe eisen te voldoen.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor biociden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

epsilon-Momfluorothrine wordt goedgekeurd als werkzame stof voor gebruik in biociden van productsoort 18, mits de in de bijlage vastgestelde specificaties en voorwaarden worden nageleefd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden (PB L 123 van 24.4.1998, blz. 1).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNKER

BIJLAGE

Triviale naam	IUPAC-naam Identificatienummers	Minimale zuiverheidsgraad van de werkzame stof ⁽¹⁾	Datum van goed- keuring	Datum van het verstrijken van de goedkeuring	Product- soort	Bijzondere voorwaarden
<i>epsilon</i> -Momfluorothrine	IUPAC-naam: Alle isomeren: 2,3,5,6-tetrafluoro-4-(methoxymethyl)benzyl (EZ)-(1RS,3RS;1SR,3SR)-3-(2-cyanoprop-1-enyl)-2,2-dimethylcyclopropaan-carboxylaat RTZ-isomeer: 2,3,5,6-tetrafluoro-4-(methoxymethyl)benzyl (Z)-(1R,3R)-3-(2-cyanoprop-1-enyl)-2,2-dimethylcyclopropaan-carboxylaat EC-nr.: geen CAS-nr.: Alle isomeren: 609346-29-4 RTZ-isomeer: 1065124-65-3	Alle isomeren: 93 massa-procent RTZ-isomeren: 82,5 massa-procent	1 juli 2017	30 juni 2027	18	Aan vergunningen voor biociden worden de volgende voorwaarden verbonden: 1) Bij de beoordeling van het product moet bijzondere aandacht worden geschonken aan de blootstelling, de risico's en de werkzaamheid bij alle gebruikswijzen die onder de vergunningsaanvraag vallen maar in de risicobeoordeling van de werkzame stof op het niveau van de Unie niet aan bod zijn gekomen. 2) Gezien de risico's bij de beoordeelde gebruikswijzen moet bij de beoordeling van het product bijzondere aandacht worden geschonken aan het oppervlaktewater, de sedimenten en de bodem voor producten die i) binnenshuis als ruimtespray worden gebruikt, en ii) buitenshuis als oppervlakt spray worden gebruikt. 3. Voor producten die tot residuen in levensmiddelen of diervoeders kunnen leiden, moet worden nagegaan of nieuwe, dan wel gewijzigde maximumgehalten aan residuen (MRL's) moeten worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ of Verordening (EG) nr. 396/2005 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾. Bovendien moeten de nodige risicobeperkende maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de geldende MRL's niet worden overschreden.

- ⁽¹⁾ De in deze kolom vermelde zuiverheid is de minimale zuiverheidsgraad van de werkzame stof die overeenkomstig artikel 90, lid 2, van Verordening (EU) nr. 528/2012 is beoordeeld. De werkzame stof in het in de handel gebrachte product kan dezelfde of een andere zuiverheid hebben, mits bewezen is dat de werkzame stof technisch gelijkwaardig is aan de beoordeelde werkzame stof.
- ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong, tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad en tot wijziging van Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 152 van 16.6.2009, blz. 11).
- ⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 396/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 23 februari 2005 tot vaststelling van maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen in of op levensmiddelen en diervoeders van plantaardige en dierlijke oorsprong en houdende wijziging van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad (PB L 70 van 16.3.2005, blz. 1).

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2290 VAN DE COMMISSIE**van 16 december 2016****tot goedkeuring van perazijnzuur als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 11 en 12****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden ⁽¹⁾, en met name artikel 89, lid 1, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 van de Commissie ⁽²⁾ is een lijst vastgesteld van bestaande werkzame stoffen die moeten worden beoordeeld met het oog op de mogelijke goedkeuring ervan voor gebruik in biociden. In die lijst is perazijnzuur opgenomen.
- (2) Perazijnzuur is beoordeeld voor gebruik in producten van de in bijlage V bij Verordening (EU) nr. 528/2012 beschreven productsoort 11 (conserveringsmiddelen voor vloeistofkoelings- en verwerkingssystemen) en productsoort 12 (slijmbestrijdingsmiddelen).
- (3) Finland is als beoordelende bevoegde autoriteit aangewezen en heeft op 3 juli 2015 de beoordelingsverslagen met aanbevelingen ingediend.
- (4) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 heeft het Comité voor biociden op 14 juni 2016 de adviezen van het Europees Agentschap voor chemische stoffen geformuleerd, rekening houdend met de conclusies van de beoordelende bevoegde autoriteit.
- (5) Volgens die adviezen kan van biociden van de productsoorten 11 en 12 die perazijnzuur bevatten, worden verwacht dat zij aan de criteria van artikel 19, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 528/2012 voldoen, mits bepaalde specificaties en voorwaarden voor het gebruik ervan worden nageleefd.
- (6) Bijgevolg moet perazijnzuur worden goedgekeurd voor gebruik in biociden van de productsoorten 11 en 12, mits bepaalde specificaties en voorwaarden worden nageleefd.
- (7) Perazijnzuur bevindt zich in een waterige oplossing van azijnzuur en waterstofperoxide. Vanwege de aanwezigheid van waterstofperoxide — een stof die kan worden gebruikt bij de productie van precursoren voor explosieven — gelden vergunningen voor biociden die perazijnzuur bevatten, onverminderd Verordening (EU) nr. 98/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾.
- (8) Er moet in een redelijke termijn worden voorzien voordat een werkzame stof wordt goedgekeurd, zodat de betrokken partijen de nodige voorbereidende maatregelen kunnen nemen om aan de nieuwe eisen te voldoen.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor biociden,

⁽¹⁾ PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 van de Commissie van 4 augustus 2014 over het in Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde werkprogramma voor het systematische onderzoek van alle bestaande werkzame stoffen van biociden (PB L 294 van 10.10.2014, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 98/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2013 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven (PB L 39 van 9.2.2013, blz. 1).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Perazijnzuur wordt goedgekeurd als werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 11 en 12, mits de in de bijlage vastgestelde specificaties en voorwaarden worden nageleefd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

BIJLAGE

Triviale naam	IUPAC-naam Identificatienummers	Minimale zuiverheidsgraad van de werkzame stof ⁽¹⁾	Datum van goedkeuring	Datum van het verstrijken van de goed- keuring	Product- soort	Bijzondere voorwaarden
Perazijnzuur	IUPAC-naam: Ethaanperoxidezuur EC-nr.: 201-186-8 CAS-nr.: 79-21-0	De specificatie is gebaseerd op de grondstoffen waterstofperoxide en azijnzuur, die voor de vervaardiging van perazijnzuur worden gebruikt. Perazijnzuur bevindt zich in een waterige oplossing die azijnzuur en waterstofperoxide bevat.	1 juli 2018	30 juni 2028	11	Aan vergunningen voor biociden worden de volgende voorwaarden verbonden: 1. Bij de beoordeling van het product moet bijzondere aandacht worden geschonken aan de blootstelling, de risico's en de werkzaamheid bij alle gebruikswijzen die onder de vergunningsaanvraag vallen maar in de risicobeoordeling van de werkzame stof op het niveau van de Unie niet aan bod zijn gekomen. 2. Vanwege de aanwezigheid van waterstofperoxide doen vergunningen van biociden geen afbreuk aan Verordening (EU) nr. 98/2013. 3. Gezien de risico's bij de beoordeelde gebruikswijzen moet bij de beoordeling van het product bijzondere aandacht worden geschonken aan: a) industriële en professionele gebruikers; b) zeewater voor producten die worden gebruikt in doorstroomkoel-systemen; c) bodem- en oppervlaktewater voor producten die worden gebruikt in grote open recirculatiekoelsystemen.
					12	Aan vergunningen voor biociden worden de volgende voorwaarden verbonden: 1. Bij de beoordeling van het product moet bijzondere aandacht worden geschonken aan de blootstelling, de risico's en de werkzaamheid bij alle gebruikswijzen die onder de vergunningsaanvraag vallen maar in de risicobeoordeling van de werkzame stof op het niveau van de Unie niet aan bod zijn gekomen. 2. Vanwege de aanwezigheid van waterstofperoxide doen vergunningen van biociden geen afbreuk aan Verordening (EU) nr. 98/2013. 3. Gezien de risico's bij de beoordeelde gebruikswijzen moet bij de beoordeling van het product bijzondere aandacht worden geschonken aan industriële en professionele gebruikers.

⁽¹⁾ De in deze kolom vermelde zuiverheid is de minimale zuiverheidsgraad van de werkzame stof die overeenkomstig artikel 89, lid 1, van Verordening (EU) nr. 528/2012 is beoordeeld. De werkzame stof in het in de handel gebrachte product kan dezelfde of een andere zuiverheid hebben, mits bewezen is dat de werkzame stof technisch gelijkwaardig is aan de beoordeelde werkzame stof.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2291 VAN DE COMMISSIE
van 16 december 2016
tot goedkeuring van L(+)-melkzuur als werkzame stof voor gebruik in biociden van productsoort 1
(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden ⁽¹⁾, en met name artikel 90, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Duitsland heeft op 29 augustus 2013 overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ een aanvraag ontvangen om de werkzame stof L(+)-melkzuur in bijlage I bij die richtlijn op te nemen voor gebruik in producten van de in bijlage V bij die richtlijn beschreven productsoort 1 (menselijke hygiëne), die overeenkomt met de in bijlage V bij Verordening (EU) nr. 528/2012 beschreven productsoort 1.
- (2) Duitsland heeft op 5 februari 2015 overeenkomstig artikel 90, lid 2, van Verordening (EU) nr. 528/2012 het beoordelingsverslag met aanbevelingen ingediend.
- (3) Op 10 december 2015 heeft het Comité voor biociden het advies van het Europees Agentschap voor chemische stoffen geformuleerd, rekening houdend met de conclusies van de beoordelende bevoegde autoriteit.
- (4) Volgens dat advies kan van biociden van productsoort 1 die L(+)-melkzuur bevatten, worden verwacht dat zij aan de criteria van artikel 19, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 528/2012 voldoen, mits bepaalde specificaties en voorwaarden voor het gebruik ervan worden nageleefd.
- (5) Bijgevolg moet L(+)-melkzuur worden goedgekeurd voor gebruik in biociden van productsoort 1, mits bepaalde specificaties en voorwaarden worden nageleefd.
- (6) Er moet in een redelijke termijn worden voorzien voordat een werkzame stof wordt goedgekeurd, zodat de betrokken partijen de nodige voorbereidende maatregelen kunnen nemen om aan de nieuwe eisen te voldoen.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor biociden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

L(+)-melkzuur wordt goedgekeurd als werkzame stof voor gebruik in biociden van productsoort 1, mits de in de bijlage vastgestelde specificaties en voorwaarden worden nageleefd.

⁽¹⁾ PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden (PB L 123 van 24.4.1998, blz. 1).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNKER

BIJLAGE

Triviale naam	IUPAC-naam Identificatienummers	Minimale zuiverheidsgraad van de werkzame stof ⁽¹⁾	Datum van goedkeuring	Datum van het verstrijken van de goedkeuring	Productsoort	Bijzondere voorwaarden
L(+)-melkzuur	IUPAC-naam: (S)-2-hydroxypropaanzuur EC-nr.: 201-196-2 CAS-nr.: 79-33-4	95,5 massaprocent	1 juli 2017	30 juni 2027	1	Aan vergunningen voor biociden worden de volgende voorwaarden verbonden: 1) Bij de beoordeling van het product moet bijzondere aandacht worden geschonken aan de blootstelling, de risico's en de werkzaamheid bij alle gebruikswijzen die onder de vergunningsaanvraag vallen maar in de risicobeoordeling van de werkzame stof op het niveau van de Unie niet aan bod zijn gekomen. 2) Gezien de risico's bij de beoordeelde gebruikswijzen moet bij de beoordeling van het product bijzondere aandacht worden geschonken aan niet-professionele gebruikers.

⁽¹⁾ De in deze kolom vermelde zuiverheid is de minimale zuiverheidsgraad van de werkzame stof die overeenkomstig artikel 89, lid 1, van Verordening (EU) nr. 528/2012 is beoordeeld. De werkzame stof in het in de handel gebrachte product kan dezelfde of een andere zuiverheid hebben, mits bewezen is dat de werkzame stof technisch gelijkwaardig is aan de beoordeelde werkzame stof.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2292 VAN DE COMMISSIE**van 16 december 2016****tot vaststelling van het gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie en tot intrekking van Verordening (EU) 2015/2352****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 531/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2012 betreffende roaming op openbare mobielecommunicatienetwerken binnen de Unie ⁽¹⁾, en met name artikel 6 sexies, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 mogen binnenlandse aanbieders van roamingklanten in een lidstaat geen toeslag vragen boven op het binnenlandse retailtarief voor een ontvangen gereguleerd roaming-gesprek, binnen de voor het beleid inzake redelijk gebruik toegestane grenzen. Deze bepaling geldt vanaf 15 juni 2017, mits de wetgevingshandeling die naar aanleiding van het in artikel 19, lid 2, van die verordening genoemde voorstel voor de wholesalemarkt voor roaming moet worden vastgesteld, op die datum van toepassing is.
- (2) Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 kunnen binnenlandse aanbieders naast het binnenlandse retailtarief een toeslag toepassen voor het gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten gedurende een overgangsperiode van 30 april 2016 tot de datum waarop de wetgevingshandeling als bedoeld in artikel 19, lid 2, van die verordening van toepassing wordt.
- (3) Op grond van Verordening (EU) nr. 531/2012 mogen binnenlandse aanbieders na de overgangsperiode boven op het binnenlandse retailtarief een toeslag toepassen voor het gebruik van gereguleerde retailroamingdiensten boven een grenswaarde die is vastgesteld in het kader van een beleid inzake redelijk gebruik.
- (4) Verordening (EU) nr. 531/2012 beperkt de toeslag voor het ontvangen van gereguleerde roaminggesprekken tot het gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie.
- (5) Bij Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2352 van de Commissie ⁽²⁾ is, op basis van de gegevens van 1 juli 2015, het vanaf 30 april 2016 toe te passen gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie vastgesteld.
- (6) Het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie heeft de Commissie van bijgewerkte informatie voorzien die het heeft verzameld bij de nationale regelgevende instanties van de lidstaten, betreffende: i) het maximale niveau van de tarieven voor mobiele afgifte dat zij overeenkomstig de artikelen 7 en 16 van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad (de „Kaderrichtlijn”) ⁽³⁾ en artikel 13 van Richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad (de „Toegangsrichtlijn”) ⁽⁴⁾ in elke nationale markt voor gespreksafgifte op wholesaleniveau aan afzonderlijke mobiele netwerken hebben opgelegd, en ii) het totale aantal abonnees in de lidstaten.
- (7) Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 heeft de Commissie het gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie berekend door: i) het maximale tarief voor mobiele afgifte in een bepaalde lidstaat te vermenigvuldigen met het totale aantal abonnees in die lidstaat, ii) deze berekening voor alle lidstaten te herhalen en de verkregen producten bij elkaar op te tellen, en iii) de verkregen som te delen door het totale aantal abonnees in alle lidstaten, op basis van de waarden van de gegevens van 1 juli 2016. Voor landen die niet tot de eurozone behoren, is de toepasselijke wisselkoers de gemiddelde wisselkoers van het tweede kwartaal van 2016 uit de database van de Europese Centrale Bank.

⁽¹⁾ PB L 172 van 30.6.2012, blz. 10.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2352 van de Commissie van 16 december 2015 tot vaststelling van het gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie (PB L 331 van 17.12.2015, blz. 7).

⁽³⁾ Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (Toegangsrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 7).

- (8) De in Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2352 vastgestelde waarde van het gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie moet derhalve worden bijgewerkt.
- (9) Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2352 moet daarom worden ingetrokken.
- (10) Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 531/2012 moet de Commissie het gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie jaarlijks evalueren.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor communicatie,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het gewogen gemiddelde van de maximale tarieven voor mobiele afgifte in de Unie wordt vastgesteld op 0,0108 EUR per minuut.

Artikel 2

Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2352 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2293 VAN DE COMMISSIE**van 16 december 2016****tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽¹⁾, en met name artikel 9, lid 1, onder d),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 werd een goederennomenclatuur vastgesteld (hierna de „GN” genoemd) om te voldoen aan de eisen van het gemeenschappelijk douanetarief, de statistieken van de buitenlandse handel van de Unie en ander Uniebeleid op het gebied van de in- en uitvoer van goederen.
- (2) Bij Besluit (EU) 2016/1885 ⁽²⁾ heeft de Raad een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en de Volksrepubliek China gesloten uit hoofde van artikel XXIV, lid 6, en artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies die vervat zijn in de lijsten van verbintenissen van de Republiek Kroatië, in verband met haar toetreding tot de Unie (hierna „de overeenkomst” genoemd). De overeenkomst voorziet in een vermindering van douanerechten voor twee productcategorieën. De Unie en China hebben elkaar ervan in kennis gesteld dat hun interne procedures voor de inwerkingtreding van de overeenkomst zijn voltooid en de overeenkomst zal op 1 januari 2017 in werking treden.
- (3) De maatregelen waarin Besluit (EU) 2016/1885 voorziet, dienen in het gemeenschappelijk douanetarief te worden geïmplementeerd. Daarom dient bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (4) De wijzigingen van de douanerechten moeten vanaf de datum van inwerkingtreding van de overeenkomst van toepassing zijn. Deze verordening moet derhalve dringend in werking treden.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité douanewetboek,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag na de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2017.

⁽¹⁾ PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1.⁽²⁾ Besluit (EU) 2016/1885 van de Raad van 18 oktober 2016 betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en de Volksrepubliek China uit hoofde van artikel XXIV, lid 6, en artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies die vervat zijn in de lijsten van verbintenissen van de Republiek Kroatië, in verband met haar toetreding tot de Europese Unie (PB L 291 van 26.10.2016, blz. 7).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNKER

BIJLAGE

Bijlage I, deel II, bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) In afdeling XII, hoofdstuk 64, wordt de rij van GN-code 6404 19 90 vervangen door:

„6404 19 90	— — — ander	16,9	pa”
-------------	-------------	------	-----

- 2) In afdeling XVI, hoofdstuk 84, wordt de rij van GN-code 8415 10 90 vervangen door:

„8415 10 90	— — van het type „split-systeem” (systemen met afzonderlijke elementen)	2,5	—”
-------------	---	-----	----

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/2294 VAN DE COMMISSIE**van 16 december 2016****tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾,

Gezien Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft ⁽²⁾, en met name artikel 136, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XVI, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.
- (2) De forfaitaire invoerwaarde wordt elke dag berekend overeenkomstig artikel 136, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011, met inachtneming van de variabele gegevens voor die dag. Bijgevolg moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 136 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Jerzy PLEWA

Directeur-generaal
Directoraat-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MA	99,7
	SN	241,4
	TN	269,5
	TR	111,3
	ZZ	180,5
0707 00 05	MA	79,2
	TR	154,2
	ZZ	116,7
0709 93 10	MA	150,3
	TR	167,9
	ZZ	159,1
0805 10 20	IL	126,4
	TR	73,7
	ZZ	100,1
0805 20 10	MA	70,4
	ZZ	70,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,5
	JM	125,0
	MA	74,5
	TR	76,2
	ZZ	97,3
0805 50 10	AR	76,7
	TR	88,5
	ZZ	82,6
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	94,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 1106/2012 van de Commissie van 27 november 2012 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 471/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautaire statistieken van de buitenlandse handel met derde landen, wat de bijwerking van de nomenclatuur van landen en gebieden betreft (PB L 328 van 28.11.2012, blz. 7). De code „ZZ” staat voor „overige oorsprong”.

BESLUITEN

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2016/2295 VAN DE COMMISSIE

van 16 december 2016

tot wijziging van Beschikkingen 2000/518/EG, 2002/2/EG, 2003/490/EG, 2003/821/EG, 2004/411/EG, 2008/393/EG, Besluiten 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU en Uitvoeringsbesluiten 2012/484/EU en 2013/65/EU over de passende bescherming van persoonsgegevens door bepaalde landen, overeenkomstig artikel 25, lid 6, van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2016) 8353)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽¹⁾, en met name artikel 25, lid 6,

Na raadpleging van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In zijn arrest van 6 oktober 2015 in de zaak C-362/14, Maximillian Schrems/Data Protection Commissioner ⁽²⁾, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat de Commissie, door artikel 3 van Beschikking 2000/520/EG ⁽³⁾ vast te stellen, de bevoegdheid die haar bij artikel 25, lid 6, van Richtlijn 95/46/EG, gelezen in samenhang met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, is toegekend, heeft overschreden, en heeft het Hof artikel 3 van de beschikking ongeldig verklaard.
- (2) In artikel 3, lid 1, eerste alinea, van Beschikking 2000/520/EG zijn beperkende voorwaarden vastgesteld waaronder nationale toezichthoudende autoriteiten kunnen besluiten om gegevensstromen naar Amerikaanse bedrijven met een zelfcertificering op te schorten, ongeacht het oordeel van de Commissie over de adequaatheid.
- (3) In het arrest-Schrems heeft het Hof van Justitie verduidelijkt dat de nationale toezichthoudende autoriteiten bevoegd blijven voor het toezicht op de doorgifte van persoonsgegevens naar een derde land waarvoor de Commissie een adequaatheidsbesluit heeft genomen en dat de Commissie de bevoegdheden die de toezichthoudende autoriteiten krachtens artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG hebben, niet kan beperken. Overeenkomstig dit artikel beschikken deze autoriteiten met name over onderzoeksbevoegdheden, zoals de bevoegdheid om alle inlichtingen in te winnen die voor de uitoefening van hun toezichtstaak noodzakelijk zijn, effectieve bevoegdheden om in te grijpen, bijvoorbeeld door de gegevensverwerking voorlopig of definitief te verbieden, en de bevoegdheid om in rechte op te treden ⁽⁴⁾.
- (4) Het Hof van Justitie heeft er in het arrest-Schrems aan herinnerd dat de lidstaten en hun organen overeenkomstig artikel 25, lid 6, tweede alinea, van Richtlijn 95/46/EG de noodzakelijke maatregelen moeten nemen om zich naar de besluiten van de instellingen van de Unie te voegen, aangezien deze in beginsel worden geacht rechtmatig te zijn en derhalve rechtsgevolgen hebben totdat ze worden ingetrokken, nietig verklaard in een beroep tot nietigverklaring of ongeldig verklaard na een verzoek om een prejudiciële beslissing of een exceptie van onwettigheid.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Beschikking 2000/520/EG van de Commissie van 26 juli 2000 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de gepastheid van de bescherming geboden door de veiligheidsbeginselen voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de daarmee verband houdende vaakgestelde vragen, die door het ministerie van Handel zijn gepubliceerd (PB L 215 van 25.8.2000, blz. 7).

⁽⁴⁾ Arrest-Schrems, punten 40 e.v. en punten 101 tot en met 103.

- (5) Een adequaatheidsbesluit dat de Commissie overeenkomstig artikel 25, lid 6, van Richtlijn 95/46/EG vaststelt, is derhalve bindend voor alle organen van de lidstaten waaraan het is gericht, met inbegrip van hun onafhankelijke toezichthoudende autoriteiten, voor zover het tot gevolg heeft dat de doorgifte van persoonsgegevens vanuit de respectievelijke lidstaat naar het derde land waarop het besluit betrekking heeft, wordt toegestaan ⁽¹⁾. Daaruit volgt dat nationale toezichthoudende autoriteiten geen maatregelen kunnen vaststellen die in strijd zijn met een adequaatheidsbesluit van de Commissie, zoals handelingen waarbij dat besluit ongeldig wordt verklaard of waarmee wordt beoogd dwingend te bepalen dat het derde land waarop het besluit betrekking heeft, geen passend beschermingsniveau garandeert. Zoals wordt verduidelijkt in het arrest-Schrems staat dit niet in de weg dat een nationale toezichthoudende autoriteit overgaat tot het onderzoek van een verzoek van een persoon met betrekking tot het niveau van bescherming van zijn persoonsgegevens in een derde land dat het voorwerp uitmaakt van een adequaatheidsbesluit van de Commissie, en dat de autoriteit, indien deze de grieven gegrond acht, in rechte optreedt voor de nationale rechter, zodat die in geval van twijfels over de geldigheid van het besluit van de Commissie een verzoek om een prejudiciële beslissing kan indienen ten behoeve van het onderzoek van de geldigheid van het besluit ⁽²⁾.
- (6) Beschikkingen 2000/518/EG ⁽³⁾, 2002/2/EG ⁽⁴⁾, 2003/490/EG ⁽⁵⁾, 2003/821/EG ⁽⁶⁾, 2004/411/EG ⁽⁷⁾, 2008/393/EG ⁽⁸⁾, Besluiten 2010/146/EU ⁽⁹⁾, 2010/625/EU ⁽¹⁰⁾, 2011/61/EU ⁽¹¹⁾ en Uitvoeringsbesluiten 2012/484/EU ⁽¹²⁾ en 2013/65/EU ⁽¹³⁾ van de Commissie zijn adequaatheidsbesluiten en omvatten een beperking van de bevoegdheden van de nationale toezichthoudende autoriteiten die vergelijkbaar is met die van artikel 3, lid 1, eerste alinea, van Beschikking 2000/520/EG, dat door het Hof van Justitie ongeldig is verklaard.
- (7) In het licht van het arrest-Schrems en overeenkomstig artikel 266 van het Verdrag moeten de bepalingen van deze beschikkingen en besluiten waarbij de bevoegdheden van de nationale toezichthoudende autoriteiten worden beperkt, derhalve worden vervangen.
- (8) Het Hof heeft in het arrest-Schrems voorts verduidelijkt dat aangezien het door een derde land geboden beschermingsniveau aan ontwikkelingen onderhevig kan zijn, de Commissie na de vaststelling van een beschikking krachtens artikel 25, lid 6, van Richtlijn 95/46/EG periodiek na moet gaan of de constatering betreffende het door het derde land in kwestie geboden beschermingsniveau nog steeds in feite en in rechte gerechtvaardigd is ⁽¹⁴⁾. In het licht van de bevindingen in het arrest met betrekking tot de toegang tot persoonsgegevens door overheidsinstanties, moeten ook de regels en praktijken met betrekking tot deze toegang worden gecontroleerd.
- (9) De Commissie zal derhalve met betrekking tot de landen waarvoor zij een adequaatheidsbesluit heeft genomen, op permanente basis de ontwikkelingen bij wet en in de praktijk die de werking van deze besluiten zouden kunnen beïnvloeden, monitoren, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens.
- (10) Om de doeltreffende monitoring van de werking van de momenteel van kracht zijnde adequaatheidsbesluiten te faciliteren, moeten de lidstaten de Commissie op de hoogte houden van de relevante maatregelen die de nationale toezichthoudende autoriteiten nemen.

⁽¹⁾ Arrest-Schrems, punten 51, 52 en 62.

⁽²⁾ Arrest-Schrems, punten 52, 62 en 65.

⁽³⁾ Beschikking 2000/518/EG van de Commissie van 26 juli 2000 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de passende bescherming van persoonsgegevens in Zwitserland (PB L 215 van 25.8.2000, blz. 1).

⁽⁴⁾ Beschikking 2002/2/EG van de Commissie van 20 december 2001 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, betreffende de gepastheid van de bescherming van persoonsgegevens geboden door de Canadese Personal Information Protection and Electronic Documents Act (PB L 2 van 4.1.2002, blz. 13).

⁽⁵⁾ Beschikking 2003/490/EG van de Commissie van 30 juni 2003 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, betreffende de passende bescherming van persoonsgegevens in Argentinië (PB L 168 van 5.7.2003, blz. 19).

⁽⁶⁾ Beschikking 2003/821/EG van de Commissie van 21 november 2003 over de passende bescherming van persoonsgegevens op Guernsey (PB L 308 van 25.11.2003, blz. 27).

⁽⁷⁾ Beschikking 2004/411/EG van de Commissie van 28 april 2004 over de passende bescherming van persoonsgegevens op het eiland Man (PB L 151 van 30.4.2004, blz. 48).

⁽⁸⁾ Beschikking 2008/393/EG van de Commissie van 8 mei 2008 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, over de passende bescherming van persoonsgegevens op Jersey (PB L 138 van 28.5.2008, blz. 21).

⁽⁹⁾ Besluit 2010/146/EU van de Commissie van 5 maart 2010 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, over de gepastheid van de door de Faeröerse wet betreffende de verwerking van persoonsgegevens geboden bescherming (PB L 58 van 9.3.2010, blz. 17).

⁽¹⁰⁾ Besluit 2010/625/EU van de Commissie van 19 oktober 2010 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, over de passende bescherming van persoonsgegevens in Andorra (PB L 277 van 21.10.2010, blz. 27).

⁽¹¹⁾ Besluit 2011/61/EU van de Commissie van 31 januari 2011 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, over de passende bescherming van persoonsgegevens door de staat Israël wat de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens betreft (PB L 27 van 1.2.2011, blz. 39).

⁽¹²⁾ Uitvoeringsbesluit 2012/484/EU van de Commissie van 21 augustus 2012 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, over de passende bescherming van persoonsgegevens door de Republiek ten oosten van de Uruguay wat de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens betreft (PB L 227 van 23.8.2012, blz. 11).

⁽¹³⁾ Uitvoeringsbesluit 2013/65/EU van de Commissie van 19 december 2012 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, over de passende bescherming van persoonsgegevens in Nieuw-Zeeland (PB L 28 van 30.1.2013, blz. 12).

⁽¹⁴⁾ Arrest-Schrems, punt 76. Een dergelijke controle is in elk geval vereist wanneer de Commissie informatie ontvangt die aanleiding geeft tot gerechtvaardigde twijfel dienaangaande.

- (11) De bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG opgerichte Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens heeft een advies uitgebracht waarmee bij de voorbereiding van dit besluit rekening is gehouden.
- (12) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 31, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG ingestelde comité.
- (13) Beschikking 2000/518/EG, Beschikking 2002/2/EG, Beschikking 2003/490/EG, Beschikking 2003/821/EG, Beschikking 2004/411/EG, Beschikking 2008/393/EG, Besluit 2010/146/EU, Besluit 2010/625/EU, Besluit 2011/61/EU, Besluit 2012/484/EU en Besluit 2013/65/EU van de Commissie moeten derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Beschikking 2000/518/EG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar Zwitserland, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.”.

- 2) Het volgende artikel 3 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 3 bis

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de Zwitserse rechtsorde die de werking van deze beschikking zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of Zwitserland nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.
2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die in Zwitserland verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.
3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de Zwitserse overheidsinstanties die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.
4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde Zwitserse autoriteit hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om deze beschikking in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 2

Beschikking 2002/2/EG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar een ontvanger in Canada van wie de activiteiten onder de Canadese Personal Information Protection and Electronic Documents Act vallen, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.”.

- 2) Het volgende artikel 3 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 3 bis

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de Canadese rechtsorde die de werking van deze beschikking zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of Canada nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.
2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die in Canada verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.
3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de Canadese overheidsinstanties die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.
4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde Canadese autoriteit hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om deze beschikking in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 3

Beschikking 2003/490/EG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar Argentinië, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.”.

- 2) Het volgende artikel 3 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 3 bis

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de Argentijnse rechtsorde die de werking van deze beschikking zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of Argentinië nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.
2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die in Argentinië verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.
3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de Argentijnse overheidsinstanties die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.
4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde Argentijnse autoriteit hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om deze beschikking in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 4

Artikelen 3 en 4 van Beschikking 2003/821/EG worden vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar het Bailiwick of Guernsey, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.

Artikel 4

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de rechtsorde van Guernsey die de werking van deze beschikking zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of Guernsey nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.
2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die op Guernsey verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.
3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de overheidsinstanties van Guernsey die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.
4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde autoriteit van Guernsey hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om deze beschikking in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”

Artikel 5

Artikelen 3 en 4 van Beschikking 2004/411/EG worden vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar Man, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.

Artikel 4

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de rechtsorde van Man die de werking van deze beschikking zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of Man nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.
2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die op Man verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.
3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de overheidsinstanties van Man die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.

4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde autoriteit van Man hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om deze beschikking in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 6

Artikelen 3 en 4 van Beschikking 2008/393/EG worden vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar Jersey, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.

Artikel 4

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de rechtsorde van Jersey die de werking van deze beschikking zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of Jersey nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.

2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die op Jersey verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.

3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de overheidsinstanties van Jersey die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.

4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde autoriteit van Jersey hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om deze beschikking in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 7

Artikelen 3 en 4 van Besluit 2010/146/EU worden vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar een ontvanger op de Faeröer wiens activiteiten onder de Faeröerse wet betreffende de verwerking van persoonsgegevens vallen, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.

Artikel 4

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de Faeröerse rechtsorde die de werking van dit besluit zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of de Faeröer nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgen.

2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die op de Faeröer verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.

3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de overheidsinstanties van de Faeröer die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.

4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde autoriteit van de Faeröer hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om dit besluit in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 8

Artikelen 3 en 4 van Besluit 2010/625/EU worden vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar Andorra, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.

Artikel 4

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de rechtsorde van Andorra die de werking van dit besluit zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of Andorra nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.

2. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die in Andorra verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.

3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de overheidsinstanties van Andorra die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.

4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde autoriteit van Andorra hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om dit besluit in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 9

Artikelen 3 en 4 van Besluit 2011/61/EU worden vervangen door:

„Artikel 3

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar de staat Israël, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.

Artikel 4

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de Israëlische rechtsorde die de werking van dit besluit zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of de staat Israël nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.

2. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die in de staat Israël verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.
3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de Israëlische overheidsinstanties die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.
4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de Israëlische bevoegde autoriteit hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om dit besluit in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 10

Artikelen 2 en 3 van Uitvoeringsbesluit 2012/484/EU worden vervangen door:

„Artikel 2

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar de Republiek ten oosten van de Uruguay, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.

Artikel 3

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de rechtsorde van de Republiek ten oosten van de Uruguay die de werking van dit besluit zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of de Republiek ten oosten van de Uruguay nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.
2. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van gevallen waarin de instanties die in de Republiek ten oosten van de Uruguay verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.
3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de overheidsinstanties van de Republiek ten oosten van de Uruguay die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.
4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde autoriteit van de Republiek ten oosten van de Uruguay hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om dit besluit in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 11

Artikelen 2 en 3 van Uitvoeringsbesluit 2013/65/EU worden vervangen door:

„Artikel 2

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar Nieuw-Zeeland, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.

Artikel 3

1. De Commissie monitort op permanente basis de ontwikkelingen in de rechtsorde van Nieuw-Zeeland die de werking van dit besluit zouden kunnen beïnvloeden, met inbegrip van ontwikkelingen met betrekking tot de toegang van overheidsinstanties tot persoonsgegevens, om na te gaan of Nieuw-Zeeland nog steeds een passend beschermingsniveau van persoonsgegevens waarborgt.
2. De lidstaten en de Commissie brengen elkaar op de hoogte van gevallen waarin de instanties die in Nieuw-Zeeland verantwoordelijk zijn voor de naleving van de beschermingsnorm, niet in staat zijn de naleving daarvan te garanderen.
3. De lidstaten en de Commissie stellen elkaar in kennis van eventuele aanwijzingen dat de ingrepen van de overheidsinstanties van Nieuw-Zeeland die verantwoordelijk zijn voor de nationale veiligheid, de rechtshandhaving en andere openbare belangen, in het recht van natuurlijke personen op de bescherming van hun persoonsgegevens, verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is, of dat er geen doeltreffende rechtsbescherming tegen dergelijke ingrepen is.
4. Wanneer blijkt dat er niet langer een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, ook in situaties als bedoeld in de leden 2 en 3, stelt de Commissie de bevoegde autoriteit van Nieuw-Zeeland hiervan in kennis en stelt zij zo nodig, overeenkomstig de in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG bedoelde procedure, ontwerpmaatregelen voor om dit besluit in te trekken of op te schorten dan wel de werkingssfeer ervan te beperken.”.

Artikel 12

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie
Věra JOUROVÁ
Lid van de Commissie

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2016/2296 VAN DE COMMISSIE**van 16 december 2016****tot oprichting van de onafhankelijke deskundigengroep die wordt aangewezen als prestatiebeoordelingsorgaan van het gemeenschappelijk Europees luchtruim**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 549/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2004 tot vaststelling van het kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijke Europese luchtruim (de kaderverordening) ⁽¹⁾, en met name artikel 11, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De werkzaamheden van het prestatiebeoordelingsorgaan van het gemeenschappelijk Europees luchtruim leveren een positieve bijdrage tot de verbetering van het Europees netwerk voor luchtverkeersbeheer, met name door onafhankelijke, wetenschappelijk onderbouwde aanbevelingen te doen aan de Commissie over de prestaties van luchtvaartnavigatiediensten op het niveau van de Unie en op lokaal niveau, en over de prestaties van netwerkfuncties. De steun van het prestatiebeoordelingsorgaan is onontbeerlijk voor de verdere voltooiing van het gemeenschappelijk Europees luchtruim, met als belangrijkste drijvende krachten de prestatieregeling, die is vastgesteld overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013 van de Commissie ⁽²⁾, met inbegrip van verdere ontwikkelingen die noodzakelijk zijn in het licht van de ervaringen die tot dusver zijn opgedaan met de toepassing ervan, en het nauw daarmee verband houdende heffingenstelsel, dat is vastgesteld overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) nr. 391/2013 van de Commissie ⁽³⁾, en voor de verwezenlijking van de algemene doelstellingen van de luchtvaartstrategie van de Commissie ⁽⁴⁾.
- (2) De aanwijzing van het prestatiebeoordelingsorgaan eindigt op 31 december 2016, overeenkomstig Uitvoeringsbesluit 2014/672/EU van de Commissie ⁽⁵⁾. De Commissie dient een nieuw prestatiebeoordelingsorgaan aan te wijzen om na die datum bijstand te blijven verlenen aan de Commissie en de nationale toezichthoudende autoriteiten. Om de continuïteit en stabiliteit te garanderen, moet die aanwijzing gelden voor een voldoende lange periode, van 1 januari 2017 tot 31 december 2024, en voor een vaste termijn die samenvalt met de referentieperiodes, zoals voorgeschreven bij artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) nr. 390/2013.
- (3) Overwegende dat deze periode een gedeelte van de tweede en de volledige derde referentieperiode omvat, moeten de vernieuwingen van het lidmaatschap van het prestatiebeoordelingsorgaan zodanig zijn dat een soepele overgang en continuïteit van de beschikbare kennis en ervaring gegarandeerd zijn.
- (4) Om de onafhankelijkheid van het prestatiebeoordelingsorgaan te versterken, moet een onafhankelijke deskundigengroep worden opgericht om bijstand te verlenen bij de tenuitvoerlegging van de prestatieregeling; die deskundigengroep moet worden aangewezen als het prestatiebeoordelingsorgaan.
- (5) In artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 549/2004 is in het algemeen vastgesteld welke rol het prestatiebeoordelingsorgaan moet spelen in het kader van de prestatieregeling. In artikel 3 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013 zijn de taken en activiteiten van het prestatiebeoordelingsorgaan op niet-uitputtende wijze gespecificeerd. Bij artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) nr. 598/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾ worden eveneens bepaalde taken toegewezen aan het prestatiebeoordelingsorgaan. Voor de duidelijkheid en volledigheid moeten alle taken van het prestatiebeoordelingsorgaan nu worden opgesomd, overeenkomstig die bepalingen. Het prestatiebeoordelingsorgaan moet de Commissie bijstaan door advies, deskundigheid en andere diensten te

⁽¹⁾ PB L 96 van 31.3.2004, blz. 1.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013 van de Commissie van 3 mei 2013 houdende vaststelling van een prestatieregeling voor luchtvaartnavigatiediensten en netwerkfuncties (PB L 128 van 9.5.2013, blz. 1).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 391/2013 van de Commissie van 3 mei 2013 houdende vaststelling van een gemeenschappelijk heffingenstelsel voor luchtvaartnavigatiediensten (PB L 128 van 9.5.2013, blz. 31).

⁽⁴⁾ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Een luchtvaartstrategie voor Europa, COM(2015) 598 final.

⁽⁵⁾ Uitvoeringsbesluit 2014/672/EU van de Commissie van 24 september 2014 betreffende de verlenging van de aanstelling van het prestatiebeoordelingsorgaan van het gemeenschappelijk Europees luchtruim (PB L 281 van 25.9.2014, blz. 5).

⁽⁶⁾ Verordening (EU) nr. 598/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de vaststelling van regels en procedures voor de invoering van geluidsgelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Unie binnen het kader van een evenwichtige aanpak, en tot intrekking van Richtlijn 2002/30/EG (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 65).

verstrekken. Daartoe moet het overleg plegen met de nationale toezichthoudende autoriteiten. Het moet de nationale toezichthoudende autoriteiten ook bijstand verlenen, op hun verzoek.

- (6) Om de efficiënte en effectieve werking van het prestatiebeoordelingsorgaan te garanderen, moet het worden ondersteund door een secretariaat, dat wordt verzorgd door de Commissie.
- (7) De leden van het prestatiebeoordelingsorgaan moeten hooggekwalificeerde specialisten zijn, met passende deskundigheid op de prestatiekerngebieden. Alle leden, behalve de voorzitter, moeten worden geselecteerd via een sollicitatieoproep en een selectieprocedure, waarbij de beginselen van objectiviteit, gelijke kansen en transparantie in acht worden genomen en wordt nagegaan of er sprake is van feitelijke of potentiële belangenconflicten, en zij moeten op persoonlijke titel worden benoemd. Gezien de specifieke taken en verantwoordelijkheden van de voorzitter wordt deze benoemd door de Commissie, overeenkomstig haar interne administratieve regelingen, waarbij de bovengenoemde beginselen in acht worden genomen en wordt nagegaan of er sprake is van een belangenconflict.
- (8) Gezien hun bekwaamheden en deskundigheid, de eisen op het gebied van onpartijdigheid en afwezigheid van belangenconflicten, het feit dat zij op persoonlijke titel worden benoemd en het belang van hun werkzaamheden, moeten alle leden, behalve de voorzitter, bovenop de vergoeding van hun uitgaven een bezoldiging ontvangen die in verhouding moet staan tot de hen toegewezen taken. De voorzitter moet worden vergoed overeenkomstig de interne administratieve regelingen van de Commissie.
- (9) Het is dan ook passend dat de activiteiten van het prestatiebeoordelingsorgaan en de kosten van de administratieve en technische ondersteuning van dit orgaan worden gefinancierd uit de begroting van de Unie.
- (10) Om zijn werkzaamheden te kunnen uitvoeren, moet het prestatiebeoordelingsorgaan toegang krijgen tot de in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013 genoemde prestatiegegevens waarover Eurocontrol beschikt. De Commissie moet passende regelingen treffen met Eurocontrol om de toegang te garanderen, met inbegrip van de verzameling, validering, voorafgaande analyse en verstrekking van deze gegevens. In deze regelingen moet de pan-Europese dimensie van prestatiebeoordelingen worden erkend, overeenkomstig Besluit (EU) 2015/2394 van de Raad ⁽¹⁾.
- (11) Om de goede werking van het prestatiebeoordelingsorgaan te garanderen, moeten passende regels worden vastgesteld betreffende het reglement van het prestatiebeoordelingsorgaan en de rapportering ervan aan de Commissie. Er dienen ook regels inzake de openbaarmaking van informatie te worden vastgesteld.
- (12) Persoonsgegevens moeten worden verwerkt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.
- (13) Dit besluit is niet meer van toepassing van zodra de termijn waarvoor het prestatiebeoordelingsorgaan wordt aangewezen, als bepaald in dit besluit, is verstreken.
- (14) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 549/2004 opgerichte Comité voor het gemeenschappelijke luchtruim,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Aanwijzing van het Prestatiebeoordelingsorgaan

1. De onafhankelijke deskundigengroep voor de beoordeling van de prestaties van luchtvaartnavigatiediensten en netwerkfuncties in het gemeenschappelijk Europees luchtruim wordt hierbij opgericht voor de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2024.

⁽¹⁾ Besluit (EU) 2015/2394 van de Raad van 8 december 2015 inzake het standpunt dat namens de Europese Unie door de lidstaten moet worden ingenomen ten aanzien van de door de Permanente Commissie van Eurocontrol vast te stellen besluiten inzake de rollen en taken van Eurocontrol en inzake gecentraliseerde diensten (PB L 332 van 18.12.2015, blz. 136).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

2. De in lid 1 bedoelde deskundigengroep wordt hierbij aangewezen als het prestatiebeoordelingsorgaan van het gemeenschappelijk Europees luchtruim, voor de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2024.

Artikel 2

Taken

Het prestatiebeoordelingsorgaan heeft de volgende taken:

- a) de Commissie bijstaan bij de tenuitvoerlegging van de prestatieregeling, met name wat betreft de in artikel 3, lid 3 en lid 6, onder a), van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013 bedoelde werkzaamheden;
- b) ad-hocinformatie of -rapporten verstrekken over prestatiegerelateerde kwesties op verzoek van de Commissie, in overeenstemming met artikel 3, lid 4, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013;
- c) de Commissie, op haar verzoek, bijstaan bij de vaststelling van de voorwaarden voor de toegang tot prestatiegerelateerde gegevens als bedoeld in de artikelen 21 en 22 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013;
- d) de nationale toezichthoudende autoriteiten, op hun verzoek, bijstaan bij de tenuitvoerlegging van de prestatieregeling door een onafhankelijke beoordeling van prestatieproblemen op te stellen en reeksen richtwaarden te definiëren voor het vaststellen van doelstellingen, overeenkomstig artikel 3, lid 6, onder b) en c), van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013;
- e) de bevoegde autoriteiten, op hun verzoek, ondersteunen bij de beoordeling van de geluidssituatie op luchthavens waarvoor zij verantwoordelijk zijn, overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) nr. 598/2014.

Artikel 3

Adviserende rol

1. De Commissie kan het prestatiebeoordelingsorgaan raadplegen over elk onderwerp dat verband houdt met de prestaties van luchtvaartnavigatiediensten en netwerkfuncties in het gemeenschappelijk Europees luchtruim.
2. Het prestatiebeoordelingsorgaan kan op eigen initiatief verslag uitbrengen en aanbevelingen doen aan de Commissie voor de verbetering van de prestatieregeling, overeenkomstig artikel 3, lid 5, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013.

Artikel 4

Samenstelling en benoeming van de leden en de voorzitter

1. Het prestatiebeoordelingsorgaan bestaat uit negen leden, met inbegrip van de voorzitter.
2. Alle leden, behalve de voorzitter, zijn individuen die op persoonlijke titel worden aangesteld nadat zij geselecteerd zijn via een sollicitatieoproep.
3. Alle leden, behalve de voorzitter, zijn specialisten die over passende deskundigheid beschikken en gereageerd hebben op de sollicitatieoproep; zij worden namens de Commissie aangesteld door de directeur-generaal van het directoraat-generaal Mobiliteit en vervoer van de Commissie, na raadpleging van de lidstaten. Zij worden onder meer geselecteerd op basis van de selectiecriteria en toelatingsvoorwaarden in de bijlage.

4. De directeur-generaal van het directoraat-generaal Mobiliteit en vervoer van de Commissie zal, namens de Commissie, in overeenstemming met haar administratieve regelingen en na raadpleging van de lidstaten, een specialist met passende bekwaamheid benoemen tot voorzitter van het prestatiebeoordelingsorgaan. De voorzitter vertegenwoordigt het prestatiebeoordelingsorgaan en zit de vergaderingen voor.
5. De ambtstermijn van de voorzitter en de andere leden bedraagt twee jaar en kan tweemaal worden verlengd. Hoogstens twee derde van de leden mag tegelijk worden vervangen.
6. Een lid dat niet langer in staat is een effectieve bijdrage te leveren aan de beraadslagingen van het prestatiebeoordelingsorgaan, dat ontslag neemt of niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 5 en 6, kan worden vervangen voor de resterende duur van de ambtstermijn van dat lid, overeenkomstig de leden 2, 3 en 4, naar gelang van het geval.
7. De directeur-generaal van het directoraat-generaal Mobiliteit en vervoer van de Commissie kan namens de Commissie een reservelijst met geschikte kandidaten opstellen die kan worden gebruikt om vervangers van alle leden behalve de voorzitter aan te stellen. De Commissie vraagt kandidaten om toestemming alvorens hun naam op de reservelijst te plaatsen.
8. De namen van de personen die zijn aangesteld als leden van het prestatiebeoordelingsorgaan wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
9. Persoonsgegevens worden verzameld, verwerkt en bekendgemaakt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 45/2001.

Artikel 5

Beginselen van het lidmaatschap

1. Bij het vervullen van de taken overeenkomstig dit besluit, zijn het prestatiebeoordelingsorgaan en zijn leden onpartijdig en onafhankelijk van elke invloed van buitenaf en handelen zij in het openbaar belang. De leden tekenen een verklaring in die zin, waarbij zij zich ertoe verbinden hun functies binnen het prestatiebeoordelingsorgaan aldus te vervullen.
2. Zij mogen hun verantwoordelijkheden aan niemand anders delegeren.
3. Personen die een aanvraag indienen om als lid te worden aangesteld, melden alle omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een belangenconflict door een belangenverklaring in te dienen, zoals uiteengezet in de in artikel 4, lid 2, vermelde sollicitatieoproep. Het individu dat tot voorzitter wordt benoemd, moet dergelijke omstandigheden tijdig vóór zijn of haar benoeming bekendmaken. In die verklaring vermelden al die individuen ten minste alle relevante professionele en financiële belangen en elke situatie die hun belangen kan compromitteren of redelijkerwijze kan worden geacht afbreuk doen aan hun capaciteit om onafhankelijk en in het openbaar belang te handelen als lid van het prestatiebeoordelingsorgaan.
4. Met het oog op de beoordeling of er sprake zou kunnen zijn van een belangenconflict, wordt rekening gehouden met een aantal factoren, waaronder de aard, het type en de omvang van het belang van de persoon, alsook de mate waarin redelijkerwijs kan worden verwacht dat het belang invloed zal uitoefenen op het advies van de persoon en het algemene besluitvormingsproces van het prestatiebeoordelingsorgaan. Wanneer het onwaarschijnlijk wordt geacht dat de capaciteit van de persoon om onafhankelijk en in het openbaar belang te handelen wanneer hij advies uitbrengt aan de Commissie, wordt gecompromitteerd door het belang, wordt dit belang als onbeduidend of minimaal beschouwd.
5. De Commissie maakt de belangenverklaringen van de aangestelde leden via een speciale website voor het publiek beschikbaar. Er worden technische maatregelen getroffen om de belangenverklaringen niet op te nemen in de resultaten van zoekmachines.
6. De leden zijn onderworpen aan het beroepsgeheim en aan de veiligheidsvoorschriften van de Commissie betreffende de bescherming van gerubriceerde EU-informatie, die zijn vastgesteld in Besluiten (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾ en (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾ van de Commissie.

⁽¹⁾ Besluit (EU, Euratom) 2015/443 van de Commissie van 13 maart 2015 betreffende veiligheid binnen de Commissie (PB L 72 van 17.3.2015, blz. 41).

⁽²⁾ Besluit (EU, Euratom) 2015/444 van de Commissie van 13 maart 2015 betreffende de veiligheidsvoorschriften voor de bescherming van gerubriceerde EU-informatie (PB L 72 van 17.3.2015, blz. 53).

7. De leden moeten een schriftelijke vertrouwelijkheidsverklaring ondertekenen aan het begin van elke ambtstermijn.

Artikel 6

Werkmethode

1. Onder voorbehoud van voorafgaande goedkeuring door de directeur-generaal van het directoraat-generaal Mobiliteit en vervoer van de Commissie, met name met betrekking tot de financiering van het prestatiebeoordelingsorgaan, namens de Commissie, stelt het prestatiebeoordelingsorgaan de volgende documenten op:
 - a) zijn jaarlijks werkprogramma en jaarverslag;
 - b) zijn reglement van orde;
 - c) de regels voor samenwerking met de nationale toezichhoudende autoriteiten;
 - d) de werkregelingen met de verleners van luchtvaartnavigatiediensten, luchthavenexploitanten, luchthavencoördinatoren en luchtvaartmaatschappijen, als bedoeld in artikel 3, lid 8, van Verordening (EU) nr. 390/2013;
 - e) een gegevensbeheersplan.
2. Het prestatiebeoordelingsorgaan stelt zijn rapporten en aanbevelingen en de in lid 1 bedoelde documenten vast bij stemming met eenvoudige meerderheid.
3. Met het oog op de behandeling van specifieke kwesties die relevant zijn voor zijn werkzaamheden kan het prestatiebeoordelingsorgaan subgroepen oprichten onder zijn leden, op basis van een taakomschrijving die door het prestatiebeoordelingsorgaan, met instemming van de directeur-generaal van het directoraat-generaal voor Mobiliteit en vervoer namens de Commissie, is opgesteld. Deze subgroepen worden ontbonden zodra hun mandaat is vervuld.
4. Het prestatiebeoordelingsorgaan en de subgroepen komen bijeen in de gebouwen van de Commissie. In uitzonderlijke gevallen kunnen echter elders vergaderingen worden gehouden.
5. De deelname van de leden van het prestatiebeoordelingsorgaan aan vergaderingen van het prestatiebeoordelingsorgaan en zijn subgroepen, is verplicht. In geval van afwezigheid wordt een motivering gericht aan de voorzitter en het secretariaat.
6. Het prestatiebeoordelingsorgaan ziet er met de steun van het secretariaat op toe dat zijn methodologie in overeenstemming is met de recentste wetenschappelijke normen.

Artikel 7

Administratieve en technische bijstand

1. De Commissie verstrekt de nodige administratieve en technische bijstand voor de werking van het prestatiebeoordelingsorgaan, met inbegrip van het secretariaat van het prestatiebeoordelingsorgaan en zijn subgroepen, om te ervoor te zorgen dat het prestatiebeoordelingsorgaan efficiënt en doeltreffend functioneert. Het secretariaat belegt en ondersteunt de plenaire vergaderingen van het prestatiebeoordelingsorgaan en belegt de vergaderingen van de subgroepen.

De administratieve en technische bijstand wordt op kostenefficiënte wijze verstrekt teneinde te garanderen dat het prestatiebeoordelingsorgaan functioneel en technisch onafhankelijk is bij de vervulling van zijn taken.

2. Indien Eurocontrol wordt aangewezen als de geschikte gegevensverstrekker treft de Commissie passende regelingen met Eurocontrol voor de verzameling, validering, voorafgaande analyse en verstrekking van deze gegevens en om te garanderen dat het prestatiebeoordelingsorgaan permanent toegang heeft tot de in artikel 21 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013 bedoelde prestatiegerelateerde gegevens waarover Eurocontrol beschikt.

*Artikel 8***Rapportering en transparantie**

1. In het kader van de uitvoering van de taken die krachtens artikel 2 aan het prestatiebeoordelingsorgaan zijn toegewezen, stuur het prestatiebeoordelingsorgaan verslagen en aanbevelingen naar de Commissie.
2. Alvorens die verslagen te versturen, biedt het prestatiebeoordelingsorgaan de nationale toezichthoudende autoriteiten de mogelijkheid om feitelijke gegevens met betrekking tot de beoordeling en monitoring van de prestatieplannen te controleren.
3. De Commissie publiceert alle verslagen en aanbevelingen van het prestatiebeoordelingsorgaan via een speciale website.
4. Deze publicatie vindt niet plaats als de openbaarmaking van het verslag of de aanbeveling, of een deel ervan, een openbaar of particulier belang, zoals gedefinieerd in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, zou ondermijnen.
5. Het prestatiebeoordelingsorgaan stelt een jaarverslag over zijn werkzaamheden op, dat ook betrekking heeft op de samenwerking met het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart en de werkregelingen met de verleners van luchtvaartnavigatiediensten, luchthavenexploitanten, luchthavencoördinatoren en luchtvaartmaatschappijen, zoals bedoeld in artikel 3, leden 7 en 8, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 390/2013, en op de regeling met Eurocontrol voor de toegang tot de in artikel 7, lid 2, bedoelde prestatiegerelateerde gegevens.
6. De Commissie houdt toezicht op de werking van het prestatiebeoordelingsorgaan en verstrekt de lidstaten geregeld informatie over de voortgang van de werkzaamheden van het prestatiebeoordelingsorgaan.

*Artikel 9***Vergoedingen, uitgaven en bezoldiging**

1. Alle leden van het prestatiebeoordelingsorgaan, behalve de voorzitter, hebben recht op een speciale vergoeding van 600 euro in de vorm van een dagvergoeding voor iedere volledige werkdag. De totale vergoeding wordt naar boven afgerond op het bedrag dat overeenstemt met de eerstvolgende halve werkdag. De betaling geschiedt in euro.
2. De reis- en verblijfskosten van de leden, behalve de voorzitter, worden door de Commissie vergoed in overeenstemming met Besluit C(2007)5858 van de Commissie ⁽²⁾. Deze kosten worden vergoed binnen de grenzen van de beschikbare kredieten die volgens de jaarlijkse procedure voor de toewijzing van middelen worden toegekend.
3. De voorzitter van het prestatiebeoordelingsorgaan ontvangt een bezoldiging en zijn of haar reis- en verblijfskosten worden door de Commissie vergoed overeenkomstig haar administratieve regelingen.

*Artikel 10***Financiering**

De kosten van de activiteiten om de in artikel 2 bedoelde taken uit te voeren, met inbegrip van de kosten van de vergoedingen van de leden van het prestatiebeoordelingsorgaan als bedoeld in artikel 9, alsmede de kosten van de administratieve en technische ondersteuning als bedoeld in artikel 7, worden gefinancierd uit de begroting van de Unie. De

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43).

⁽²⁾ Besluit C(2007) 5858 van de Commissie van 5 december 2007 — Rules on the reimbursement of expenses incurred by people from outside the Commission invited to attend meetings in an expert capacity.

kosten van de in artikel 9, leden 1 en 2, bedoelde vergoedingen en bezoldigingen worden gefinancierd overeenkomstig artikel 204 van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en artikel 287 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie ⁽²⁾.

Artikel 11

Intrekking

Uitvoeringsbesluit 2014/672/EU wordt ingetrokken.

Artikel 12

Inwerkingtreding en toepassing

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Het is van toepassing van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2024.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1).

⁽²⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie van 29 oktober 2012 houdende uitvoeringsvoorschriften voor Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB L 362 van 31.12.2012, blz. 1).

BIJLAGE

Selectiecriteria en toelatingsvoorwaarden voor de leden van het prestatiebeoordelingsorgaan

De selectiecriteria en toelatingsvoorwaarden voor de leden van het prestatiebeoordelingsorgaan zijn onder meer:

- a) aantoonbare en relevante kennis, deskundigheid en beroepservaring op hoog niveau, op gebieden die relevant zijn voor de prestatiekerngebieden;
 - b) evenwichtige verdeling van de deskundigheid en kennis voor alle prestatiekerngebieden, en van geslacht en geografische herkomst;
 - c) evenwichtig verdeelde kennis op gebieden die verband houden met, maar niet beperkt zijn tot:
 - het EU-luchtvaartbeleid en de toepasselijke wetgeving;
 - beheer van luchtvaartmaatschappijen en/of luchthavens;
 - eisen voor militaire missies en beheer van militaire operaties;
 - economische aspecten van luchtvaart, beheer van de uitrol van SESAR en financieringsmechanismen van de Unie;
 - benchmarking, technieken voor kostenbatenanalyse, en financiële planning;
 - de wisselwerking tussen kosten en de andere prestatiegebieden, en tussen civiele en militaire eisen;
 - het identificeren van veiligheidsrisico's en het meten van veiligheidsprestaties;
 - de emissiehandelsregeling en het meten van milieuprestaties (o.a. met betrekking tot het milieueffect van de luchtvaart, brandstofefficiëntie, CO₂ en geluidsemisies);
 - het effect van interactie met aangrenzend luchtruim op het gemeenschappelijk Europees luchtruim, met inbegrip van hotspots en flow management;
 - d) de bekwaamheid om wisselwerkingen en interacties tussen de prestatiegebieden te analyseren en te beoordelen en om toekomstige prestatiedoelstellingen vast te stellen op basis van de geplande operationele en technologische verbeteringen;
 - e) passende talenkennis, zodat de kandidaat volledig en effectief kan deelnemen aan de werkzaamheden van het prestatiebeoordelingsorgaan;
 - f) onafhankelijkheid en afwezigheid van belangenconflicten.
-

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2016/2297 VAN DE COMMISSIE

van 16 december 2016

tot wijziging van Beschikking 2001/497/EG en Besluit 2010/87/EU betreffende modelcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen en aan in derde landen gevestigde verwerkers, krachtens Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad

*(Kennisgeving geschied onder nummer C(2016) 8471)***(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽¹⁾, en met name artikel 26, lid 4,

Na raadpleging van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In zijn arrest van 6 oktober 2015 in zaak C-362/14, Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner ⁽²⁾, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat de Commissie, door artikel 3 van Beschikking 2000/520/EG ⁽³⁾ vast te stellen, de bevoegdheid die haar bij artikel 25, lid 6, van Richtlijn 95/46/EG, gelezen in samenhang met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, is toegekend, heeft overschreden, en heeft het Hof artikel 3 van de beschikking ongeldig verklaard.
- (2) In artikel 3, lid 1, eerste alinea, van Beschikking 2000/520/EG zijn beperkende voorwaarden vastgesteld waaronder nationale toezichthoudende autoriteiten kunnen besluiten om gegevensstromen naar Amerikaanse bedrijven met een zelfcertificering op te schorten, ongeacht het oordeel van de Commissie over de adequaatheid.
- (3) In het arrest-Schrems heeft het Hof van Justitie verduidelijkt dat de nationale toezichthoudende autoriteiten bevoegd blijven voor het toezicht op de doorgifte van persoonsgegevens naar een derde land waarvoor de Commissie een adequaatheidsbesluit heeft genomen, en dat de Commissie de bevoegdheden die de toezichthoudende autoriteiten krachtens artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG hebben, niet kan beperken. Overeenkomstig dit artikel beschikken deze autoriteiten met name over onderzoeksbevoegdheden, zoals de bevoegdheid om alle inlichtingen in te winnen die voor de uitoefening van haar toezichtstaak noodzakelijk zijn, effectieve bevoegdheden om in te grijpen, bijvoorbeeld door de gegevensverwerking voorlopig of definitief te verbieden, en de bevoegdheid om in rechte op te treden ⁽⁴⁾.
- (4) Het Hof van Justitie heeft in het arrest-Schrems voorts geoordeeld dat de lidstaten en hun organen overeenkomstig artikel 25, lid 6, tweede alinea, van Richtlijn 95/46/EG de noodzakelijke maatregelen moeten nemen om zich naar de besluiten van de instellingen van de Unie te voegen, aangezien deze in beginsel worden geacht rechtmatig te zijn en derhalve rechtsgevolgen hebben totdat ze worden ingetrokken, nietig verklaard in een beroep tot nietigverklaring of ongeldig verklaard na een verzoek om een prejudiciële beslissing of een exceptie van onwettigheid.
- (5) Mutatis mutandis is een besluit dat de Commissie overeenkomstig artikel 26, lid 4, van Richtlijn 95/46/EG vaststelt, bindend voor alle organen van de lidstaten waaraan het is gericht, met inbegrip van hun onafhankelijke toezichthoudende autoriteiten, voor zover het tot gevolg heeft dat wordt erkend dat de doorgifte op basis van in het besluit uiteengezette modelcontractbepalingen voldoende waarborgen biedt zoals vereist krachtens artikel 26, lid 2, van de richtlijn. Dit staat er niet aan in de weg dat een nationale toezichthoudende autoriteit haar bevoegdheden om toezicht te houden op gegevensstromen uitoefent, met inbegrip van haar bevoegdheid de doorgifte van persoonsgegevens op te schorten of te verbieden wanneer zij vaststelt dat de doorgifte een inbreuk vormt op het nationale of EU-recht inzake gegevensbescherming, bijvoorbeeld wanneer de gegevensimporteur de modelcontractbepalingen niet naleeft.

⁽¹⁾ PBL 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Beschikking 2000/520/EG van de Commissie van 26 juli 2000 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, betreffende de gepastheid van de bescherming geboden door de veiligheidsbeginselen voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de daarmee verband houdende vaakgestelde vragen, die door het ministerie van Handel van de Verenigde Staten zijn gepubliceerd (PBL 215 van 25.8.2000, blz. 7).

⁽⁴⁾ Arrest-Schrems, punten 40 e.v. en punten 101 tot en met 103.

- (6) Beschikking 2001/497/EG van de Commissie ⁽¹⁾ en Besluit 2010/87/EU van de Commissie ⁽²⁾ omvatten een beperking van de bevoegdheden van de nationale toezichthoudende autoriteiten die vergelijkbaar is met die van artikel 3, lid 1, eerste alinea, van Beschikking 2000/520/EG, dat door het Hof van Justitie ongeldig is verklaard.
- (7) In het licht van het arrest-Schrems en overeenkomstig artikel 266 van het Verdrag moeten de bepalingen van deze beschikking en dit besluit waarbij de bevoegdheden van de nationale toezichthoudende autoriteiten worden beperkt, derhalve worden vervangen.
- (8) Om de doeltreffende monitoring van de werking van de momenteel van kracht zijnde beschikkingen en besluiten inzake modelcontractbepalingen te faciliteren, moeten de lidstaten de Commissie op de hoogte houden van de relevante maatregelen die de nationale toezichthoudende autoriteiten nemen.
- (9) De bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG opgerichte Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens heeft een advies uitgebracht waarmee bij de voorbereiding van dit besluit rekening is gehouden.
- (10) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 31, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG ingestelde comité.
- (11) Beschikking 2001/497/EG en Besluit 2010/87/EU moeten daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 4 van Beschikking 2001/497/EG wordt vervangen door:

„Artikel 4

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar derde landen, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.”.

Artikel 2

Artikel 4 van Besluit 2010/87/EU wordt vervangen door:

„Artikel 4

Wanneer de bevoegde autoriteiten in een lidstaat hun bevoegdheden uit hoofde van artikel 28, lid 3, van Richtlijn 95/46/EG uitoefenen en dit leidt tot de opschorting van of een definitief verbod op gegevensstromen naar derde landen, teneinde natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens te beschermen, stelt de betrokken lidstaat de Commissie hiervan onverwijld in kennis, waarna de Commissie de andere lidstaten op de hoogte brengt.”.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 december 2016.

Voor de Commissie

Věra JOUROVÁ

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ Beschikking 2001/497/EG van de Commissie van 15 juni 2001 betreffende modelcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen krachtens Richtlijn 95/46/EG (PB L 181 van 4.7.2001, blz. 19).

⁽²⁾ Besluit 2010/87/EU van de Commissie van 5 februari 2010 betreffende modelcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens aan in derde landen gevestigde verwerkers krachtens Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 39 van 12.2.2010, blz. 5).

RICHTSNOEREN

RICHTSNOER (EU) 2016/2298 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK

van 2 november 2016

houdende wijziging van Richtsnoer (EU) 2015/510 betreffende de tenuitvoerlegging van het monetairbeleidskader van het Eurosysteem (ECB/2016/31)

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 127, lid 2, eerste streepje,

Gezien de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, met name artikel 3.1, eerste streepje, artikel 9.2, artikel 12.1, artikel 14.3, artikel 18.2, en artikel 20, eerste alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De verwezenlijking van een gemeenschappelijk monetair beleid vergt de vaststelling van instrumenten en procedures voor gebruik door het Eurosysteem dat bestaat uit de Europese Centrale Bank (ECB) en de nationale centrale banken van de eurogebiedlidstaten (hierna „NCB's” genoemd), teneinde dat beleid in de eurogebiedlidstaten uniform toe te passen.
- (2) Binnen het kader van monetairbeleidstransacties kan het Eurosysteem ofwel vaste rentetenders ofwel variabele rentetenders uitvoeren. Richtsnoer (EU) 2015/510 van de Europese Centrale Bank (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ moet gewijzigd worden vanwege een aantal noodzakelijke technische en redactionele verbeteringen die verband houden met de operationele stappen van de tenderprocedures.
- (3) Gezien de implementatie van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ in lidstaten, acht het Eurosysteem het noodzakelijk de beleenbaarheidscriteria te wijzigen en de risicobeheersingsmaatregelen aan te passen die van toepassing zijn op ongedekte voorkeurschuldbewijzen die zijn uitgegeven door kredietinstellingen of beleggingsondernemingen of door binnen hun onderpandkader nauw met hen verbonden entiteiten.
- (4) Het Eurosysteem heeft een gemeenschappelijk kader ontwikkeld voor als onderpand beleenbare activa, zodat alle Eurosysteemkrediettransacties geharmoniseerd uitgevoerd worden door de toepassing van Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) in alle eurogebiedlidstaten. De Raad van bestuur acht het noodzakelijk het onderpandkader van het Eurosysteem op een aantal punten te wijzigen om couponstructuren daarin op te kunnen nemen met een eventueel negatieve kasstroom voor verhandelbare activa.
- (5) Het Eurosysteem vereist de verstrekking van alomvattende en gestandaardiseerde leningsgewijze gegevens inzake onderpanddepot van kasstroomgenererende activa die onderpand vormen voor effecten op onderpand van activa. Leningsgewijze gegevens moeten de betrokken partijen bij een door het Eurosysteem aangewezen databank voor leningsgewijze gegevens indienen. Transparantie verlangt nadere verduidelijking van Eurosysteemvereisten voor de aanwijzing van databanken voor leningsgewijze gegevens en het eigenlijke aanwijzingsproces.
- (6) Om de toereikendheid van het Eurosysteemonderpand te waarborgen, is wijziging noodzakelijk van de beleenbaarheidscriteria voor kredietvorderingen en, met name, het criterium ter beperking van uitwinning. NCB's moeten specifieke maatregelen nemen om het salderingsrisico uit te sluiten, of aanzienlijk te matigen, wanneer zij kredietvorderingen als onderpand aanvaarden. Voor 1 januari 2018 uitgegeven kredietvorderingen waarop die maatregelen niet van toepassing waren, kunnen tot 31 december 2019 als onderpand gemobiliseerd worden, mits zij voldoen aan alle overige beleenbaarheidscriteria.

⁽¹⁾ Richtsnoer (EU) 2015/510 van de Europese Centrale Bank van 19 december 2014 betreffende de tenuitvoerlegging van het monetairbeleidskader van het Eurosysteem (ECB/2014/60) (algemene documentatie richtsnoer) (PB L 91 van 2.4.2015, blz. 3).

⁽²⁾ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

- (7) Om het Eurosysteem te beschermen tegen het risico van financieel verlies bij wanbetaling van een wederpartij, moeten op als onderpand voor Eurosysteemkrediettransacties gemobiliseerde beleenbare activa de risicobeheersingsmaatregelen van toepassing zijn die zijn vastgelegd in titel VI van deel vier van Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60). Ten gevolge van de regelmatige herziening van het risicobeheersingskader van het Eurosysteem is de Raad van bestuur van mening dat meerdere wijzigingen uitgevoerd moeten worden.
- (8) Beleenbare activa moeten voldoen aan de kwaliteitsvereisten van het Eurosysteem die zijn vastgelegd in het Eurosysteemkredietbeoordelingskader (ECAF) dat de procedures, regels en technieken vastlegt om te waarborgen dat het Eurosysteemvereiste van hoge kredietstandaarden voor beleenbare activa wordt aangehouden. Na herziening van de ECAF-regels zijn specifieke wijzigingen noodzakelijk met name met betrekking tot de algemene aanvaardingscriteria van externe kredietbeoordelingsinstellingen (EKBI's) en aanvullende operationele vereisten voor EKBI's ten aanzien van gedekte obligaties.
- (9) Duidelijkheidshalve is een aantal kleine wijzigingen noodzakelijk, bijvoorbeeld met betrekking tot de terminologie van gedekte obligaties.
- (10) Derhalve moet Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) dienovereenkomstig gewijzigd worden,

HEEFT HET VOLGENDE RICHTSNOER VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen

Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) wordt als volgt gewijzigd,

1) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 12 wordt als volgt vervangen:

„12. „gedekte obligatie”: schuldbewijs dat een dubbele claim heeft: a) direct of indirect op een kredietinstelling, en b) op een dynamische cover pool van onderliggende activa, waarvoor geen onderverdeling van het risico bestaat;”;

b) het volgende punt 46 bis wordt ingevoegd:

„46 bis. „beleggingsonderneming”: een beleggingsonderneming als bedoeld in artikel 4, lid 1, punt 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013;”;

c) punt 48 wordt als volgt vervangen:

„48. „gedekte obligaties van het „Jumbo”-type”: gedekte obligaties met een geëmitteerde som van ten minste 1 miljard EUR, waarvoor door ten minste drie grote marktpartijen regelmatig bied- en laatkoersen worden genoteerd;”;

d) punt 71 wordt als volgt vervangen:

„71. „overige gedekte obligaties”: gestructureerde gedekte obligaties of multi cédulas;”;

e) punt 74 wordt als volgt vervangen:

„74. „openbare kredietbeoordeling”: kredietbeoordeling die: a) is uitgegeven of goedgekeurd door in de Unie ge-registreerde ratingbureaus en die het Eurosysteem heeft aanvaard als een externe kredietbeoordelingsinstelling, en b) openbaar is gemaakt of op inschrijving worden verspreid;”;

f) punt 88 wordt als volgt vervangen:

„88. „gestructureerde gedekte obligaties”: gedekte obligaties, met uitzondering van multi cédulas, die niet worden uitgegeven in overeenstemming met de vereisten van artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad (*);

(*) Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32).”;

g) punt 94 wordt als volgt vervangen:

„94. „Icbe's-conforme gedekte obligaties”: gedekte obligaties, die worden uitgegeven in overeenstemming met de vereisten van artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG;”.

2) Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt tabel 4 als volgt vervangen:

„Tabel 4

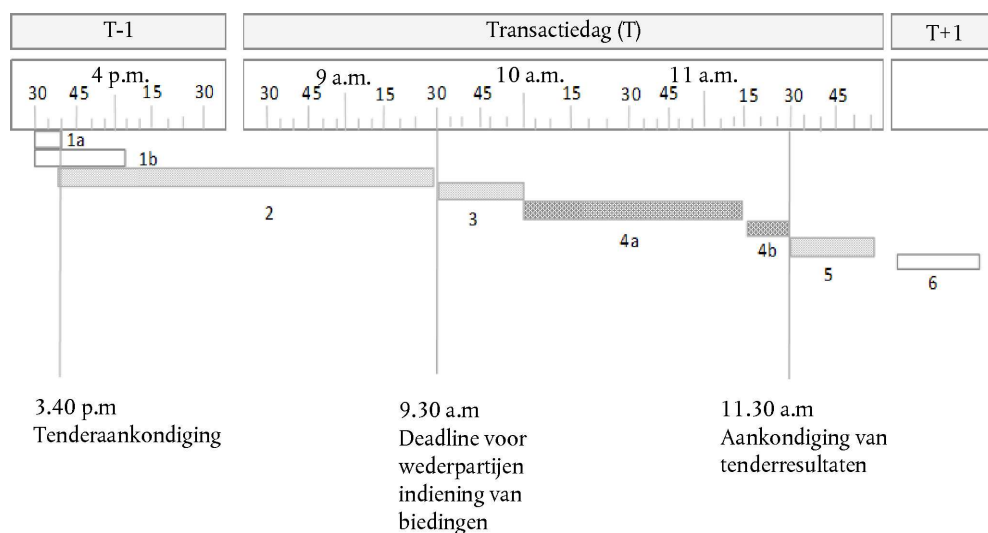
De operationele stappen bij een tenderprocedure

Stap 1	Tenderaankondiging
	a) Openbare bekendmaking door de ECB
	b) Openbare bekendmaking door de NCB's en rechtstreeks aan afzonderlijke wederpartijen (indien noodzakelijk geacht)
Stap 2	Inschrijving en de voorbereiding daarop door wederpartijen
Stap 3	Beoordeling van de inschrijvingen door het Eurosysteem
Stap 4	Toewijzing en bekendmaking van tenderresultaten
	a) Besluit omtrent tendertoewijzing door de ECB
	b) Openbare bekendmaking toewijzingsresultaten door de ECB
Stap 5	Certificering van de afzonderlijke toewijzingsresultaten
Stap 6	Afrekening van de transactie”;

b) in lid 2 worden tabellen 5 en 6 als volgt vervangen:

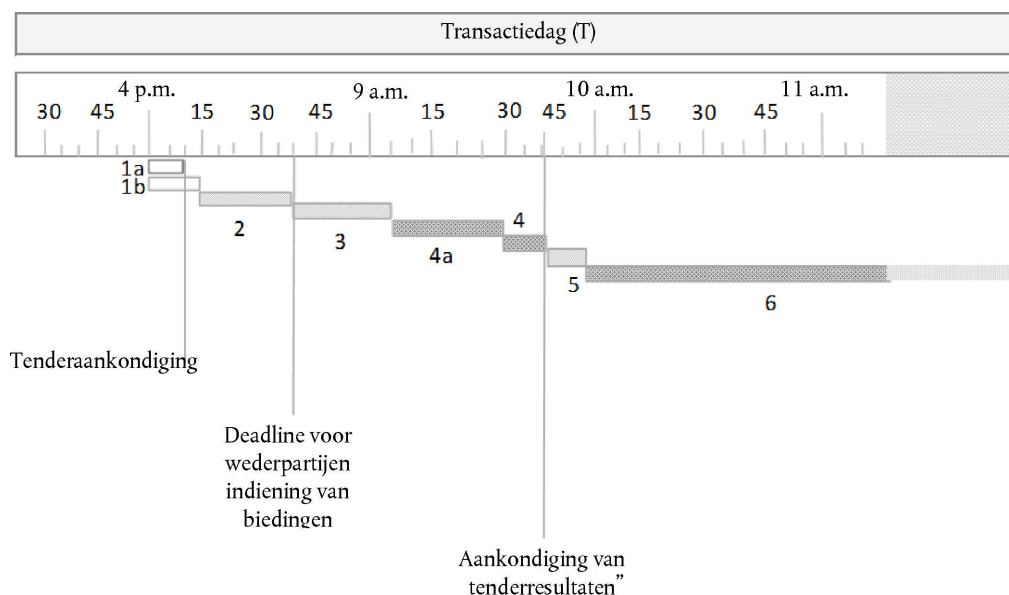
„Tabel 5

Indicatief tijdschema voor de operationele stappen bij een standaardtenderprocedure (tijden zijn uitgedrukt in Midden-Europese tijd) ⁽¹⁾



⁽¹⁾ Midden-Europese Tijd (CET) houdt rekening met de Midden-Europese zomertijd.

Tabel 6

Indicatief tijdschema voor de operationele stappen bij snelle tenders (tijden zijn uitgedrukt in CET)

3) In artikel 30 worden leden 1 en 2 als volgt vervangen:

„1. De ECB maakt standaardtenders vooraf publiekelijk bekend. Daarnaast kunnen de NCB's standaardtenders publiekelijk aankondigen en rechtstreeks aan wederpartijen, indien noodzakelijk geacht.

2. De ECB kan snelle tenders vooraf publiekelijk bekendmaken. Bij een snelle tender die vooraf publiekelijk wordt aangekondigd, kan de NCB de gekozen wederpartijen rechtstreeks benaderen, indien dit noodzakelijk wordt geacht. Bij een snelle tender die niet vooraf publiekelijk wordt aangekondigd, worden de gekozen wederpartijen rechtstreeks door de NCB's benaderd.”.

4) Artikel 43, lid 1, wordt als volgt vervangen:

„1. De ECB kondigt haar toewijzingsbesluit omtrent de tenderresultaten publiekelijk aan. Daarnaast kunnen de NCB's het toewijzingsbesluit van de ECB publiekelijk aankondigen en rechtstreeks aan wederpartijen indien zij dit noodzakelijk achten.”.

5) Artikel 55 bis, lid 3, wordt als volgt vervangen:

„3. Ten aanzien van bijkantoren houdt de uit hoofde van lid 1 gerapporteerde informatie verband met de instelling waartoe het bijkantoor behoort.”.

6) Artikel 61, lid 1, wordt als volgt vervangen:

„1. De ECB publiceert een bijgewerkte lijst van beleenbare verhandelbare activa op haar website, in overeenstemming met de op haar website aangegeven methoden, en actualiseert deze lijst iedere dag waarop Target2 operationeel is. Op de lijst van beleenbare verhandelbare activa opgenomen verhandelbare activa worden beleenbaar bij bekendmaking van de lijst. Bij wijze van uitzondering op deze regel kan het Eurosysteem beleenbaarheid toekennen vanaf de emissiedatum in het specifieke geval van kortlopende schuldbewijzen met verevening op dezelfde dag. De overeenkomstig artikel 87, lid 3, beoordeelde activa worden niet opgenomen op deze lijst van beleenbare verhandelbare activa.”.

7) Artikel 63, lid 1, wordt als volgt vervangen:

„1. Teneinde beleenbaar te zijn, moeten schuldbewijzen tot de finale aflossing een van de volgende couponstructuren hebben:

a) vastrentende coupons, nulcoupons en getrapte coupons (multi-step coupons) met een vooraf vastgesteld couponverloop en vooraf vastgestelde couponwaarden, of

b) variabele coupons met de volgende structuur: couponrente = (referentierente * l) ± x, met $f \leq \text{couponrente} \leq c$, waarbij:

i) de referentierente is slechts een van de volgende op een bepaald moment:

- een eurogeldmarktrente (e.g. Euribor, Libor) of dergelijke indices;
- een vaste rente bij een looptijdswap (constant maturity swap rate) (bv. CMS, EISDA, EUSA);
- het rendement van één overheidsobligatie uit het eurogebied, of een index van meerdere overheidsobligaties uit het eurogebied, met een looptijd van één jaar of minder;
- een inflatie-index van het eurogebied;

ii) f (bodem), c (plafond), l (hefboomfactor/afbouw hefboomfactor) en x (marge) zijn, indien van toepassing, cijfers die hetzij bij de uitgifte vastgesteld, hetzij vastgelegd zijn en in de loop van de tijd slechts kunnen veranderen volgens een vooraf bij uitgifte vastgelegd verloop waarbij l groter is dan 0 gedurende de gehele looptijd van het activum. Voor variabele coupons met inflatie-index als referentierente, is l gelijk aan één.”.

8) Het volgende artikel 77 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 77 bis

Investeringsbeperkingen ten aanzien van effecten op onderpand van activa

Investerings van geld dat een tegoed is van de bankrekening van de emittent, of van enige intermediaire SPV's bankrekening krachtens de transactiedocumentatie, bestaan noch geheel, noch gedeeltelijk, daadwerkelijk noch potentieel, uit tranches van andere effecten op onderpand van activa, credit-linked notes, swaps of derivaten, synthetische effecten of soortgelijke vorderingen.”.

9) Artikel 73, lid 7, wordt geschrapt.

10) Artikel 78, lid 1, wordt als volgt vervangen:

„1. Alomvattende en gestandaardiseerde leningsgewijze gegevens inzake het depot van kasstroomgenererende activa die dienen als onderpand voor effecten op onderpand van activa, worden beschikbaar gesteld in overeenstemming met de in bijlage VIII weergegeven procedures, waaronder de informatie aangaande de vereiste scores inzake gegevenskwaliteit en de vereisten voor de aanwijzing door het Eurosysteem van databanken voor leningsgewijze gegevens. Bij de beleenbaarheidsbeoordeling houdt het Eurosysteem rekening met a) niet-ingediende gegevens, en b) hoe vaak in specifieke velden de leningsgewijze gegevens nietszeggend worden bevonden.”.

11) In deel vier, titel II, hoofdstuk 1, afdeling 2, wordt de volgende onderafdeling 4 ingevoegd:

„Onderafdeling 4

Specifieke beleenbaarheidscriteria voor bepaalde ongedekte schuldbewijzen

Artikel 81 bis

Beleenbaarheidscriteria voor bepaalde ongedekte schuldbewijzen

1. Om voor Eurosysteemkrediettransacties beleenbaar te zijn, moeten ongedekte door kredietinstellingen of beleggingsondernemingen, of door met hen nauw verbonden entiteiten zoals bedoeld in artikel 138, lid 2, uitgegeven schuldbewijzen, voldoen aan de algemene beleenbaarheidscriteria die verband houden met alle in afdeling 1 vastgelegde types verhandelbare activa, met uitzondering van het in artikel 64 vastgelegde vereiste voor zover op het ongedekte schuldbewijs wettelijke achterstelling van toepassing is.

2. Binnen het kader van deze onderafdeling betekent wettelijke achterstelling, gebaseerd op een op de emittent toepasselijk wettelijk kader, achterstelling van een ongedekt schuldbewijs waarop krachtens de voorwaarden van het schuldbewijs geen achterstelling van toepassing is, d.w.z. contractuele achterstelling.”.

12) Artikel 83, onder a), wordt als volgt vervangen:

- „a) Een EKBI-emissierating: deze rating verwijst naar een EKBI-kredietbeoordeling voor hetzij een emissie dan wel, bij gebreke aan een emissierating van dezelfde EKBI, de programma-/of emissiereeksen onder welke het activum wordt geëmitteerd. Een EKBI- beoordeling voor een programma-/of emissiereeks is slechts relevant indien deze geldt voor het betreffende specifieke activum en de EKBI expliciet en ondubbelzinnig bevindt dat het activum overeenkomt met de ISIN-code van het activum en er geen afwijkende emissierating van dezelfde EKBI bestaat. Voor EKBI-emissieratings maakt het Eurosysteem geen onderscheid op basis van de oorspronkelijke looptijd van het activum.”.

13) In artikel 104 wordt het volgende lid 3 bis ingevoegd:

„3 bis. Met ingang van 1 januari 2018 maken NCB's gebruik van een mechanisme om te waarborgen dat het salderingsrisico werd uitgesloten, of aanzienlijk werd gematigd, wanneer zij kredietvorderingen als onderpand aanvaarden die na die datum werden uitgegeven. Voor 1 januari 2018 uitgegeven kredietvorderingen, waarop dat mechanisme niet van toepassing was, kunnen tot en met 31 december 2019 als onderpand gemobiliseerd worden, mits zij voldoen aan alle overige beleenbaarheidscriteria.”.

14) Artikel 120 wordt als volgt gewijzigd:

a) leden 1 en 2 worden als volgt vervangen:

„1. In het ECAF-kader gelden voor EKBI's de volgende algemene aanvaardingscriteria:

- a) de Europese Autoriteit voor effecten en markten registreert EKBI's overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1060/2009;
- b) EKBI's voldoen aan de operationele criteria en bieden relevante dekking om te waarborgen dat het ECAF efficiënt wordt toegepast. Met name hangt het gebruik van een EKBI-kredietbeoordeling ervan af of het Eurosysteem informatie over deze beoordelingen heeft, evenals informatie voor de vergelijking en de toewijzing, d.w.z. mapping, van de beoordeling aan de kredietkwaliteitscategorieën van het Eurosysteem, de kredietkwaliteitsdrempel en voor de prestatietoezichtprocedure krachtens artikel 126.

2. Het Eurosysteem behoudt zich het recht voor op verzoek van een ratingbureau (CRA) al dan niet een ECAF-aanvaardingsprocedure te initiëren. Bij de totstandkoming van zijn besluit houdt het Eurosysteem er onder meer rekening mee of het CRA relevante dekking biedt voor de efficiënte toepassing van het ECAF overeenkomstig de in bijlage IX bis uiteengezette vereisten.”;

b) het volgende lid 2 bis wordt ingevoegd:

„2 bis. Na de initiatie van een ECAF-aanvaardingsprocedure onderzoekt het Eurosysteem alle relevant geachte aanvullende informatie om de efficiënte toepassing van het ECAF te waarborgen, bijvoorbeeld of de EKBI kan voldoen aan de criteria en regels van het ECAF-prestatietoezichtproces overeenkomstig de in bijlage IX uiteengezette vereisten en de specifieke criteria in bijlage IX ter (indien toepasselijk). Het Eurosysteem behoudt zich het recht voor een EKBI voor ECAF-doeleinden al dan niet te aanvaarden op basis van de verstrekte informatie en zijn eigen due diligencebeoordeling.”.

15) Artikel 122, lid 3, onder b), wordt als volgt vervangen:

- „b) een door de bevoegde autoriteit bijgewerkte beoordeling waarin de thans beschikbare informatie verwerkt is inzake alle aangelegenheden betreffende het gebruik van het IRB-systeem voor onderpanddoeleinden en alle aangelegenheden aangaande de voor de ECAF-prestatietoezichtproces gebruikte gegevens”.

16) Artikel 137, lid 2, wordt als volgt vervangen:

„2. De algemene beleenbaarheidscriteria voor verhandelbare activa, zoals bedoeld in deel vier, titel II, zijn van toepassing, met dien verstande dat verhandelbare activa:

- a) uitgegeven, aangehouden en afgewikkeld mogen worden buiten de EER;
- b) in andere valuta dan de euro mogen luiden, en
- c) geen couponwaarde hebben die resulteert in een negatieve kasstroom.”.

17) Artikel 138, lid 3, onder a), wordt als volgt vervangen:

„a) nauwe banden tussen de wederpartij en een EER-publiekrechtelijk lichaam met belastingheffingsbevoegdheid, dan wel gevallen waarin een schuldbewijs dat is gegarandeerd door een of meer EER-publiekrechtelijke lichamen met belastingheffingsbevoegdheid en de betrokken waarborg voldoet aan de kenmerken zoals bedoeld in artikel 114, in alle gevallen behoudens artikel 139, lid 1;”.

18) Artikel 139, lid 1, wordt als volgt vervangen:

„1. Ongedekte schuldbewijzen die een wederpartij of enige nauw met haar verbonden entiteit heeft uitgegeven, zoals bedoeld in artikel 138, lid 2, en volledig gegarandeerd worden door een of meer EER-publiekrechtelijke lichamen met belastingheffingsrecht, worden door die wederpartij niet gemobiliseerd als onderpand voor Eurosysteemkrediettransacties noch:

a) rechtstreeks, noch

b) onrechtstreeks indien zij zijn opgenomen in een pool van gedekte obligaties.”.

19) Artikel 141, lid 1, wordt als volgt vervangen:

„1. Een wederpartij biedt niet aan noch gebruikt als onderpand ongedekte schuldbewijzen die een kredietinstelling heeft uitgegeven, of een andere entiteit waarmee zij nauwe banden heeft, voor zover de waarde van dat onderpand dat een kredietinstelling heeft uitgegeven, of een andere entiteit waarmee zij nauwe banden heeft, samen meer dan 2,5 % bedraagt van de totale waarde van de door die wederpartij na toepassing van het surpluspercentage als onderpand gebruikte activa. Deze 2,5 %-drempel is niet van toepassing in de volgende gevallen:

a) indien de waarde van die activa na enige toepassing van het surpluspercentage niet meer dan 50 miljoen EUR bedraagt, of

b) indien die activa gegarandeerd worden door een publiekrechtelijk lichaam met belastingheffingsrecht in de vorm van een garantie die voldoet aan de in artikel 114 bedoelde kenmerken.”.

20) Artikel 143 wordt geschrapt.

21) Het volgende artikel 144 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 144 bis

Beleenbare activa met negatieve kasstromen

1. NCB's bepalen dat een wederpartij aansprakelijk blijft voor de tijdige betaling van bedragen van negatieve kasstromen die verband houden met beleenbare activa die zij als onderpand heeft aangeboden of gebruikt.

2. Indien een wederpartij niet tijdig betaalt krachtens lid 1, kan het Eurosysteem die betrokken betaling uitvoeren, maar is daartoe niet gehouden. NCB's bepalen dat een wederpartij het Eurosysteem op verzoek van het Eurosysteem onmiddellijk enig bedrag aan negatieve kasstroom terugbetaalt dat het Eurosysteem heeft betaald omdat de wederpartij niet betaald heeft. Indien een wederpartij krachtens lid 1 niet tijdig betaalt, heeft het Eurosysteem het recht onmiddellijk en zonder voorafgaande kennisgeving een bedrag, dat gelijk is aan het bedrag dat het Eurosysteem namens die wederpartij moet betalen, te debiteren van hetzij:

a) de PM-rekening (payment module account) in Target2 van de betrokken wederpartij, zoals bepaald in artikel 36, lid 6, van bijlage II bij Richtsnoer ECB/2012/27, of

b) met voorafgaande toestemming van een verevenende bank, de Target2 PM-rekening van een verevenende bank, die wordt gebruikt voor de Eurosysteemkrediettransacties van de betrokken wederpartij, of

- c) enige andere rekening die kan worden gebruikt voor monetairbeleidstransacties van het Eurosysteem, welke rekening de betrokken wederpartij aanhoudt bij de NCB.

3. Enig uit hoofde van lid 2 door het Eurosysteem betaald bedrag dat een wederpartij na gedaan verzoek niet onmiddellijk terugbetaalt, en dat het Eurosysteem niet kan debiteren van enige relevante rekening zoals bepaald uit hoofde van lid 2, wordt als een krediet van het Eurosysteem beschouwd waarvoor een sanctie toepasselijk is overeenkomstig artikel 154.”.

22) Artikel 154, lid 1, onder a), wordt als volgt vervangen:

„a) aangaande transacties met wederinkoop en deviezenswaps voor monetairbeleidsdoeleinden, de in artikel 15 vastgelegde verplichtingen van toereikend onderpand en de verevening van het bedrag dat de wederpartij toegewezen werd gedurende de hele looptijd van een specifieke transactie, waaronder uitstaande bedragen van een specifieke transactie in geval de NCB ten aanzien van de restlooptijd van de transactie overgaat tot vroegtijdige beëindiging.”.

23) In artikel 154, lid 1, wordt het volgende punt e) toegevoegd:

„e) enige betalingsverplichting krachtens artikel 144 bis, lid 3.”.

24) Artikel 156, lid 1, onder a), wordt als volgt vervangen:

„a) een financiële sanctie werd opgelegd;”.

25) Artikel 156, lid 4, onder a), wordt als volgt vervangen:

„a) een financiële sanctie werd opgelegd;”.

26) in artikel 166 wordt het volgende lid 4 bis toegevoegd:

„4 bis. Elke NCB hanteert contracten of reglementen die steeds waarborgen dat de eigen NCB steeds juridisch een financiële sanctie kan opleggen, omdat een wederpartij niet terugbetaalt, of een krediet, geheel of gedeeltelijk, of de terugkoop prijs, dan wel de aangekochte activa niet levert op de vervaldatum, of wanneer anderszins verschuldigd, zulks indien zij krachtens artikel 166, lid 2, geen verhaalsmogelijkheid heeft. De financiële sanctie wordt overeenkomstig bijlage VII, afdeling I, punt 1, onder a), en punten 2 en 4, bij dit richtsnoer vastgesteld, rekening houdend met het bedrag aan contanten dat de wederpartij niet kon betalen of terugbetalen, of aan activa die de wederpartij niet kon leveren, en het aantal kalenderdagen gedurende welke de wederpartij niet betaalde, terugbetaalde of leverde.”.

27) Bijlagen VII, VIII en XII worden gewijzigd en nieuwe bijlagen IX bis en IX ter worden ingevoegd, zulks overeenkomstig de bijlage bij dit richtsnoer.

Artikel 2

Inwerkingtreding en implementatie

1. Dit richtsnoer wordt van kracht op de dag van kennisgeving aan de nationale centrale banken van de eurogebiedslidstaten.

2. De nationale centrale banken van de eurogebiedslidstaten nemen de nodige maatregelen om te voldoen aan dit richtsnoer en passen die maatregelen met ingang van 1 januari 2017 toe. Zij stellen de ECB uiterlijk op 5 december 2016 in kennis van de met die maatregelen verband houdende teksten en middelen.

*Artikel 3***Geadresseerden**

Dit richtsnoer is gericht tot alle centrale banken van het Eurosysteem.

Gedaan te Frankfurt am Main, 2 november 2016.

Namens de Raad van bestuur van de ECB

De president van de ECB

Mario DRAGHI

BIJLAGE

Bijlagen VII, VIII en XII bij Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) worden gewijzigd en de nieuwe bijlagen IX bis en IX ter worden ingevoegd, en wel als volgt:

1) Bijlage VII, afdeling I, punt 1, onder b), wordt als volgt vervangen:

„b) Indien een in artikel 154, lid 1, onder d) of e), vastgelegde verplichting niet wordt nagekomen, wordt een financiële sanctie berekend middels de rentevoet van de marginale beleningsfaciliteit die wordt toegepast op de dag waarop de niet-naleving begon plus 5 procentpunten. Voor herhaalde schendingen van de in artikel 154, lid 1, onder d) of e), bedoelde verplichting binnen een periode van twaalf maanden vanaf de dag waarop de eerste schending plaatsvond, wordt de boeterente voor iedere schending met nog eens 2,5 procentpunten verhoogd.”.

2) Bijlage VII, afdeling I, punt 5, onder a), wordt als volgt vervangen:

„a) een respijtp periode van zeven kalenderdagen is van toepassing indien de niet-naleving het gevolg is van een waardemutatie, zonder de aanvullende aanbieding van dergelijke ongedekte schuldbewijzen en zonder de verwijdering van de activa uit het totale onderpanddepot, en wel op de volgende grondslag:

i) de waarde van de reeds aangeboden ongedekte schuldbewijzen is gestegen, of

ii) de totale waarde van het onderpanddepot is gedaald.

In die gevallen moet de wederpartij de waarde van haar totale onderpanddepot, of de waarde van die ongedekte schuldbewijzen, binnen de respijtp periode aanpassen om aan de toepasselijke limiet te voldoen.”.

3) Bijlage VII, afdeling I, punt 6, wordt als volgt vervangen:

„6. Indien de wederpartij informatie heeft verstrekt die de waarde van haar onderpand vanuit het Eurosysteem perspectief aangaande artikel 145, lid 4, aantast, bijvoorbeeld onjuiste informatie inzake het uitstaande bedrag van een gebruikte kredietvordering die foutief is of was of achterhaald, of indien de wederpartij de uit hoofde van artikel 101, lid 1, onder a), iv), vereiste informatie niet tijdig verstrekt, wordt die gedaalde waarde van het onderpand aangerekend voor de berekening van de financiële sanctie krachtens lid 3 en is geen respijtp periode van toepassing. Geen sanctie wordt opgelegd indien de onjuiste informatie binnen de toepasselijke kennisgevingsperiode gecorrigeerd wordt, bijvoorbeeld voor kredietvorderingen in de loop van de volgende werkdag overeenkomstig artikel 109, lid 2.”.

4) Bijlage VII, afdeling I, punt 7, wordt als volgt vervangen:

„7. Indien in artikel 154, lid 1, onder d) of e), vastgelegde verplichtingen niet worden nagekomen, wordt een financiële sanctie berekend door toepassing van de boeterente overeenkomstig lid 1, onder b), op het bedrag van de onterechte toegang tot de marginale beleningsfaciliteit door de wederpartij of onbetaald door het Eurosysteem verstrekt krediet.”.

5) Bijlage VIII wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt als volgt vervangen:

**„VEREISTEN INZAKE LENINGSGEWIJZE GEGEVENSRAPPORTAGE VOOR EFFECTEN OP
ONDERPAND VAN ACTIVA EN DE PROCEDURE VOOR DE AANWIJZING DOOR HET
EUROSYSTEEM VAN DATABANKEN VOOR LENINGSGEWIJZE GEGEVENS”;**

b) de inleiding wordt als volgt vervangen:

„Deze bijlage is van toepassing op de verstrekking van alomvattende en gestandaardiseerde leningsgewijze gegevens inzake de pool van cash-flow genererende activa die onderpand vormen voor effecten op onderpand van activa, zoals bedoeld in artikel 78, en zet de procedure uiteen voor de aanwijzing van databanken voor leningsgewijze gegevens door het Eurosysteem.”;

c) afdeling I, punt 1, wordt als volgt vervangen:

„1. Leningsgewijze gegevens moeten de betrokken partijen bij een door het Eurosysteem aangewezen databank voor leningsgewijze gegevens indienen. De databank voor leningsgewijze gegevens maakt die gegevens elektronisch bekend.”;

d) de volgende nieuwe afdeling IV wordt ingevoegd:

„IV. AANWIJZING VAN DATABANKEN VOOR LENINGSGEWIJZE GEGEVENS

I. **Aanwijzingsvereisten**

1. Om aangewezen te worden, moet een databank voor leningsgewijze gegevens voldoen aan de toepasselijke Eurosysteemvereisten, waaronder open toegang, non-discriminatie, dekking, passende bestuursstructuur en transparantie.
2. Aangaande de vereisten van open toegang en non-discriminatie geldt het volgende ten aanzien van een databank voor leningsgewijze gegevens:
 - a) zij mag niet onterecht onderscheiden tussen gegevensgebruikers bij verlenen van toegang tot leningsgewijze gegevens;
 - b) zij moet criteria toepassen voor de toegang tot leningsgewijze gegevens die objectief, non-discriminatoire en publiekelijk beschikbaar zijn;
 - c) zij mag toegang slechts zo min mogelijk beperken om te voldoen aan het evenredigheidsbeginsel;
 - d) zij moet redelijke procedures invoeren voor gevallen waarin zij gegevensgebruikers of gegevensverstrekkers toegang weigert;
 - e) zij moet technisch in staat zijn om gegevensgebruikers en gegevensverstrekkers toegang te verlenen in alle redelijke omstandigheden, waaronder gegevensbackupprocedures, gegevensbeschermingwaarborgen en calamiteitenherstelregelingen;
 - f) zij mag gegevensgebruikers voor de verstrekking of extractie van leningsgewijze gegevens geen kosten in rekening brengen die discriminatoire zijn of resulteren in onnodige beperkingen van toegang tot leningsgewijze gegevens.
3. Aangaande het dekkingsvereiste geldt het volgende ten aanzien van een databank voor leningsgewijze gegevens:
 - a) zij moet robuuste technologische systemen en operationele controles inrichten en onderhouden opdat zij leningsgewijze gegevens dusdanig kan verwerken dat de Eurosysteemvereisten worden ondersteund voor het indienen van leningsgewijze gegevens ten aanzien van beleenbare activa waarop openbaarmakingsvereisten inzake leningsgewijze gegevens van toepassing zijn die in artikel 78 en in deze bijlage uiteengezet worden;
 - b) zij moet geloofwaardig aan het Eurosysteem aantonen dat haar technische en operationele vermogen aanzienlijke inhoudelijke dekking mogelijk zou maken, indien zij zou worden aangewezen als databank voor leningsgewijze gegevens.
4. Aangaande de vereisten van passende bestuursstructuur en transparantie geldt het volgende ten aanzien van een databank voor leningsgewijze gegevens:
 - a) zij moet bestuursregelingen invoeren die in het belang zijn van de partijen op de ABS-markt door transparantie te bevorderen;
 - b) zij moet duidelijk gedocumenteerde bestuursregelingen invoeren, de betrokken bestuursstandaards naleven en het onderhoud en de werking van een adequate organisatorische structuur waarborgen om continuïteit en goede werking te verzekeren, en
 - c) zij moet het Eurosysteem voldoende toegang tot documenten en ondersteunende informatie verlenen om doorlopend te controleren of de bestuursstructuur van de databank voor leningsgewijze gegevens nog steeds geschikt is.

II. **Procedures voor aanwijzing en intrekking van aanwijzing**

1. Een verzoek tot aanwijzing door het Eurosysteem als een databank voor leningsgewijze gegevens moet worden ingediend bij het directoraat Risicobeheer van de ECB. Het verzoek moet adequaat gemotiveerd zijn en volledige bewijsstukken moeten aantonen dat de verzoeker voldoet aan de in dit richtsnoer uiteengezette vereisten voor databanken voor leningsgewijze gegevens. Het verzoek, de motivering en de bewijsstukken moeten schriftelijk verstrekt worden, en, indien mogelijk, in elektronische vorm.

2. Binnen 25 werkdagen na ontvangst van het verzoek beoordeelt de ECB of het verzoek volledig is. Indien het verzoek niet volledig is, stelt de ECB vast wanneer de databank voor leningswijze gegevens uiterlijk de aanvullende informatie moet verstrekken.
3. Nadat de ECB heeft vastgesteld dat het verzoek volledig is, stelt zij de databank voor leningswijze gegevens daarvan in kennis.
4. Het Eurosysteem zal binnen een redelijke tijdspanne, zoals bedoeld in punt 6, een door een databank voor leningswijze gegevens gedaan verzoek tot aanwijzing onderzoeken, op basis van de naleving door de databank voor leningswijze gegevens van de in dit richtsnoer uiteengezette vereisten. Als onderdeel van haar onderzoek kan het Eurosysteem van de databank voor leningswijze gegevens verlangen dat zij met Eurosysteem-personeelsleden één of meerdere interactieve livedemonstraties uitvoert om de technische capaciteiten van de databank voor leningswijze gegevens ten overstaan van de vereisten uiteengezet in afdeling IV, onderafdeling I, punten 2 en 3, aan te tonen. Indien een dergelijke demonstratie wordt verlangd, wordt deze geacht een verplicht vereiste van de verzoekprocedure te zijn.
5. Het Eurosysteem kan de onderzoeksperiode met twintig werkdagen verlengen, indien het Eurosysteem aanvullende verduidelijking noodzakelijk acht of indien overeenkomstig lid 4 een demonstratie verlangd werd.
6. Binnen zestig werkdagen na de in lid 3 bedoelde kennisgeving, of binnen tachtig werkdagen daarna indien lid 5 van toepassing is, beoogt het Eurosysteem een met redenen omkleed besluit tot aanwijzing, of tot weigering van aanwijzing, te nemen.
7. Binnen vijf werkdagen na vaststelling van het besluit krachtens lid 6 zal het Eurosysteem de betrokken databank voor leningswijze gegevens van haar besluit in kennis stellen. Indien het Eurosysteem weigert de databank voor leningswijze gegevens aan te wijzen, of de aanwijzing van de databank voor leningswijze gegevens intrekt, zal zij haar besluit in de kennisgeving onderbouwen.
8. Het door het Eurosysteem uit hoofde van lid 6 genomen besluit wordt op de vijfde dag volgende op haar kennisgeving krachtens lid 7 van kracht.
9. Een aangewezen databank voor leningswijze gegevens moet onverwijld het Eurosysteem in kennis stellen van enige materiële wijziging in de naleving van de vereisten voor aanwijzing.
10. Het Eurosysteem zal de aanwijzing van een databank voor leningswijze gegevens intrekken indien de databank voor leningswijze gegevens:
 - a) de aanwijzing heeft verkregen door het afleggen van valse verklaringen of door andere onrechtmatige middelen, of
 - b) niet meer voldoet aan de vereisten krachtens welke zij werd aangewezen.
11. Een besluit tot intrekking van de aanwijzing van een databank voor leningswijze gegevens zal onmiddellijk van kracht worden. Effecten op onderpand van activa ten aanzien waarvan leningsgewijze gegevens via een databank voor leningswijze gegevens beschikbaar werden gesteld, waarvan de aanwijzing overeenkomstig lid 10 werd ingetrokken, kunnen voor Eurosysteemkrediettransacties beleenbaar blijven, mits aan alle overige vereisten is voldaan, gedurende een tijdspanne
 - a) tot de volgende vereiste in afdeling I, punt 3, bedoelde rapportagedatum, of
 - b) drie maanden volgende op het uit hoofde van lid 10 genomen besluit, indien de onder a) toegestane periode technisch niet haalbaar is voor de partij die de leningsgewijze gegevens indient en uiterlijk op de volgende vereiste rapportagedatum voor leningsgewijze gegevens zoals bedoeld in afdeling I, punt 3, een schriftelijke toelichting werd verstrekt aan de NCB die de geschiktheid beoordeelt.

Na deze periode moeten de leningsgewijze gegevens voor die effecten op onderpand van activa overeenkomstig de toepasselijke Eurosysteemvereisten beschikbaar worden gesteld via een databank voor leningswijze gegevens.

12. Het Eurosysteem zal op de ECB-website een lijst van overeenkomstig dit richtsnoer aangewezen databanken voor leningsgewijze gegevens publiceren. Die lijst zal worden bijgewerkt binnen vijf werkdagen volgende op de vaststelling van een besluit uit hoofde van lid 6 of lid 10.”.

6) De volgende bijlage IX bis wordt ingevoegd:

„BIJLAGE IX bis

Minimumdekkingsvereisten voor externe kredietbeoordelingen binnen het kredietbeoordelingskader van het Eurosysteem

Deze bijlage is van toepassing op de aanvaarding van een ratingbureau (CRA) als een externe kredietbeoordelingsinstelling (EKBI) binnen het kredietbeoordelingskader van het Eurosysteem (ECAF), zoals bedoeld in artikel 120, lid 2.

1. DEKKINGSVEREISTEN

1. Aangaande de huidige dekking, in elke van minstens drie van de vier activacategorieën a) ongedekte bankbrieven, b) bedrijfsobligaties, c) gedekte obligaties en d) effecten op onderpand van activa, moet het CRA een minimumdekking aanbieden van:
 - i) 10 % in de beleenbare verzameling van eurogebiedactiva, berekend in termen van beoordeelde activa en beoordeelde emittenten, met uitzondering van de activacategorie effecten op onderpand van activa, waarvoor slechts dekking in termen van beoordeelde activa van toepassing zal zijn;
 - ii) 20 % in de beleenbare verzameling van eurogebiedactiva, berekend in termen van nominale uitstaande bedragen;
 - iii) in minstens twee derde van de eurogebiedlidstaten met beleenbare activa in de respectieve activacategorieën, moet het CRA de vereiste dekking van beoordeelde activa, beoordeelde emittenten of beoordeelde nominale bedragen aanbieden zoals bedoeld in punten i) en ii).
2. Het CRA moet overheidsratings verstrekken voor minstens alle landen waarin eurogebiedemittenten ingezet zijn waar activa in een van de vier in lid 1 bedoelde activacategorieën door deze CRA beoordeeld worden, met uitzondering van de activa waarvoor het Eurosysteem de respectieve landenrisicobeoordeling niet relevant acht voor de kredietbeoordeling door het CRA voor de emissie, de emittent of de initiator.
3. Aangaande de historische dekking moet het CRA in elk van de laatste drie jaar voorafgaande aan het verzoek om de toepassing van ECAF-aanvaarding minstens aan 80 % van de in leden 1 en 2 bedoelde minimumdekkingsvereisten voldoen en moet het aan 100 % van die vereisten voldoen ten tijde van het verzoek en gedurende de gehele periode van ECAF-aanvaarding.

2. DEKKINGSBEREKENING

1. Dekking wordt berekend op basis van kredietbeoordelingen die het CRA overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1060/2009 heeft afgegeven of bekrachtigd en die voldoen aan alle overige vereisten voor ECAF-doeleinden.
2. De dekking van een bepaalde CRA is gebaseerd op kredietbeoordelingen van beleenbare activa voor Eurosysteemmonetairbeleidstransacties en wordt overeenkomstig de voorrangsregels uit hoofde van artikel 84 berekend door slechts die CRA-beoordelingen in aanmerking te nemen.
3. In de berekening van de minimumdekking van een nog niet voor ECAF-doeleinden aanvaarde CRA neemt het Eurosysteem tevens relevante kredietbeoordelingen op die zijn verstrekt voor activa die niet beleenbaar zijn omdat een rating van ECAF-aanvaarde EKBI ontbreekt.

3. NALEVINGSTOETSING

1. De naleving van deze dekkingsvereisten door aanvaarde EKBI's zal jaarlijks worden getoetst.
2. Niet-naleving van de dekkingsvereisten kan overeenkomstig ECAF-regels en -procedures worden gesanc-tioneerd.”.

7) De volgende bijlage IX ter wordt ingevoegd:

„BIJLAGE IX ter

Minimumvereisten in het kredietbeoordelingskader van het Eurosysteem voor rapporten inzake nieuwe emissies en toezicht betreffende programma's voor gedekte obligaties

1. INLEIDING

Voor doeleinden van het kredietbeoordelingskader van het Eurosysteem (ECAF) moeten externe kredietbeoordelingsinstellingen (EKBI's) aangaande artikel 120, lid 2 bis, met ingang van 1 juli 2017 voldoen aan specifieke operationele criteria met betrekking tot gedekte obligaties. EKBI's moeten met name:

- a) recentelijk beoordeelde programma's voor gedekte obligaties toelichten in een publiekelijk beschikbaar kredietbeoordelingsrapport, en
- b) toezichtrapporten inzake programma's voor gedekte obligaties op kwartaalbasis beschikbaar stellen.

Deze bijlage zet deze minimumvereisten gedetailleerd uiteen.

Naleving door EKBI's van deze vereisten zal regelmatig getoetst worden. Indien voor een specifiek programma voor gedekte obligaties niet aan de criteria voldaan wordt, mag het Eurosysteem ervan uitgaan dat de met het betrokken programma voor gedekte obligaties samenhangende publieke kredietbeoordeling(en) niet voldoen aan de hoge kredietstandaarden van het ECAF. Derhalve mag de betrokken publieke EKBI-kredietbeoordeling niet worden gebruikt om kredietkwaliteitsvereisten op te stellen voor uit hoofde van het specifieke programma voor gedekte obligaties uitgegeven verhandelbare activa.

2. MINIMUMVEREISTEN

- a) De in punt 1, onder a), bedoelde publiekelijk beschikbare kredietbeoordelingsrapporten (rapporten inzake nieuwe emissies) moeten een alomvattende analyse omvatten van de structurele en juridische aspecten van het programma, een gedetailleerde beoordeling van het onderpanddepot, een analyse van het herfinancierings- en marktrisico, een analyse van de transactiedeelnemers, EKBI-eigenaarsperspectief en -maatstaven en een analyse van enige andere relevante transactiedetails.
- b) De EKBI moet de in punt 1, onder b), bedoelde toezichtrapporten uiterlijk acht weken na ieder kwartaalultimo publiceren. De toezichtrapporten moeten de volgende informatie omvatten:
 - i) enige EKBI-eigenaarsmaatstaven, waaronder de meest recente beschikbare dynamische eigenaarsmaatstaven die werden gebruikt voor de bepaling van de rating. Indien de datum waarop de eigenaarsmaatstaven betrekking hebben, verschilt van de publicatiedatum van het rapport, moet de datum waarop de eigenaarsmaatstaven betrekking hebben, geëxpliciteerd worden;
 - ii) een programmaoverzicht omvat minstens de uitstaande activa en passiva, de emittent en overige belangrijke transactiepartijen, het belangrijkste onderpandactivatype, het op het programma toepasselijke juridische kader en de rating van het programma en de emittent;
 - iii) overpandniveaus, waaronder feitelijk en gecommitteerd overpand;
 - iv) het activa-passivaprofiel, waaronder het looptijdtype van de gedekte obligaties, bv. gegarandeerde hoofdsomaflossing, niet-gegarandeerde hoofdsomaflossing, of pass through, de gewogen gemiddelde restlooptijd van de gedekte obligaties en het onderpanddepot en informatie over de rentevoet en valutamismatches;
 - v) ten tijde van de publicatie van het rapport bestaande rentevoet- en valutaswapovereenkomsten, waaronder de namen van de swapwederpartijen en, indien beschikbaar, hun identificatiecode voor rechtspersonen;
 - vi) de valutaspreiding, waaronder een uitsplitsing in termen van waarde op het niveau van het onderpanddepot en de afzonderlijke obligaties;
 - vii) onderpanddepotactiva, waaronder de activabalans, activatypes, aantal en gemiddelde grootte van leningen, aanhouden van activa (seasoning), looptijd, lening-waarderingratio's, regionale spreiding en spreiding betalingsachterstanden;
 - viii) onderpanddepot vervangende activa, waaronder de activabalans;
 - ix) de lijst van alle beoordeelde effecten in het programma, geïdentificeerd door hun internationaal effectenidentificatienummer (ISIN). Deze openbaarmaking kan ook plaatsvinden middels een op de EKBI-website gepubliceerd afzonderlijk downloadbaar bestand;

- x) een lijst van gegevensdefinities en gegevensbronnen die werden gebruikt voor het opstellen van het toezichtrapport. Deze openbaarmaking kan ook plaatsvinden middels een op de EKBI-website gepubliceerd afzonderlijk bestand.”.
- 8) Bijlage XII, afdeling VI, wordt als volgt gewijzigd:
- a) tabel 1 wordt als volgt vervangen:

„Tabel 1

In de transacties gemobiliseerde verhandelbare activa

Kenmerken

Naam	Activumklasse	Vervaldatum	Couponkenmerken	Couponfrequentie	Restlooptijd	Surpluspercentage
Activum A	Icbe's-conforme gedekte obligaties van het Jumbo-type	30.8.2018	Vaste rentevoet	zes maanden	4 jaar	2,50 %
Activum B	Obligatie centrale overheid	19.11.2018	Variabele rentevoet	twaalf maanden	4 jaar	0,50 %
Activum C	Obligatie	12.5.2025	Rentevoet nulcoupon		> 10 jaar	13,00 %

Koersen in % (inclusief lopende rente) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) De koersen bij een specifieke waarderingsdatum komen overeen met de meest representatieve koers op de werkdag voorafgaand aan die waarderingsdatum.”;

- b) punt 1 onder „OORMERKINGSSYSTEEM” wordt als volgt vervangen:

„1. Op 30 juli 2014 sluit de wederpartij een repo af met de NCB, die voor 50,6 miljoen EUR aan activum A koopt. Activum A is een icbe's-conforme gedekte obligatie van het Jumbo-type met een vaste coupon die op 30 augustus 2018 vervalt en in de kredietkwaliteitscategorie 1-2 ondergebracht werd. Activum A heeft derhalve een restlooptijd van vier jaar, waardoor een surpluspercentage van 2,5 % wordt toegepast. De marktkoers van activum A op de referentiemarkt op die dag is 101,61 %, waarbij de lopende couponrente is inbegrepen. De wederpartij moet een hoeveelheid activum A inbrengen die na aftrek van het surpluspercentage van 2,5 % meer bedraagt dan 50 miljoen EUR. De wederpartij levert derhalve activum A voor een nominaal bedrag van 50,6 miljoen EUR, de aangepaste marktwaarde daarvan is op die dag 50 129 294 EUR.”.

RICHTSNOER (EU) 2016/2299 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK**van 2 november 2016****tot wijziging van Richtsnoer (EU) 2016/65 betreffende binnen het kader van de tenuitvoerlegging van het monetairbeleidskader van het Eurosysteem toegepaste surpluspercentages (ECB/2016/32)**

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 127, lid 2, eerste streepje,

Gezien de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, en met name artikel 3.1, eerste streepje, artikel 9.2, artikel 12.1, artikel 14.3, artikel 18.2, en artikel 20, eerste alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op alle voor Eurosysteemkrediettransacties beleenbare activa zijn specifieke risicobeheersingsmaatregelen van toepassing om het Eurosysteem te beschermen tegen financiële schade wanneer het onderpand te gelde moet worden gemaakt vanwege wanbetaling van een wederpartij. Ten gevolge van de regelmatige herziening van het risicobeheersingskader van het Eurosysteem moeten meerdere wijzigingen uitgevoerd worden om adequate bescherming te waarborgen.
- (2) Richtsnoer (EU) 2016/65 van de Europese Centrale Bank (ECB/2015/35) ⁽¹⁾ moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE RICHTSNOER VASTGESTELD:

*Artikel 1***Wijzigingen**

Richtsnoer (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 1 wordt als volgt vervangen:

*„Artikel 1***Op beleenbare verhandelbare activa toegepaste surpluspercentages**

1. Overeenkomstig deel vier, titel VI van Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) zijn op verhandelbare activa surpluspercentages van toepassing, zoals bedoeld in artikel 2, punt 97, van Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), waarbij de niveaus zijn vastgelegd in tabellen 2 en 2 bis van de bijlage bij dit richtsnoer.
2. Het surpluspercentage voor een specifiek activum hangt af van de volgende factoren:
 - a) de in artikel 2 vastgelegde surpluspercentagecategorie waarin het activum is ondergebracht;
 - b) de restlooptijd of de gewogen gemiddelde restlooptijd van het activum, zoals vastgelegd in artikel 3;
 - c) de activumcouponstructuur, en
 - d) de kredietkwaliteitscategorie waartoe het activum behoort.”.
- 2) In artikel 2 worden punten b) en c) als volgt vervangen:
 - „b) schuldbewijzen uitgegeven door lokale en regionale overheid, door het Eurosysteem als agentschappen ingedeelde entiteiten, multilaterale ontwikkelingsbanken en internationale organisaties, alsook instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's)-conforme gedekte obligaties van het Jumbo-type, worden in surpluspercentagecategorie II ondergebracht;
 - c) Icbe's-conforme gedekte obligaties, met uitzondering van gedekte obligaties van het Jumbo-type, overige gedekte obligaties en door niet-financiële vennootschappen uitgegeven schuldbewijzen worden in surpluspercentagecategorie III ondergebracht;”.

⁽¹⁾ Richtsnoer (EU) 2016/65 van de Europese Centrale Bank van 18 november 2015 betreffende binnen het kader van de tenuitvoerlegging van het monetairbeleidskader van het Eurosysteem toegepaste surpluspercentages (ECB/2015/35) (PB L 14 van 21.1.2016, blz. 30).

3) Artikel 3 wordt als volgt vervangen:

„Artikel 3

Surpluspercentages voor verhandelbare activa

1. De surpluspercentages voor de in surpluspercentagecategorieën I tot en met IV ondergebrachte verhandelbare activa worden als volgt vastgesteld:

- a) de onderbrenging van het specifieke activum in kredietkwaliteitscategorie 1, 2 of 3;
- b) de activumrestlooptijd, zoals bepaald in lid 2;
- c) de activumcouponstructuur, zoals bepaald in lid 2;

2. Voor in de surpluspercentagecategorieën I tot en met IV ondergebrachte verhandelbare activa hangt het toepasselijke surpluspercentage als volgt af van de restlooptijd en de couponstructuur:

- a) voor verhandelbare activa met nulcoupons en vastrentende coupons wordt het toepasselijke surpluspercentage vastgesteld op basis van tabel 2 in de bijlage bij dit richtsnoer. De relevante looptijd voor de vaststelling van het surpluspercentage is de activumrestlooptijd;
 - b) voor verhandelbare activa met variabele coupons wordt hetzelfde surpluspercentage toegepast als op verhandelbare activa met een vaste couponrente in restlooptijdsegment van nul tot en met één jaar, met uitzondering van de volgende gevallen:
 - i) variabele coupons met een vaststellingsperiode van langer dan één jaar worden behandeld als vastrentende coupons en de activumrestlooptijd is de voor het surpluspercentage toe te passen relevante looptijd;
 - ii) variabele coupons met een eurogebiedinflatie-index als referentie-interestvoet worden behandeld als vastrentende coupons en de activumrestlooptijd is de voor het surpluspercentage toe te passen relevante looptijd;
 - iii) variabele coupons met een bodem die niet gelijk is aan nul en/of variabele coupons met een plafond worden als vastrentende coupons behandeld;
 - c) het op activa met meerdere typen couponstructuren toegepaste surpluspercentage hangt slechts af van de gedurende de activumrestlooptijd geldende couponstructuur en is gelijk aan het hoogste surpluspercentage toegepast op een verhandelbaar activum met dezelfde restlooptijd en kredietkwaliteitscategorie. Elk type gedurende de activumrestlooptijd geldende couponstructuur kan hiervoor in aanmerking genomen worden.
3. Voor in surpluspercentagecategorie V ondergebrachte verhandelbare activa worden, ongeacht hun couponstructuur, de surpluspercentages vastgesteld op basis van de gewogen gemiddelde activumrestlooptijd zoals uiteengezet in leden 4 en 5. De surpluspercentages die van toepassing zijn op in categorie V ondergebrachte verhandelbare activa, zijn vastgelegd in tabel 2 bis in de bijlage bij dit richtsnoer.

4. De gewogen gemiddelde restlooptijd van de seniortranche van een effect op onderpand van activa is naar schatting de verwachte gewogen gemiddelde tijd tot de gedane terugbetaling voor die tranche. Voor behouden gemobiliseerde effecten op onderpand van activa gaat de berekening van de gewogen gemiddelde restlooptijd ervan uit dat de call options van de emittent niet zullen worden uitgeoefend.

5. Binnen het kader van lid 4 betekent „behouden gemobiliseerde effecten op onderpand van activa” de effecten op onderpand van activa voor meer dan 75 % van het uitstaande nominale bedrag aangewend door een wederpartij die het effect op onderpand van activa heeft uitgegeven of door entiteiten die nauw verbonden zijn met de initiator. Die nauwe banden worden overeenkomstig artikel 138 van Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) vastgesteld.”.

4) Artikel 5, lid 5, wordt als volgt vervangen:

„5. Op niet-verhandelbare retailschuldbewijzen met hypothecair onderpand is een surpluspercentage van 36,5 % van toepassing.”.

5) Artikel 5, lid 7, wordt als volgt vervangen:

„7. Op iedere onderliggende kredietvordering in de coverpool van door niet-verhandelbare schuldbewijzen gedekte beleenbare kredietvorderingen (hierna „DECC” genoemd) is op individueel niveau een surpluspercentage van toepassing volgens de hierboven in leden 1 tot en met 4 bedoelde regels. De totale waarde van de onderliggende kredietvorderingen in de coverpool is na de toepassing van het surpluspercentage steeds gelijk aan of hoger dan de waarde van de uitstaande DECC-hoofdsom. De DECC wordt niet-beleenbaar geacht, indien de totale waarde lager uitvalt dan de in de vorige zin bedoelde drempel.”.

6) De bijlage bij dit richtsnoer vervangt de bijlage bij Richtsnoer (EU) 2016/65 (ECB/2015/35).

*Artikel 2***Inwerkingtreding en uitvoering**

1. Dit richtsnoer wordt van kracht op de dag van kennisgeving aan de nationale centrale banken van de eurogebiedslidstaten.
2. De nationale centrale banken van de eurogebiedslidstaten nemen de nodige maatregelen om te voldoen aan dit richtsnoer en passen die maatregelen met ingang van 1 januari 2017 toe. Zij stellen de ECB uiterlijk op 5 december 2016 in kennis van de met die maatregelen verband houdende teksten en middelen.

*Artikel 3***Geadresseerden**

Dit richtsnoer is gericht tot de nationale centrale banken van de eurogebiedslidstaten.

Gedaan te Frankfurt am Main, 2 november 2016.

Namens de Raad van bestuur van de ECB

De president van de ECB

Mario DRAGHI

BIJLAGE

De bijlage bij Richtsnoer (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) wordt als volgt vervangen:

„BIJLAGE

Tabel 1

Surpluspercentagecategorieën voor beleenbare verhandelbare activa op basis van het emittenttype en/of activumtype

Categorie I	Categorie II	Categorie III	Categorie IV	Categorie V
door centrale overheden uitgegeven schuldbewijzen ECB-schuldbewijzen door nationale centrale banken (NCB's) voor de aannemingsdatum van de euro in hun respectieve lidstaat uitgegeven schuldbewijzen	door lokale en regionale overheden uitgegeven schuldbewijzen schuldbewijzen uitgegeven door entiteiten die het Eurosysteem als agentschap heeft ingedeeld door multilaterale ontwikkelingsbanken en internationale organisaties uitgegeven schuldbewijzen Icbe's-conforme gedekte obligaties van het Jumbo-type	icbe's-conforme gedekte obligaties, met uitzondering van icbe-conforme gedekte obligaties van het Jumbo-type overige gedekte obligaties door niet-financiële vennootschappen en vennootschappen in de overheidssector uitgegeven schuldbewijzen	door kredietinstellingen uitgegeven ongedekte schuldbewijzen door financiële vennootschappen, m.u.v. kredietinstellingen, uitgegeven ongedekte schuldinstrumenten	effecten op onderpand van activa

Tabel 2

Op beleenbare verhandelbare activa in surpluspercentagecategorieën I tot en met IV toegepaste surpluspercentageniveaus

		Surpluspercentagecategorieën							
Kredietkwaliteit	Restlooptijd (jaren) (*)	Categorie I		Categorie II		Categorie III		Categorie IV	
		vastrentende coupon	nulcoupon	vastrentende coupon	nulcoupon	vastrentende coupon	nulcoupon	vastrentende coupon	nulcoupon
Categorieën 1 en 2	[0-1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	7,5	7,5
	[1-3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	10,0	10,5
	[3-5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	13,0	13,5
	[5-7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	14,5	15,5
	[7-10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	16,5	18,0
	[10,∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	20,0	25,5

		Surpluspercentagecategorieën							
Kredietkwaliteit	Restlooptijd (jaren) (*)	Categorie I		Categorie II		Categorie III		Categorie IV	
		vastrentende coupon	nulcoupon	vastrentende coupon	nulcoupon	vastrentende coupon	nulcoupon	vastrentende coupon	nulcoupon
Categorie 3	[0-1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0
	[1-3)	7,0	8,0	9,5	13,5	14,5	15,0	22,5	25,0
	[3-5)	9,0	10,0	13,5	18,5	20,5	23,5	28,0	32,5
	[5-7)	10,0	11,5	14,0	20,0	23,0	28,0	30,5	35,0
	[7-10)	11,5	13,0	16,0	24,5	24,0	30,0	31,0	37,0
	[10,∞)	13,0	16,0	19,0	29,5	24,5	32,0	31,5	38,0

(*) I.e. [0-1) restlooptijd korter dan één jaar, [1-3) restlooptijd gelijk aan of langer dan één jaar en korter dan drie jaar enz.

Tabel 2 bis

Op beleenbare verhandelbare activa in surpluspercentagecategorie V toegepaste surpluspercentageniveaus

		Categorie V
Kredietkwaliteit	Gewogen gemiddelde restlooptijd (WAL) (*)	Surpluspercentage
Categorieën 1 en 2 (AAA tot en met A-)	[0-1)	4,0
	[1-3)	4,5
	[3-5)	5,0
	[5-7)	9,0
	[7-10)	13,0
	[10,∞)	20,0

(*) I.e. [0-1) WAL korter dan één jaar, [1-3) WAL gelijk aan of langer dan één jaar en korter dan drie jaar enz.

Tabel 3

Op beleenbare kredietvorderingen met vaste rentes toegepaste surpluspercentageniveaus

		Waarderingsmethodologie	
Kredietkwaliteit	Restlooptijd (jaren) (*)	Vaste rente en een waardering op basis van een door de NCB toegewezen theoretische koers	Vaste rente en waardering overeenkomstig een door de NCB toegewezen uitstaand bedrag
Categorieën 1 en 2 (AAA tot en met A-)	[0-1)	10,0	12,0
	[1-3)	12,0	16,0
	[3-5)	14,0	21,0
	[5-7)	17,0	27,0
	[7-10)	22,0	35,0
	[10,∞)	30,0	45,0
		Waarderingsmethodologie	
Kredietkwaliteit	Restlooptijd (jaren) (*)	Vaste rente en waardering op basis van een door de NCB toegewezen theoretische koers	Vaste rente en waardering overeenkomstig een door de NCB toegewezen uitstaand bedrag
Categorie 3 (BBB+ tot en met BBB-)	[0-1)	17,0	19,0
	[1-3)	28,5	33,5
	[3-5)	36,0	45,0
	[5-7)	37,5	50,5
	[7-10)	38,5	56,5
	[10,∞)	40,0	63,0

(*) i.e. [0-1) restlooptijd korter dan één jaar, [1-3) restlooptijd gelijk aan of langer dan één jaar en korter dan drie jaar enz.”.

RICHTSNOER (EU) 2016/2300 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK**van 2 november 2016****tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/31 inzake aanvullende tijdelijke maatregelen betreffende herfinancieringstransacties van het Eurosysteem en de beleenbaarheid van onderpand (ECB/2016/33)**

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 127, lid 2,

Gezien de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, en met name het artikel 3.1, eerste streepje, artikel 5.1, artikel 12.1, artikel 14.3 en artikel 18.2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op alle beleenbare activa voor Eurosysteemkrediettransacties moeten specifieke risicobeheersingsmaatregelen van toepassing zijn ter bescherming van het Eurosysteem tegen financiële schade wanneer het onderpand te gelde moet worden gemaakt vanwege wanbetaling van een wederpartij. Ten gevolge van de regelmatige herziening van het risicobeheersingskader van het Eurosysteem moeten meerdere wijzigingen uitgevoerd worden om adequate bescherming te waarborgen.
- (2) Derhalve moet Besluit ECB/2014/31 van de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾ dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE RICHTSNOER VASTGESTELD:

*Artikel 1***Wijzigingen van Richtsnoer ECB/2014/31**

Richtsnoer ECB/2014/31 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 2 wordt als volgt vervangen:

„2. Op effecten op onderpand van activa zoals bedoeld in lid 1, die geen twee publieke ratings hebben van minstens kredietkwaliteitscategorie 2 in de geharmoniseerde ratingschaal van het Eurosysteem overeenkomstig artikel 82, lid 1, onder b), van Richtsnoer (EU) 2015/510 van de Europese Centrale Bank (ECB/2014/60) (*), is een surpluspercentage van toepassing dat afhankelijk is van hun gewogen gemiddelde restlooptijd zoals uiteengezet in bijlage II bis.

(*) Richtsnoer (EU) 2015/510 van de Europese Centrale Bank van 19 december 2014 betreffende de tenuitvoerlegging van het monetairbeleidskader van het Eurosysteem (ECB/2014/60) (algemene documentatie richtsnoer) (PB L 91 van 2.4.2015, blz. 3).”;

- b) het volgende lid 2 bis wordt ingevoegd:

„2 bis. De gewogen gemiddelde restlooptijd van de seniortranche van een effect op onderpand van activa is naar schatting de verwachte gewogen gemiddelde restlooptijd tot de gedane terugbetaling voor die tranche. Voor behouden effecten op onderpand van activa gaat de berekening van de gewogen gemiddelde restlooptijd ervan uit dat de call options van de emittent niet zullen worden uitgeoefend.”;

- c) lid 3 wordt geschrapt;

- d) lid 5 wordt als volgt vervangen:

„5. Een NCB kan als onderpand voor monetairbeleidstransacties van het Eurosysteem effecten op onderpand van activa aanvaarden waarvan de onderliggende activa hypotheekleningen op niet-zakelijk onroerend goed omvatten of leningen aan KMO's, of beide, en die niet voldoen aan de kredietbeoordelingsvereisten van hoofdstuk 2 van titel II van deel vier van Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), noch aan de in lid 1,

(¹) Richtsnoer ECB/2014/31 van de Europese Centrale Bank van 9 juli 2014 inzake aanvullende tijdelijke maatregelen betreffende herfinancieringstransacties van het Eurosysteem en de beleenbaarheid van onderpand en tot wijziging van Richtsnoer ECB/2007/9 (PB L 240 van 13.8.2014, blz. 28).

onder a) tot en met d), en in lid 4 genoemde vereisten, maar voor het overige voldoen aan alle op effecten op onderpand van activa toepasselijke beleenbaarheidscriteria uit hoofde van Richtsnoer ECB/2014/60, en twee publieke ratings hebben van minstens kredietkwaliteitscategorie 3 in de geharmoniseerde ratingschaal van het Eurosysteem. Die effecten op onderpand van activa worden beperkt tot de voor 20 juni 2012 uitgegeven effecten op onderpand van activa, op welke effecten op onderpand van activa een surpluspercentage van toepassing is dat afhankelijk is van hun gewogen gemiddelde restlooptijd, zoals uiteengezet in bijlage II bis.”;

e) lid 6 wordt geschrapt;

f) in lid 7 wordt punt g) als volgt vervangen:

„g) „schuldendienstcontinuïteitsbepalingen”: bepalingen in de juridische documentatie van een effect op onderpand van activa die voorzien in hetzij de vervanging van de beheerder ofwel voorzien in een facilitator die zorgt voor vervanging van de beheerder (bij gebreke van bepalingen inzake vervanging van de beheerder). Indien er bepalingen inzake een facilitator voor vervanging van de beheerder zijn opgenomen, moet een facilitator voor vervanging van de beheerder benoemd worden, die een geschikte vervanger van de beheerder moet vinden, zulks binnen zestig dagen nadat de voorwaarde voor vervanging is vervuld, zulks om tijdige betaling en aflossing van het effect op onderpand van activa te verzekeren. Deze bepalingen moeten ook voorwaarden bevatten voor de vervanging van de beheerder en de benoeming van een vervanger, welke voorwaarden al dan niet gebaseerd kunnen zijn op ratings, bijvoorbeeld niet-nakoming van verplichtingen door de huidige beheerder. Indien er bepalingen inzake de vervanging van de beheerder zijn opgenomen, onderhoudt de vervanger van de beheerder geen nauwe banden met de beheerder. Indien er bepalingen inzake een facilitator voor vervanging van de beheerder zijn opgenomen, onderhouden de beheerders, de facilitator voor vervanging van de beheerder en de bank waar de emittent een rekening aanhoudt, tegelijkertijd geen nauwe banden met elkaar;”;

g) in lid 7, worden de volgende punten h) en i) ingevoegd:

„h) „nauwe banden”: heeft dezelfde betekenis als bedoeld in artikel 138, lid 2, van Richtsnoer (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);

i) „behouden gemobiliseerde effecten op onderpand van activa”: effecten op onderpand van activa aangewend voor meer dan 75 % van het uitstaande nominale bedrag, zulks door een wederpartij die het effect op onderpand van activa heeft uitgegeven of door entiteiten die nauwe banden onderhouden met de initiator.”.

2) De bijlage bij dit richtsnoer wordt ingevoegd als bijlage II bis.

Artikel 2

Inwerkingtreding en implementatie

1. Dit richtsnoer wordt van kracht op de dag van kennisgeving aan de nationale centrale banken van de eurogebiedslidstaten.

2. De nationale centrale banken van de eurogebiedslidstaten nemen de nodige maatregelen om te voldoen aan dit richtsnoer en passen die maatregelen met ingang van 1 januari 2017 toe. Zij stellen de ECB uiterlijk op 5 december 2016 in kennis van de met die maatregelen verband houdende teksten en middelen.

Artikel 3

Geadresseerden

Dit richtsnoer is gericht tot alle centrale banken van het Eurosysteem.

Gedaan te Frankfurt am Main, 2 november 2016.

De president van de ECB
Mario DRAGHI

BIJLAGE

„BIJLAGE II bis

Surpluspercentages toegepast op uit hoofde van artikel 3, lid 2, van dit richtsnoer beleenbare effecten op onderpand van activa

Gewogen gemiddelde restlooptijd	Surpluspercentage
0-1	6,0
1-3	9,0
3-5	13,0
5-7	15,0
7-10	18,0
>10	30,0”

RECTIFICATIES

Rectificatie van Besluit (EU) 2016/1877 van de Raad van 17 oktober 2016 inzake het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de deskundigengroep inzake de Europese Overeenkomst nopens de arbeidsvoorwaarden voor de bemanningen van motorrijtuigen in het internationale vervoer over de weg (AETR) en in de werkgroep inzake wegvervoer van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties

(Publicatieblad van de Europese Unie L 288 van 22 oktober 2016)

Bladzijde 52, Bijlage II, onder a), eerste alinea:

in plaats van: „1 bis. Deze Overeenkomst staat ook open voor ondertekening door organisaties voor regionale integratie. Met het oog op de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder „organisatie voor regionale integratie” elke organisatie verstaan die bestaat uit soevereine staten van een bepaalde regio, die bevoegd is voor bepaalde thema's die onder deze Overeenkomst vallen en die gemachtigd is om deze Overeenkomst te ratificeren, te aanvaarden of goed te keuren of om toe te treden tot deze Overeenkomst.”,

lezen: „1 bis. Deze Overeenkomst staat ook open voor ondertekening door organisaties voor regionale integratie. Met het oog op de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder „organisatie voor regionale integratie” elke organisatie verstaan die bestaat uit soevereine staten van een bepaalde regio, die bevoegd is voor bepaalde thema's die onder deze Overeenkomst vallen en die gemachtigd is om deze Overeenkomst te ondertekenen en te ratificeren, te aanvaarden of goed te keuren of om toe te treden tot deze Overeenkomst.”.

Bladzijde 53, Bijlage III, eerste alinea:

in plaats van: „3. Voor voertuigen die voor het eerst zijn geregistreerd vóór 14 juni 2019, wordt een controleapparaat dat voldoet aan Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad van 20 december 1985 en Aanhangsel 1B van deze Overeenkomst voor wat betreft constructie, installatie, gebruik en beproeving, aangemerkt als beantwoordend aan de voorwaarden van deze Overeenkomst.”,

lezen: „3. Voor voertuigen die voor het eerst zijn geregistreerd vóór of op 14 juni 2019 wordt een controleapparaat dat voldoet aan Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad van 20 december 1985 en aanhangsel 1B bij deze Overeenkomst voor wat betreft constructie, installatie, gebruik en beproeving aangemerkt als beantwoordend aan de voorwaarden van deze Overeenkomst.”.

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)



Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL